

**Πολιτική «φιλική στην
επιχειρηματικότητα»
υπόσχεται ο ΣΥΡΙΖΑ**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Πωλούνται και τ' ασημικά

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Κατευθυνόμενη
εθνικιστική υστερία**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Οι Τσιπροκαμμένοι
έβαλαν πλάτη για το
«θάψιμο» της φέτας**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Προς δημοσίευση η ΚΥΑ
για το εμπορέ γάλα**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Αποκαθήλωσαν τον «εθνικό
διάλογο» για την Παιδεία**

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Γαλλία: Ασίγαστα στις
απεργίες και στους
δρόμους**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Πολεμικό χτύπημα στην
καρδιά του Ισραήλ**

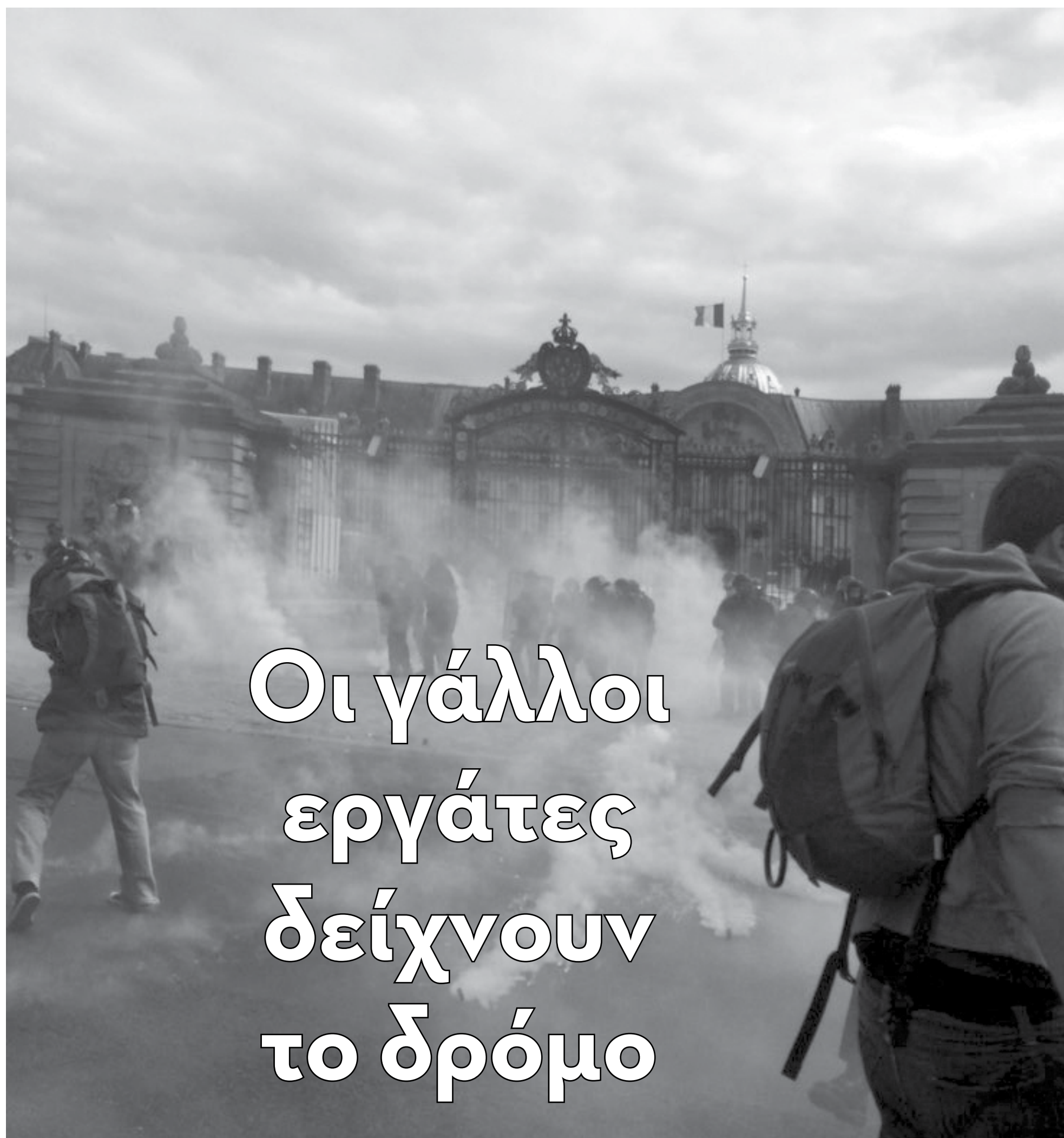
ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 873 - 17 Ιούνη 2016

www.eksegersi.gr

**Οι γάλλοι
εργάτες
δείχνουν
το δρόμο**

Scripta... Verba...

Καταφέραμε τον βασικό πολιτικό μας στόχο, βγαίνουμε από την εποχή των Μνημονίων και η ανάπτυξη δεν ακούγεται πλέον από το βάθος του τούνελ, είναι εδώ.

Πάνος Καμμένος

Ο άνθρωπος που... συνερεύθη πρώτος με την ανάπτυξη, αυτή τρόμαξε και το έβαλε στα πόδια.

Η ισότητα παραβιάζεται και όταν μεταχειριζόμαστε ανίσως τα ίσα, αλλά και όταν μεταχειριζόμαστε κατ' ίσον τρόπο τα άνισα.

Προκόπης Παυλόπουλος

Επειδή ο Μαρξ είχε εγκαίρως επισημάνει ότι το ίδιο δίκαιο είναι άνισο δίκαιο, ως αναφωνήσαμε εμείς οι μαρξιστές: εμπρός στο δρόμο για την αταξική κοινωνία, με οδηγό μας τον Πάκη.

Μπορεί κύκλοι της κινεζικής πλευράς να διαβεβαιώνουν πως θα εξαντλήσουν με τους εργαζόμενους του ΟΛΠ κάθε περιθώριο ειλικρινούς και ρεαλιστικού διαλόγου για τον νέο γενικό κανονισμό προσωπικού, αυτό ωστόσο δεν σημαίνει πως θα κάνουν υπαναχωρήσεις, όπως το να δεχθούν για παράδειγμα μη ανταγωνιστικά μισθολόγια.

Τα Νέα

Καταλάβετε, εργαζόμενοι, ότι Δρίτσας και Κατρούγκαλος (ιδιαίτερα ο πρώτος) σας λένε ψέματα μπας και παραμυθιαστείτε;

Αυτή η κυβέρνηση απογοητεύει τους πάντες, και τους ρεαλιστές και τους οραματιστές. Η κυβέρνηση δεν εφαρμόζει διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, δεν έχει σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης, καταπολέμησης της ανεργίας και δεν προχωρά σε εξυγιαντικές ρυθμίσεις σε όλους τους τομείς πολιτικής. Για αυτό τον λόγο προχωρεί συνεχώς σε υφεσι-ακά μέτρα και στην υπερφορολόγηση.

Θανάσης Θεοχαρόπουλος

Τα ορφανά του κυρ-Φώτη τραγουδούν ακόμα (ως πασόκοι πλέον).

Η σε βάθος μελέτη της πολυδιαφημισμένης συμφωνίας του ΤΑΙΠΕΔ με τη Fraport καταδεικνύει ότι το τίμημα των 1,24 δισ. ευρώ, όταν και εάν καταβληθεί, θα αντιστοιχεί στα έσοδα τριών χρόνων και μόνο των κρατικών αεροδρομίων.

ΟΣΥΠΑ

Τα ίδια έλεγε και ο ΣΥΡΙΖΑ ως αντιπολίτευση.

Θα έχει πλάκα στο Σύνταγμα την Τετάρτη, κολλαγόνα, Τζημέριες υστερίες, ανεγκέφαλοι «συγγραφείς», κοινώς υβρεολόγοι και λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις, θα κάνουν ένα σόου με σύνθημα, «φέρτε πίσω αυτά που σας φάγαμε». Αντε και καλή διασκέδαση και προσοχή στα καλόν.

Ανδρέας Νεφελοδύτης

Ο άντρας ο πολλά βαρύς...

ΡΙΠΕΣ

◆ Διάλογος Τσακαλώτου-Βούτση στην ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ ◆ Δημοσιεύτηκε στο Ποντίκι και δε διαψεύστηκε από καμία πλευρά ◆ Βούτσης: «Και δεν μου λες, Ευκλείδη, δεδομένων όλων αυτών θα μπορούμε να νομοθετούμε;» ◆ Τσακαλώτος: «Ειλικρινά, δεν είμαι σίγουρος» ◆ Μπανανία και με τη βούλα ◆ Ως προστάτης της φέτας και της αιγοπροβατοτροφίας εμφανίζεται ο Βαγγέλης Αποστόλου ◆ Μέχρι και στον Κύκλωπα Πολύφημο, τον... πρώτο παρασκευαστή φέτας έφτασε ◆ Μόνο για το εβαπορέ γάλα δεν λέει κουβέντα ◆ Μούγκα στη στρούγκα του λάι Βαγγέλ' ◆ Γιωργάκειο χιούμορ: όλη η Ελλάδα ασχολείται με το μουστάκι μου ◆ Μπορείς να το δεις και σοβαρά ◆ Υπάρχει τίποτ' άλλο για ν' ασχοληθεί η Ελλάδα μαζί σου; ◆ Είτε θα προσπαθείς ν' αλλάξεις αλυσίδα στο ποδήλατο εν κινήσει είτε θα ξουρίζεις το μουστάκι ◆ Ας μην τον υποτιμάμε,

όμως, τον ΓΑΠ ◆ Αμα ασχολούμαστε με το μουστάκι και τα γκομενικά του, μπορεί και να ξεχάσουμε τα κυβερνητικά του αίσχη το 2009-2011 ◆ Μέσω της γελοιοποίησης μπορεί κάποιος να γίνει συμπαθής ◆ Σ' αυτό ποντάρει ◆ Μετά την τελευταία ατάκα του Πάγκαλου του ΣΥΡΙΖΑ για την «οριακή συνταγματικότητα» μιας πολιτικής συγκέντρωσης, πολλοί αναφώνησαν ◆ «Τι πίνεις, ωρέ Φίλη, και δεν μας δίνεις;» ◆ Παιδιά, τίποτα δεν πίνει, τον πραγματικό εαυτό του βγάζει ◆ Ευτυχώς που υπάρχουν Φίληδες για να αντιλαμβάνονται όλοι τι σημαίνει «ανανεωτική αριστερά» ◆ «Και ο θεός έβαλε στους μαθητές του τον Ιούδα» σχολιάζει ο Αλαβάνος όταν τον θυμίζουν ότι ο Τσίπρας είναι πολιτικό του παιδί ◆ Γεια σου, ρε Αλέκο, σύγχρονη Ιησού ◆ Δε λες καλύτερα ότι σου την έφερε ο μικρός που τον προόριζες για αχυράνθρωπό σου; ◆ Δύσκολο,

όμως, για έναν Αλαβάνο να παραδεχτεί πως υπάρχουν πονηρότεροι απ' αυτόν ◆ Απορούν κάποιοι που ο Βαρθολομαίος δεν τους συνοδεύει στον εθνικό παροξυσμό για το χότζα που ψέλνει στην Αγιασοφιά ◆ Η καμαρίλα του Φαναρίου ξέρε να κάνει τα δικά της παιχνίδια με το τουρκικό κράτος, δεν ακολουθεί την Αθήνα ◆ «Βασικοί παράμετροι» και «ανήκεστους βλάβες» ◆ Δυο μαργαριτάρια μαζεμένα στο ίδιο άρθρο του Πρετεντεράκου, δεν μπορούν ν' αποδοθούν σε απροσεξία ή στο... δαίμονα του τυπογραφείου ◆ Αφού σε χαλάει, ρε μεγάλε, γιατί παριστάνεις τον γνώστη της καθαρεύουσας; ◆ Νέο στίλ λανσάρισε ο πικραμένος μόδιστρος ◆ Χωρίς γραβάτα, αλλά με το βιολετί μαντιλάκι στο πέτο ◆ Τα «γαλλικά», πάντως, δεν τα απέφυγε ◆ Η ατάκα της εβδομάδας από σύντροφο που παρακολουθούσε τα προαπαιτούμενα και τα προαπαι-

τούμενα των προαπαιτούμενων και τις «ουρές» των προαπαιτούμενων ◆ Το μόνο που δε γράφει το μνημόνιο είναι ότι πρέπει να γυρίσει και ο Κοκός στο θρόνο του ◆ Πράγματι, αυτό είναι... ουσιώδης διαφορά σε σχέση με τις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα ◆ Τι να τον κάνουν τώρα το βασιλιά, όμως; ◆ Μια χαρά τα καταφέρνουν και μόνα τους τα αστικά κόμματα ◆ Και μην το ξεχνάτε: όταν ακούτε τη λέξη «μεταρρυθμίσεις», δεν είναι όπως παλιά ◆ Τώρα οι μεταρρυθμίσεις είναι αποκλειστικά προς όφελος του κεφαλαίου ◆ Ο Καμμένος άνοιξε, λέει, συνεταιρικό μαγαζί στη Λιόν κι ο ίδιος έκανε τον μάγειρα ◆ Τι να περισέψει να σερβίρει στους πελάτες ο τρίτος συνεταίρος; ◆ Πέρασε μια βδομάδα χωρίς Καρανίκα κι ένας μήνας χωρίς Μιχελογιαννάκη ◆ Η στήλη στα πρόθυρα νευρικής κρίσης ◆ Έτσι θα βγει το καλοκαίρι, παιδιά; ◆

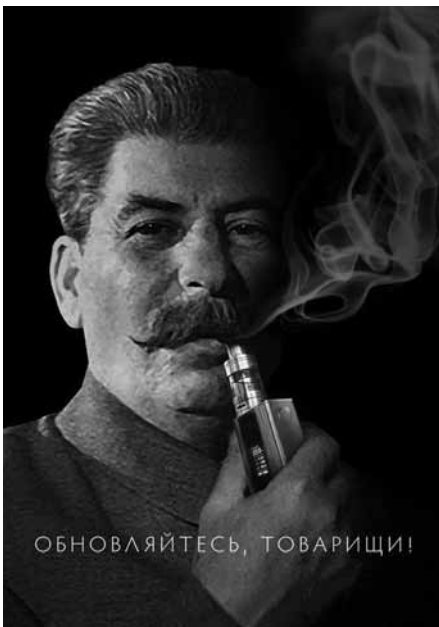
ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΘέλουμε να συμβάλουμε στην προοδευτική διακυβέρνηση, δηλώνει ο Κουβέλης. Κι εγώ θέλω να γίνω αστροναύτης, αλλά δεν το κάνω θέμα, κυρ-Φώτη μου. Αλλωστε, εσύ έχεις ξανασυμβάλει στην... προοδευτική διακυβέρνηση. Με Σαμαρά, Βενιζέλο, Χρυσοχοϊδη, Μπουμπουκοτσεκουροφόρους και άλλους... φουλ προοδευτικούς. Ασε τώρα να συμβάλει κάνας άλλος. Και πρόσεξε τι ψιθυρίζεις στ' αυτί διάφορων παπαγάλων. Γιατί γράφουν αυτοί ότι έχεις σίγουρα στο τσεπάκι μια σούπερ-αντιπροεδρία της κυβέρνησης, αλλά τα Τσιπράκια δεν το 'χουν σε τίποτα να σ' αφήσουν ξανά στα κρύα του λουτρού. Όπως τότε που σου έταξαν να σε κάνουν πρόεδρο της Δημοκρατίας και στο τέλος έμεινες να κλαις αγκαλιά με τον Αβραμόπουλο (που επίσης του είχαν τάξει την προεδρία).

ΚΟ Μαρξ σαν μοντέρνος

χίστερ με το «Κεφάλαιο» παραμάσχαλα, ο Λένιν σαν γιάπη που σκύβει πάνω από το υπερσύγχρονο λάπτοπ του και ο Στάλιν να... ατμίζει αντί να καπνίζει την πίπα του. Φωτογραφίες από τη διαφημιστική καμπάνια του λεγόμενου

«ΚΚ Ρωσικής Ομοσπονδίας». Τμήμα του ρωσικού ιμπεριαλιστικού πολιτικού συστήματος το εν λόγω κόμμα, προσπαθεί να φτιάξει πολιτικό lifestyle με τις μορφές των κλασικών του επιστημονικού σοσιαλισμού. Σκοπεύει, λέει, στη νεολαία. Τέτοιο κόμμα, τέτοια νεολαία ψάχνει.

ОБНОВЛЯЙТЕСЬ, ТОВАРИЩИ!

ΚΠέρασε κι ο Γκάλης από το Μαξίμου, βγήκαν οι σχετικές φωτογραφίες, έκανε ο Τσίπρας το καραγκιοζιλίκι του μπροστά στο φακό, για να δείξει ότι έφηβος έπαιζε μπάσκετ (οποία πρωτοτυπία!) και περιμένουμε την επόμενη φάση, όταν θα γίνει η μετονομασία του κλειστού του ΟΑΚΑ σε Νίκος Γκάλης. Αν γίνει ποτέ.

Γιατί το ΟΑΚΑ περνάει στο νέο υπερταμείο ξεπουλήματος της κρατικής περιουσίας. Ο Κοντονής (αν και δεν έχει καμιά δουλειά με το νέο υπερταμείο, ούτε θα του ζητήσουν τη γνώμη του οι μανατζαραίοι) δήλωσε ότι το κλειστό «αξιοποιείται σε σύμπραξη με τον ιδιωτικό τομέα. Αναμένονται ήδη προτάσεις προς αξιολόγηση και κρίση». Ποντάρει, προφανώς, στο γεγονός ότι κανένας δε θα θέλει να αγοράσει ένα κλειστό γήπεδο, αλλά θα προτιμήσει μια μακροχρόνια σύμβαση παραχώρησης. Εστω κι έτσι, όμως, ο παραχωρησιούχος θα θέλει να δώσει στο «μαγαζί» το δικό του όνομα. Τι θα γίνει

αν, ας πούμε, ο υπ' αριθμόν ένα υποψήφιος, οι Γιαννακοπουλαίοι, αποφασίσουν να το αποκαλούν «Φραγκίσκος Αλβέρτης» ή «Δημήτρης Διαμαντίδης» ή νέτα-σκέτα «Πάυλος Γιαννακόπουλος»; Φυσικά, θα επικρατήσει η θέληση του παραχωρησιούχου. Ψιλά γράμματα. Την ιδιωτικοποίηση θα κοιτάζουμε τώρα ή την ανάγκη του Τσίπρα να φωτογραφιστεί με τον Γκάλη στο Μαξίμου;

ΚΤη δόξα του Τσίπρα ζήληψε ο Στ. Θεοδωράκης, που φωτογραφίστηκε να παίζει ποδόσφαιρο με την «εθνική αστέγων».

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το 71% των Ελλήνων έχει αρνητική άποψη για την ΕΕ! Η «είδηση» είναι σήμερα στην πρώτη σελίδα των Financial Times. Πρωταθλητές Ευρώπης στον αντιευρωπαϊσμό! Την έρευνα υπογράφει το έγκυρο Κέντρο Ερευνών PEW. Η κρυφή υπογραφή όμως είναι των «αδελφών» Τσίπρα - Καμμένου και των άλλων ευρωφοβικών ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Σταύρος Θεοδωράκης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

18/6: Σεϋχέλλες: Εθνική εορτή 18/6/1863: Δι-ακόσιοι νεκροί σε διήμερες συγκρούσεις «Πεδινών» και «Ορεινών» στην Ομόνοια 19/6: Ημέρα δρεπανοκυττάρωσης, Κουβέιτ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1961), Τρινιδάδ-Τομπάγκο: Ημέρα εργασίας 19/6/1990: Κατάργηση του φυλετικού διαχωρισμού σε δημόσιους χώρους (Νότια Αφρική) 20/6: Ημέρα ΟΗΕ για πρόσφυγες, ημέρα surfing, Σενεγάλη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Αργεντινή: Ημέρα σημαίας 20/6/1962: Η νέα ηγεσία του ΚΚΕ αποκαθιστά τον Άρη Βελουχιώτη που είχε αποκηρύξει το 1945 20/6/1978: Βόμβα ακροδεξιών στον κινηματογράφο «Ρεξ» στη διάρκεια προβολής σοβιετικής ταινίας, δεκαπέντε τραυματίες 21/6: Ημέρα μουσικής, ημέρα skateboard, ημέ-

ρα ανθρωπιστή, ημέρα υδρογραφίας 21/6/1919: Βίαιη καταστολή γενικής απεργίας στη Γουίνιπεγκ (Καναδάς), δύο νεκροί, δεκαπέντε τραυματίες («Ματωμένο Σάββατο») 21/6/1945: Εθνικόφρονες επιτίθενται εναντίον αριστερών ηθοποιών στα θέατρα «Ερμής» και «Λυρικό», δέκα τραυματίες 21/6/1987: Σύλληψη Ιταλού Μαουρίτσιο Φελίνι (Αθήνα), μέλους της οργάνωσης «Ενοπλοι προλετάριοι για τον κομμουνισμό» 22/6: Ημέρα σκαρβαίου, ημέρα Στρονμφ, Ελ Σαλβαδόρ: Ημέρα δασκάλων, Κονγκό: Ημέρα στρατού 22/6/1943: Ρατσιστικές εξεγέρσεις στο Ντιτρόιτ (ΗΠΑ), 29 νεκροί 22/6/1998: Βόμβα σε υποκατάστημα Alpha bank Αχαρνών (17N) 23/6: Ημέρα χηρών, ημέρα δημόσιας υπηρεσίας, ολυμπιακή ημέρα

23/6/1901: Νέφος πάνω από μεταλλευτικά κέντρα της Δυτικής Βιρτζίνια, διακόσιοι νεκροί, απεργία μεταλλωρύχων που ανοίγουν πυρ κατά της αστυνομίας 23/6/1971: Τρεις καταδίκες μελών ΟΜΛΕ (Θεσσαλονίκη) 23/6/1978: 29 καταδίκες, δεκάξι αθώοι στη δίκη Ερυθρών Ταξιαρχιών 23/6/1981: Το ΚΚΓ στην κυβέρνηση της Γαλλίας για πρώτη φορά μετά από 34 χρόνια 23/6/1996: Θάνατος Ανδρέα Παπανδρέου 24/06: Βενεζουέλα: Ημέρα στρατού (1821), Περού: Ημέρα Ινδιάνων 24/6/1984: Οι βελγικοί CCC (Μαχητικοί Κομμουνιστικοί Πυρήνες) απαλλοτριώνουν 850 κιλά εκρηκτικών και πυροκροτητές από λατομείο κοντά στις Βρυξέλλες 24/6/1994: Βόμβα στο νέο κτίριο της ΕΕ στο Σύνταγμα (ΕΛΑ-1η Μάη).

Απλά μαθήματα πολιτικής αριθμητικής

Δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι τα ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ είναι διχασμένα στο ζήτημα του εκλογικού νόμου, όπως δείχνουν στις δημόσιες τοποθετήσεις τους. Ο διχασμός -όπως εμφανίζεται δημόσια- είναι ανάμεσα στη διατήρηση της ενισχυμένης αναλογικής με μείωση του μπόνους και απόδοσή του υπό όρους και στην απλή αναλογική χωρίς μπόνους, αλλά με διατήρηση του ορίου του 3% για να μπει ένα κόμμα στη Βουλή.

Αυτή η δημόσια διαφωνία μας φέρνει περισσότερο προς στημένο παιχνίδι, μέρος ενός σχεδίου περικύκλωσης των κομμάτων της ελάσσονος αντιπολίτευσης και απόσπασής τους από κάποια οιοονεί συμμαχία με τη ΝΔ, η οποία εν σπέρματι είχε διαφανεί την περίοδο της ψήφισης των δύο μνημονιακών πολυνομοσχεδίων (τριών μαζί με το πακέτο των τροπολογιών). Ο εκλογικός νόμος ήταν πάντοτε εργαλείο που χρησιμοποιούσε το πρώτο κόμμα, αλλά αυτή τη στιγμή φαίνεται να έχουμε μια προσπάθεια συγκυριακής εργαλειοποίησής του, με στόχο όχι την ψήφιση νέου εκλογικού νόμου, αλλά την αλλαγή της πολιτικής ατζέντας ώστε

ο ΣΥΡΙΖΑ να δείξει ότι επανακτά την πρωτοβουλία των κινήσεων.

Η αριθμητική της ψήφισης νέου εκλογικού νόμου είναι εξαιρετικά απλή: η ΝΔ δεν ψηφίζει τίποτα, αφού φιλοδοξεί να κερδίσει τις επόμενες εκλογές και θέλει «τρελά» το μπόνους των 50 εδρών. Για να ψηφίσει νέο εκλογικό νόμο που θα εφαρμοστεί από τις επόμενες και όχι τις μεθεπόμενες εκλογές, ο ΣΥΡΙΖΑ χρειάζεται 200 ψήφους στη Βουλή, που χωρίς τους νεοναζί δεν εξασφαλίζονται παρά μόνο αν ψηφίσουν όλα τα κόμματα της ελάσσονος αντιπολίτευσης. Και βέβαια, κανένα κόμμα δεν πρόκειται να ψηφίσει κάτι από το οποίο θα κερδίσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Θα ψηφίσει κάτι από το οποίο θα κερδίσει το ίδιο.

Η άποψη που εμφανίζεται να πλειοψηφεί αυτή τη στιγμή (την πέρασαν και από την πολιτική γραμματεία, με εισηγητή τον Κουρουμπλή) προβλέπει μείωση του μπόνους στις 28 έδρες (αλήθεια, γιατί 28 και όχι 30 ή 25;) και χορήγησή του στο πρώτο κόμμα αν πιάσει 40% ή στα κόμματα κυβερνητικού συνασπισμού που θα δηλώσουν πριν τις εκλογές ότι θα συνεργαστούν στο σχηματισμό κυ-

βέρνησης. Αυτή η πρωτοτυπία (νομίζουμε πως δεν υπάρχει πουθενά αλλού στον κόσμο) υποτίθεται πως στη θέση του παλιού δικομματισμού πάει να βάλει έναν... δικομματισμό. Δηλαδή, τα μικρά κόμματα θα διαλέγουν εκ των προτέρων έναν από τους δύο μεγάλους και θα γίνονται ορντινάντσες του, προκειμένου να πάρουν ένα κομματάκι από την πίτα του μπόνους. Κι αν ένα από τα μικρά κόμματα αρνηθεί να συνεργαστεί μετεκλογικά; Θα χάνουν το κομμάτι τους από το μπόνους και τα υπόλοιπα κόμματα που θα παραμείνουν πιστά στην προεκλογική δέσμευσή τους;

Η πρόταση αυτή περιλαμβάνει εξ ορισμού στοιχεία γελοιότητας. Ασε που έχει κωλύματα συνταγματικότητας. Μόνο το ΠΑΣΟΚ αφήνει να εννοηθεί ότι θα συμφωνούσε σε κάτι τέτοιο. Μόνο με το ΠΑΣΟΚ, όμως, εκλογικός νόμος που θα έχει εφαρμογή από τις επόμενες εκλογές δεν ψηφίζεται. Ετσι, φαίνεται πως ο Κουρουμπλής, πρόσωπο πολιτικά φαιδρό έτσι κι αλλιώς, χρησιμοποιείται σαν «λαγός». Αλλωστε, δε θα μπορούσε να φανταστεί κανείς την πολιτική γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ να

συνεδριάζει στα σοβαρά, με εισηγητή τον Κουρουμπλή, αλλά με κορυφαία στελέχη, όπως ο Βούτσος ή ο Τσακαλώτος να απουσιάζουν.

Ο Βούτσος εμφανίζεται δημόσια να υποστηρίζει λύση απλής αναλογικής, χωρίς μπόνους, αλλά με διατήρηση του «κατωφλίου» του 3%. Και με μια επιχειρηματολογία άκρως προκλητική: δε θ' αφήσουμε τα προσωποπαγή κόμματα να μπαίνουν στη Βουλή και να προκαλούν ακυβερνησία! Διαρροές εμφανίζουν και τον Τσακαλώτο να υποστηρίζει το ίδιο, αλλά να συζητά και μείωση του «κατωφλίου» στο 2,5%. Αυτό θα μπορούσε ενδεχομένως να δελεάσει το Ποτάμι, μπορεί και τον Λεβέντη (αν και αυτός μάλλον θα ζητούσε να πάει ακόμα παρακάτω το «κατώφλι», π.χ. στο 2%). Ο Περισσός, όμως, θα έμπαινε σ' ένα τέτοιο παζάρι, με δέλεαρ να πάρει τρεις-τέσσερις βουλευτές παραπάνω; Δεν έχουμε, βέβαια, να κάνουμε με κόμμα αρχών (αυτό το έχει αποδείξει πολλές φορές στα χρόνια μετά την πτώση της χούντας, που δρα σε συνθήκες νομιμότητας), όμως υπηρετώντας τις δικές του σκοπιμότητες τι λόγο θα είχε να προσφέρει στον ΣΥΡΙΖΑ «χείρα βοηθείας», σε μια περίοδο που αυτός βρίσκεται σε τροχιά πτώσης; Γιατί να μην τον χτυπήσει, απαιτώντας την εφαρμογή της «άδολης» απλής αναλογικής, χωρίς μπόνους εδρών και χωρίς όριο για την είσοδο στη Βουλή, θυμίζοντας ότι αυτή ήταν και η θέση του ΣΥΡΙΖΑ μέχρι το 2011-12;

Όπως βλέπουμε, λοιπόν, η κοινοβουλευτική αριθμητική του εκλογικού νόμου δεν είναι εύκολη. Ο Τσίπρας και η παρέα του έριξαν τα δολώματά τους, περιμένουν τις αντιδράσεις των άλλων κομμάτων, όταν όμως ο Τσίπρας επιδιώξει να συναντήσει τους αρχηγούς τους στο Μαξίμου, θα πρέπει να έχει συγκεκριμένη πρόταση να τους κάνει και όχι να τους παραπέμψει κάποιο μεταξύ Κουρουμπλή και Βούτση. Και τότε θα φανεί αν όντως ο Τσίπρας θέλει αλλαγή του εκλογικού νόμου ή αν απλά κάνει πολιτικό παιχνίδι.

Η ΝΔ από τη μεριά της δεν έχει να φοβηθεί κάτι. Η ατζέντα δε θα καθοριστεί από τα του εκλογικού νόμου ή του Συντάγματος, αλλά από την οικονομική και κοινωνική πολιτική. Κι εκεί οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν μπορούν ν' αλλάξουν κάτι υπέρ τους. Ετσι, ο Κούλης θα λέει πως ο Τσίπρας προσπαθεί ν' αλλάξει τον εκλογικό νόμο τώρα που χάνει και θ' αρνείται να μπει καν σε συζήτηση.

Μπαχαλοποίηση

Ο Φίλης έχει κατακτήσει με το σπαθί του τον τίτλο «ο Πάγκαλος του ΣΥΡΙΖΑ». Το ξέρει και ο ίδιος πως δεν μπορεί να συγκρατηθεί και βγάζει στον «αέρα» όλη τη «μαυρίλα» που κρύβεται πίσω από τη βιτρίνα της δημοκρατικότητας, της ανεκτικότητας, του πλουραλισμού της «ανανεωτικής αριστεράς». Γι' αυτό και είχε αραιώσει τις εμφανίσεις του στα ραδιοτηλεοπτικά Μέσα, ενώ η γραμμή του Μαξίμου ήταν να μιλά μόνο για θέματα της αρμοδιότητάς του και όχι επί παντός του επιστητού. Θα περίμενε κανείς ότι μετά τη γκάφα του να χαρακτηρίσει μια συγκέντρωση που οργανώνει η αστική αντιπολίτευση ως κίνηση «στα όρια της συνταγματικής νομιμότητας», δηλαδή να αμφισβητήσει το ίδιο το δικαίωμα του συνέρχεσθαι, θα έπαιρνε εντολή να μαζευτεί και να εξαφανιστεί για λίγο, μέχρι να ξεχαστεί η γκάφα του (όπως είχε γίνει τότε με τα μακαρόνια). Όμως, όχι μόνο δεν μαζεύτηκε, αλλά αντίθετα πήρε σβάρνα όλα τα ΜΜΕ με εντολή να μιλάει αποκλειστικά για το «Παραιτηθείτε».

Μιλάμε για εντολή γιατί δεν υπάρχει περίπτωση να συνέχιζε σ' αυτό το δρόμο ο Φίλης χωρίς εντολή από το Μαξίμου. Οι Τσιπράιοι έχουν αποδείξει ότι τα ζητήματα της προπαγάνδας τα χειρίζονται με εξαιρετικό συγκεντρωτισμό. Φυσικά, ο Φίλης δεν επανέλαβε τα περί «οριακής συνταγματικής νομιμότητας». Πήγε την κουβέντα στο πολιτικό περιεχόμενο του «Παραιτηθείτε», αναγορεύοντας μια εκ των πραγμάτων περιορισμένης εμβέλειας πολιτική πρωτοβουλία σε κορυφαίο πολιτικό γεγονός. Πότε μιλούσε για «σχέδιο Β της ΝΔ», τότε για «αντιδραστικά κινήματα που τείνουν να δοκιμάσουν τα όρια της συνταγματικής ανοχής» και προκαλούν ανησυχία ακόμη και σε «ανθρώπους από τον συντηρητικό χώρο» και τότε για «κινήματα των δήθεν ανώνυμων και ακομμάτιστων με τις κατσαρόλες, τις γραβάτες ή τις γόβες, την εθνοκαπλία και τον άκρατο νεοφιλελευθερισμό [που] έχει αποδειχθεί ιστορικά ότι, αν αφεθούν χωρίς αντίλογο μπορούν να επιβάλλουν τη στρατηγική της έντασης και της δίχως όρια πόλωσης στην πολιτική ζωή και να εξελιχθούν σε θερμική πιο αντιπολιτικής ή ακόμη σε μοχλούς αντιδημοκρατικών εξελίξεων». Για να το πάει στο τέλος στον «εναγκαλισμό του κ. Μητσοτάκη με τα λουλούδια της ακροδεξιάς».

Η μπαχαλοποίηση της πολιτικής αντιπαράθεσης βολεύει τον ΣΥΡΙΖΑ όσο τίποτ' άλλο αυτή την περίοδο. Αρκεί να σκεφτούμε πόσο βολικό είναι να συζητά ο ελληνικός λαός για το αν πίσω από το «Παραιτηθείτε» βρίσκεται ο Μουρούτης και η σαμαρική ομάδα ή κεντρικά η ηγεσία της ΝΔ και όχι για την ουσία της πολιτικής που ακολουθεί η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Αυτό το 'πιασε το επιτελείο του Μητσοτάκη και επιδόθηκε σ' έναν αγώνα να πείσει πως το «Παραιτηθείτε» δεν είναι πρωτοβουλία της ΝΔ, αλλά πρωτοβουλία πολιτών, στην οποία κάθε νεοδημοκράτης μπορεί να συμμετάσχει ως άτομο. Η γαλάζια ηγεσία θέλει να απεμπλακεί από το σύνθημα «να φύγει η κυβέρνηση», που είχε ρίξει ο Μητσοτάκης, και να μην φανεί ότι το «Παραιτηθείτε» αποτελεί συνέχεια εκείνου του συνθήματος, ενταγμένο στο δικό της αντιπολιτευτικό σχεδιασμό.

Όπως είχαμε και άλλη φορά την ευκαιρία να σημειώσουμε, ο Μητσοτάκης έριξε ένα φαινομενικά επιθετικό σύνθημα, παίζοντας άμυνα επί της ουσίας. Στόχος του ήταν να ξεκαθαρίσει ότι δεν προτίθεται να συμμετάσχει σε οικουμενικό σχήμα, κατευθυνση στην οποία πίεζαν και ντόπιοι κύκλοι και κύκλοι των ιμπεριαλιστών δανειστών. Θέτοντας ζήτημα πτώσης της κυβέρνησης και εκλογών, δημόσια μεν ξεκαθάρισε τη δική του θέση, ενώ ιδιωτικά έκανε παρακλήσεις να μη διασαλευτεί η οριακή κυβερνητική πλειοψηφία των 153 βουλευτών, με τη δική του «σκληρή» εκλογολογία να λειτουργεί συσπειρωτικά για τον κυβερνητικό λόχο.

Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε αν υπήρχαν ταλαντευόμενοι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ που συσπειρώθηκαν μπροστά στον κίνδυνο «πέφτουμε και έρχεται ο Μητσοτάκης» (το πιθανότερο είναι ως άλλοθι να λειτουργήσει η απειλή επανόδο της ΝΔ σ' αυτά τα αποφασισμένα εξουσιαστικά καθάρματα), είναι όμως βέβαιο πως μετά τις εκλογές τα δεδομένα άλλαξαν. Οι συριζαίοι δεν υπήρχε περίπτωση να πουν «ευχαριστούμε Κυριάκο που μας βοήθησες να συσπειρωθούμε». Αντίθετα, έβαλαν μπροστά την προπαγάνδα «ναύαγησε η νέα στρατηγική της αριστερής παρένθεσης - σε στρατηγικό αδιέξοδο βρίσκεται η ΝΔ». Ο Μητσοτάκης, από την άλλη, πρέπει να βρει έναν τρόπο να απεμπλακεί από το σύνθημα «φύγετε», αφού αυτό δεν είναι στο χέρι του.

Ετσι, οι μεν συριζαίοι φούσκωσαν τεχνητά το «Παραιτηθείτε», παρουσιάζοντάς το ως συνέχεια της τακτικής του Κυριάκου, οι δε νεοδημοκράτες προσπαθούν να απεμπλακούν απ' αυτό και να μη χρεωθούν το φιάσκο. Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Μια ψευδοπόλωση ανάμεσα σε ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ. Δεν είναι τυχαίο ότι αντέδρασε σφοδρά ο Περισσός (αναμενόμενο), αλλά και το ΠΑΣΟΚ, στελέχη του οποίου φαίνεται να συμμετέχουν στο «Παραιτηθείτε». Αντιλαμβανόμενη τη δικομματικό παιχνίδι που στήθηκε με πρωτοβουλία του ΣΥΡΙΖΑ, η ηγετική ομάδα του ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να δραπετεύσει από τις συμπληγάδες πέτρες. Από τη συγκεκριμένη σύγκρουση κερδίζουν μόνο δύο και το ΠΑΣΟΚ δεν είναι στους δύο.

Συκοφάντες της αριστερής παράδοσης

«Αγαπητέ Αλέξη, ίσως στο λεξιλόγιο αλλά και στο αντιληπτικό σου πεδίο δεν υπάρχει η λέξη ΕΥΘΥΝΗ και πολύ παραπάνω η φράση ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ, γιατί πως αλλιώς να εξηγηθεί η απουσία οποιασδήποτε σκέψης για το αύριο, για την ελπίδα και τη προοπτική ανατροπής και αλλαγής που ζητά ο κάθε Έλληνας πολίτης. Πως αλλιώς να εξηγηθεί η μόνιμη καταγγελιολογία κατά πάντων χωρίς καμία μα καμία πρόταση διεξόδου».

«Λες και αυτές τις μέρες δεν έχει συμβεί τίποτα σε αυτό το τόπο, λες και όλα κυλούν με κέντρο το αντιληπτικό πεδίο του Αλέξη (από εδώ κοντά μέχρι εκεί δίπλα...), λες και η νοητική ακινησία ή ο διαγκωνισμός με το ΚΚΕ στο ποιος θα βρει πιο μακριά από τη πραγματικότητα αποτελούν πλαίσιο πολιτικής».

Παρακαλούμε τους συντρόφους διορθωτές να μη διορθώσουν τη σύνταξη και την ορθογραφία. Ουδείς δικαιούται να διορθώσει έναν γίγαντα του πνεύματος όπως ο Ανδρέας Νεφελούδης. Ναι, αγαπητοί, αυτός είναι που έβριζε τον ΣΥΡΙΖΑ και προσωπικά τον Τσίπρα (ηλίθιο τον χαρακτήριζε, όπως βλέπετε), με τον ίδιο ζήλο που βρίζει σήμερα τους αντιπάλους του ΣΥΡΙΖΑ. Όλα αυτά συνέβαιναν το... μακρινό 2011, όταν ο Νεφελούδης είχε φύγει με τον Κουβέλη και ήταν από τα ιδρυτικά στελέχη της ΔΗΜΑΡ και στενωχωριόταν για τον «παρολίγο δικό μας Δ. Παπαδημιόλη», που αντί να πάει με τη ΔΗΜΑΡ, έμεινε στον ΣΥΡΙΖΑ και συνυπήρχε με τον Λαφαζάνη.

Ο Νεφελούδης έφυγε από τη ΔΗΜΑΡ στις αρχές του 2013, κάποια στιγμή εντάχθηκε στον ΣΥΡΙΖΑ, ανταμείφθηκε για τη μεταγραφή του με θέση γενικού γραμματέα στη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και εξακολουθεί να ασχμονεί

πολιτικά παίζοντας το ρόλο του μαντρόσκυλου. Δεν είναι ο μόνος. Υπάρχουν και άλλοι που έχουν κάνει αντίθετες διαδρομές: ακροαριστεροί στα νιάτα τους, στυγνοί εξουσιαστές σήμερα. Δείγματα ενός σάπιου πολιτικού κόσμου που δεν έχει καμιά σχέση με ό,τι συμβολίζουν στην ελληνική πολιτική ιστορία οι έννοιες Αριστερά και αριστεροί: ανιδιοτέλεια, λαϊκό ήθος, διάθεση προσφοράς, αλληλεγγύη, θυσία.

Ακόμα και εμείς που ουδέποτε στηρίξαμε τον ΣΥΡΙΖΑ, ουδέποτε αμβλύναμε την κριτική μας, ουδέποτε αναρωτηθήκαμε μήπως μπορεί να συγκρουστεί έστω με το μνημονιακό καθεστώς, αλλά αντίθετα προδιαγράψαμε με απόλυτη ακρίβεια τι πολιτική θα ακολουθήσει ο κυβερνών ΣΥΡΙΖΑ, υφιστάμεθα τη ζημιά που προκαλεί ο ΣΥΡΙΖΑ στη λαϊκή συνείδηση. Κόσμος που είχε φάει το παραμύθι και είχε επενδύσει ελπίδες στον ΣΥΡΙΖΑ, για κάποια ελάφρυνση έστω, ακούει Αριστερά και φτύνει στον κόρφο του. Οι δεξιοί κάνουν τη δική τους σπέκουλα και οι φασίστες προσπαθούν να ξεπλυθούν. Γι' αυτό και πρέπει να διευρύνουμε το ιδεολογικό μας μέτωπο. Να εξηγήσουμε στους εργάτες, τους εργαζόμενους, τους ανθρώπους του λαού πως ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν και είναι ένα αστικό κόμμα, που προσπάθησε να καπνιλευτεί την ιστορία των κομμουνιστών και των αριστερών ανθρώπων. Να εξηγήσουμε πειστικά γιατί κάθε διαχειριστική πολιτική είναι «καταδικασμένη» να υπηρετήσει την ξένη και ντόπια κεφαλαιοκρατία. Και εξίσου υπομονετικά να ξεδιπλώνουμε τις πτυχές μιας επαναστατικής κομμουνιστικής τακτικής, που περιλαμβάνει ως ακρογωνιαίο λίθο της την οικοδόμηση ενός επαναστατικού πολιτικού υποκειμένου, του κόμματος της εργατικής τάξης που απαιτούν οι σημερινοί καιροί.

ΣΥΡΙΑ

Ρωσία και Ασαντ δολοφονούν αμάχους

Μπορεί η ρωσική στρατιωτική εμπλοκή στη Συρία να έχει κρυφτεί πίσω από τα μακελικά που κατά καιρούς διαπράττει το ISIS, αυτό όμως δε σημαίνει ότι η «καλή» Ρωσία προωθεί την «ειρήνη και τη σταθερότητα» στην περιοχή σε αντιδιαστολή με τους «κακούς» Αμερικάνους που βομβάρδιζαν αδιάκριτα στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν. Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι η «καλή» Ρωσία στηρίζει το αιματοβαμένο καθεστώς Ασαντ, που έχει πάρει τα πάνω του ακριβώς χάρη στη δική της στήριξη (οικονομική, πολιτική και στρατιωτική).

Όταν η Ρωσία ισχυρίστηκε ότι προχωρά σε «μερική αποχώρηση», τον περασμένο Φλεβάρη, ήμασταν από τους λίγους που είπαν ότι αυτό ήταν ένα διπλωματικό τερτίπι. Σημειώναμε συγκεκριμένα: «Κατά την εκτίμησή μας, η απόφαση “μερικής αποχώρησης” των ρωσικών δυνάμεων από τη Συρία έχει πρωτίστως συμβολική παρά στρατιωτική σημασία και χρησιμοποιείται ως διπλωματικό χαρτί με στόχο να προχωρήσει η διπλωματική διαδικασία για την εξεύρεση κάποιας πολιτικής λύσης στο γόρδιο δεσμό της Συρίας» («Κόντρα» αρ. φύλλου 862, 19.3.16 - <http://www.eksegersi.gr/issue/862/Διεθνή/25823.Διπλωματικό-χαρτί-η-αποχώρηση-των-ρωσικών>). Τώρα αποκαλύπτεται πόσο κάλπικη ήταν η «αποχώρηση».

Όμως οι διαπραγματεύσεις της Γενεύης για την «ειρήνη» στη Συρία, υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, έχουν πλέον καταρρεύσει και λύση δε φαίνεται στο προσκήνιο. Στα τέλη του Μάη, αποχώρησε από τις διαπραγματεύσεις ο Μοχάμεντ Αλούς, επικεφαλής διαπραγματευτής μίας εκ των βασικότερων οργανώσεων της αντιπολίτευσης, της Jaish al Islam (Στρατός του Ισλάμ). Ο Αλούς δήλωσε στο Αλ Τζαζίρα (30/5) ότι «οι ειρηνευτικές συνομιλίες απέτυχαν να σταματήσουν το αιματοκύλισμα του λαού μας, απέτυχαν να εξασφαλίσουν την απελευθέρωση χιλιάδων κρατουμένων ή να σπρώξουν τη Συρία προς μία πολιτική μετάβαση χωρίς τον Ασαντ και την εγκληματική συμμορία του». Στο τέλος συμπλήρωσε με νόημα: «Η διεθνής κοινότητα χρειάζεται να ασκήσει σοβαρή πίεση στη Ρωσία και τον Ασαντ ώστε να σταματήσουν να σκοτώνουν το λαό μας».

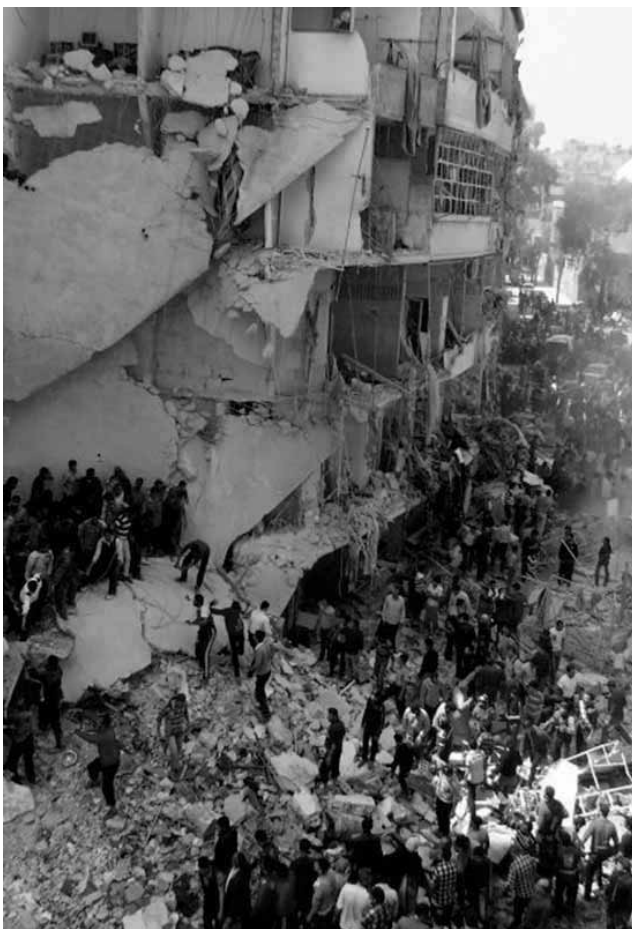
Όμως η Ρωσία και ο Ασαντ έχουν άλλα πράγματα στο μυαλό τους. Ο Ασαντ την πολιτική του επιβίωση και η Ρωσία την εξασφάλιση της ιμπεριαλιστικής κυριαρχίας στη Συ-

ρία. Είναι η πρώτη φορά που η Ρωσία επεμβαίνει με τέτοιο τρόπο στη Μέση Ανατολή και δε θα νοιαστεί για οποιαδήποτε «ανθρωπιστική» κριτική, όταν έχει το πάνω χέρι στο στρατιωτικό τομέα. Αυτό δεν έκαναν οι Αμερικάνοι σε Ιράκ και Αφγανιστάν; Γιατί να μην το κάνει η Ρωσία στη Συρία, τώρα που έχει την ευκαιρία να αναβαθμίσει τη θέση της στο πετρελαϊκό θησαυροφυλάκιο της Μέσης Ανατολής;

Μη δεσμευόμενη από την «εκεχειρία», που αποφάσισε η ίδια μαζί με τις ΗΠΑ στις 27 του περασμένου Φλεβάρη, η Ρωσία συνεχίζει κανονικά τις επιθέσεις της, χεράκι-χεράκι με το καθεστώς Ασαντ, στις περιοχές των «τρομοκρατών» (όχι μόνο του ISIS αλλά και του Μετώπου Νούσρα που αποτελεί το παρακλάδι της Αλ Κάιντα στην χώρα, καθώς και άλλων ομάδων που δεν συμμετείχαν στη συμφωνία κατάπαυσης των εχθροπραξιών).

Τον περασμένο μήνα, πάνω από 50 άτομα σκοτώθηκαν στο Χαλέπι και το Ιντλίμπ (την ντεφάκτο πρωτεύουσα της περιοχής που ελέγχει το Αλ Νούσρα) από ρωσικές αεροπορικές επιθέσεις που χτύπησαν τουλάχιστον οχτώ στόχους, ένας εκ των οποίων ήταν και η περιοχή κοντά στο Εθνικό Νοσοκομείο, μεγάλο μέρος του οποίου κατέρρευσε. Η είδηση δημοσιεύτηκε από το Συριακό Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που εδρεύει στο Λονδίνο, γι' αυτό και ορισμένοι σίγουρα δε θα την πιστέψουν. Όμως δημοσιογράφος του Αλ Τζαζίρα ανέφερε ότι και άλλες πηγές υποστήριξαν τα ίδια. Και εν πάση περιπτώσει, ακόμα κι αν δεν ήταν ρωσικά τα αεροσκάφη που βομβάρδιζαν αλλά συριακά, ποια η διαφορά, όταν η Ρωσία στηρίζει στρατιωτικά τον Ασαντ;

Μία άλλη ΜΚΟ ονόματι White Helmets (Λευκά Κράνη), που δρα ως υπηρεσία διάσωσης στην περιοχή, ανέφερε ότι την ίδια περίοδο (στα τέλη του περασμένου μήνα) συριακές και ρωσικές δυνάμεις εξαπέλυσαν πάνω από 100 αεροπορικές επιθέσεις σε ανταρτοκρατούμενες περιοχές στο Χαλέπι. Η ΜΚΟ ανέφερε ότι βομβάρδιζαν επί δύο μέρες, ρίχνοντας πάνω από 700 βόμβες (συμπεριλαμβανομένων «cluster bombs», δηλαδή βομβών διασποράς, που υποτίθεται ότι είναι απαγορευμένες). Οι κυβερνητικές δυνάμεις βομβάρδισαν και τη Χομς (την τρίτη μεγαλύτερη πόλη της Συρίας), σκοτώνοντας επτά και τραυματίζοντας 17 αμάχους, τέσσερις από τους οποίους ήταν παιδιά, σύμφωνα

με το Συριακό Παρατηρητήριο. Την Κυριακή 12 Ιουνή, οι βομβαρδισμοί επαναλήφθηκαν στο Ιντλίμπ, σκοτώνοντας 39 άτομα. Αυτή τη φορά ήταν η σειρά μιας λαϊκής αγοράς!

Ό,τι και να προσάψει κανείς στο Συριακό Παρατηρητήριο ή άλλες ΜΚΟ, δεν μπορεί να αμφισβητήσει τα γεγονότα, αφού στο διαδίκτυο υπάρχουν βίντεο που δείχνουν τις καταστροφές και τους νεκρούς και τραυματίες αμάχους κάτω από τα χαλάσματα (για παράδειγμα: <https://www.youtube.com/watch?v=7uutTDL-IXE>).

Σε καμία περίπτωση, επίσης, δεν μπορούμε να πάρουμε στα σοβαρά το ότι η Ρωσία διέψευσε οποιαδήποτε ανάμιξη της και στις δύο επιθέσεις (στο νοσοκομείο και τη λαϊκή αγορά). Σιγά μην παραδεχόταν ότι στοχοποίησε αμάχους. Το βέβαιο είναι ότι τους βομβαρδισμούς δεν τους έκαναν... εξωγήινοι. Κι από τη στιγμή που οι βομβαρδισμοί έγιναν σε περιοχές εκτός εκεχειρίας, που ελέγχονται από τις αντιθεστωτικούς (όπως το Αλ Νούσρα, που όπως είπαμε δεν συμμετείχε στην εκεχειρία)

ποιος άλλος μπορεί να τους έκανε εκτός από τη Ρωσία ή τις δυνάμεις του Ασαντ που στηρίζονται στρατιωτικά από τη Ρωσία;

Σύμφωνα με το Συριακό Παρατηρητήριο, από τους 6.340 θανάτους που σημειώθηκαν από τις 30 Σεπτεμβρίου (ημερομηνία έναρξης των ρωσικών βομβαρδισμών στη Συρία), οι 2.099 ήταν σύριων αμάχων (500 παιδιά) και 2.270 ήταν μαχητών του ISIS. Γύρω στους 1.970 ήταν οι μαχητές άλλων ομάδων (όπως το Αλ Νούσρα) που σκοτώθηκαν σε αυτές τις επιχειρήσεις. Φυσικά, δεν μπορούμε να επιβεβαιώσουμε τα παραπάνω στοιχεία, το γεγονός όμως ότι οι ρωσικές βόμβες δεν είναι πιο «έξυπνες» από τις αμερικάνικες και ότι σκοτώνουν αμάχους, είτε ρίχνονται από ρωσικά είτε από συριακά αεροπλάνα, είναι αναμφίβολο, όπως φάνηκε από τις τελευταίες επιθέσεις. Να πως παρουσιάζει την κατάσταση στη Συρία η ΜΚΟ White Helmets στην ιστοσελίδα της (<https://www.whitehelmets.org/>):

«Όσο η σύγκρουση στη Συρία χειροτερεύει, ο καθημερινός άνθρωπος πληρώνει το μεγαλύτερο τίμημα. Περισσότερες από 50 βόμβες και όλοιο πέφτουν κάθε μέρα σε συριακές γειτονιές. Πολλές είναι βαρέλια γεμάτα με καρφιά και εκρηκτικά που πετιούνται από κυβερνητικά ελικόπτερα. Φούρνοι και αγορές είναι οι πιο συχνόι στόχοι». Η ΜΚΟ κατακρίνει και την στάση της «διεθνούς κοινότητας» λέγοντας: «Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ πέρασε το ψήφισμα 2139

πέρσι, το οποίο απαγόρευε τις βόμβες βαρέλια (σ.σ. μεταλλικά βαρέλια γεμάτα με εκρηκτικά και μεταλλικά αντικείμενα) και άλλα όπλα που σκοτώνουν αδιάκριτα. Υποσχέθηκαν να πάρουν παραπάνω μέτρα αν παραβιαζόταν το ψήφισμά τους. Περισσότερο από ένα χρόνο από τότε, χιλιάδες βόμβες βαρέλια έχουν πέσει, σκοτώνοντας πάνω από 2.000 παιδιά. Το Συμβούλιο δεν αντέδρασε. Νωρίτερα πέρσι, πέρασαν ένα ακόμα ψήφισμα, καταργώντας τη χρήση του χλωρίου ως χημικό όπλο. Είπαν ότι αν οι χημικές επιθέσεις συνεχιστούν, θα αναλάβουν δράση υπό το «Κεφάλαιο 7» του καταστατικού χάρτη του ΟΗΕ, που θα τους επέτρεπε να χρησιμοποιήσουν βία για να προστατεύσουν πολίτες. Εγιναν δεκάδες χημικές επιθέσεις από τότε που μίλησε το Συμβούλιο Ασφαλείας. Με το να αποτυγχάνουν να δράσουν, τα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας ενθαρρύνουν τους δολοφόνους. Τώρα τα Λευκά Κράνη τους καλούν να κάνουν πράξη αυτά που έλεγαν και να σταματήσουν το χλώριο και τις βόμβες».

Φυσικά, κανένας δεν πιστεύει ότι θα γίνει το σιδηροτέ, αφού τα κράτη που έχουν το πάνω χέρι στο Συμβούλιο Ασφαλείας δεν είναι αθώες περισσότερες αλλά ιμπεριαλιστικά κράτη που σχεδιάζουν την πολιτική τους βάσει των συμφερόντων των κυρίαρχων αστικών τους τάξεων. Όταν μόνιμο μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ είναι η Ρωσία, που στηρίζει τον Ασαντ, οποιοδήποτε σχόλιο περιττεύει.

Βραζιλία

Η κρίση ρίχνει τις μάσκες

Ντίντα Ρούσεφ και Μισέλ Τεμέρ, πρόεδρος και αντιπρόεδρος, την εποχή του μεγάλου πολιτικού έρωτα.

Η νέα κυβέρνηση, όμως, ως γνήσια συντηρητική κυβέρνηση (όλα τα μέλη της είναι λευκοί και άντρες), έχει βρει τη λύση. Η κυβερνητική ομάδα με επικεφαλής τον Ενρίκε Μείρέγιες, πρώην διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας, έχει προτείνει «φιλόδοξα» μέτρα του τύπου: πάγωμα δημόσιων δαπανών, μεγάλες μειώσεις των κρατικών ενισχύσεων στο συνταξιοδοτικό σύστημα, την παιδεία και την υγεία, άρση

των όποιων περιορισμών υπήρχαν για τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις ξεκινώντας από τον πετρελαϊκό τομέα και τον τομέα του αερίου. Μέσα στο πλάνο της νέας κυβέρνησης είναι και οι ιδιωτικοποιήσεις, για πρώτη φορά μετά από το 1990.

Μέσα στις επόμενες βδομάδες η κυβέρνηση θα παρουσιάσει το οικονομικό της σχέδιο στο Κογκρέσο, και τότε θα μάθουμε περισσότερες λεπτομέρειες. Για την ώρα, κρατάμε τις προτάσεις των πρώην κυβερνητικών εταίρων της «αριστεράς» Ρούσεφ, που μάλλον θα γίνουν πραγματικότητα αν δεν ξεσηκωθεί ο λαός να τους ανατρέψει τα σχέδια. Όταν η κρίση βαθαίνει, τα «αριστερά» τσαλιμάκια κόβονται. Τότε είναι που οι μάσκες πέφτουν και οι κυβερνήσεις αποκαλύπτονται ως κυβερνήσεις του κεφαλαίου. Αυτό κάνουν και οι πρώην σύμμαχοι της Ρούσεφ, που για χρόνια το έπαιζαν «αριστεροί» και τώρα αποκαλύπτονται ως τυπικοί νεοφιλελεύθεροι.

Πολεμικό χτύπημα στην καρδιά του Ισραήλ

Την Τετάρτη 8 Ιούνη, παλαιστίνιοι μαχητές επιτέθηκαν με πυροβόλα όπλα εναντίον Ισραηλινών σε πολυσύχναστο εμπορικό δρόμο του Τελ Αβίβ, αφήνοντας πίσω τους τέσσερις νεκρούς και δέκα τραυματίες. Το χτύπημα έγινε στη αγορά Σαρόνα, όπου βρίσκονται ακριβώς καφέ και εστιατόρια, μόλις λίγα μέτρα από το υπουργείο Πολέμου, σε ένα από τα καλύτερα φυλασσόμενα σημεία του Ισραήλ, σύμβολο της ευδαιμονίας της ισραηλινής κοινωνίας που νομίζει ότι μπορεί να εγκληματεί σε βάρος ενός ολόκληρου λαού χωρίς να υφίσταται τις συνέπειες. Η πράξη των δυο παλαιστίνιων εξαδέλφων από το χωριό Γιάτα της Δυτικής Οχθης ξέσκισε για μια ακόμα φορά το μύθο της «ασφάλειας» του Ισραήλ, χτυπώντας τους σιωνιστές μέσα στην πρωτεύουσά τους.

Την επομένη του χτυπήματος, οι σιωνιστές εξαπέλυσαν ένα κύμα λυσσώδους καταστολής σφραγίζοντας όλα τα περάσματα από και προς τη Δυτική Οχθη και τη Γάζα. Παράλληλα, ακύρωσαν 83.000 άδειες εισόδου Παλαιστίνιων στο Ισραήλ για το Ραμαζάνι, αλλά και 204 άδειες εργασίας συγγενών των δύο μαχητών. Με αφορμή το χτύπημα, το Ισραήλ υπαναχώρησε από τη δέσμευσή του (προέκυπτε από τη συμφωνία εκχειρίδας μεταξύ Παλαιστίνιων και Ισραήλ μετά την τελευταία σιωνιστική εισβολή στη Γάζα, το καλοκαίρι του 2014), να δίνει χρόνο άδεια σε ηλικιωμένους Παλαιστίνιους από τη Γάζα να επισκέπτονται το τέμενος Αλ Ακσα κατά τη διάρκεια του Ραμαζανιού.

Ταυτόχρονα, ο νέος υπουργός Πολέμου Αβιγκνόρ Λίμπερμαν έδωσε διαταγή την Πέμπτη να παγώσει η επι-

στροφή των σωμάτων των νεκρών Παλαιστίνιων από τον ισραηλινό στρατό στις οικογένειές τους, υποστηρίζοντας ότι αυτή η κίνηση μπορεί να λειτουργήσει αποτρεπτικά για όσους Παλαιστίνιους σκέφτονται να επιτεθούν εναντίον ισραηλινών στόχων. Ο Λίμπερμαν δεν πρωτοτύπησε, βέβαια. Την ίδια τακτική ακολουθούσε και ο προκάτοχός του Μοσέ Γιαλόν. Και το μόνο που πετύχαινε ήταν να φουντώσει η οργή του παλαιστινιακού λαού.

Η εντολή του Λίμπερμαν ήρθε να ενισχύσει την απόφαση της ισραηλινής αστυνομίας να επιλέγει αυτή που θα θάβονται νεκροί Παλαιστίνιοι από την Ανατολική Ιερουσαλήμ οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για ενέργειες ενάντια στο Ισραήλ, προκειμένου οι κηδείες τους να μην μετατρέπονται σε αντικατοχικές διαδηλώσεις. Στο μεταξύ, ο ισραηλινός στρατός έχει εισβάλει στη Δυτική Οχθη, στην περιοχή της Χεβρώνας, της Νάμπλους, της Αλ Χαλιλ και της Γιάτα, επιβάλλοντας περι-

ορισμό της κυκλοφορίας και κάνοντας απροσδιόριστο αριθμό συλλήψεων. Στις ήδη υπάρχουσες δυνάμεις του ισραηλινού στρατού στη Δυτική Οχθη προστέθηκαν την Τρίτη 14 Ιούνη άλλα δύο τάγματα πεζικού με εκατοντάδες στρατιώτες.

Σαν να μην έφτανε η καταστολή, μέλη της κυβέρνησης Νετανιάχου προχωρούν ο ένας μετά τον άλλον σε προκλητικές δηλώσεις, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά ότι η ναζιστικής έμπνευσης αρχή της συλλογικής τιμωρίας αποτελεί δόγμα της ισραηλινής κατοχής. Την Πέμπτη 9 Ιούνη, ο αναπληρωτής υπουργός Αμυνας Ελί Μπεν Νταχάν δήλωσε ότι η ζωή στο χωριό Γιάτα, απ' όπου κατάγονταν οι δύο μαχητές, δεν προκειται να συνεχιστεί απόστοκα. Ο γνωστός φασίστας υπουργός Ατομικής Ενέργειας Γίσαρελ Κατζ δήλωσε ότι το Ισραήλ θα απαντήσει στην επίθεση που δέχτηκε με ασυνήθιστο και ιδιαίτερα επίπονο τρόπο και τόνισε ότι πρέπει

να γίνει «απονεύρωση» στο χωριό των δραστών προκειμένου να αποτραπούν παρόμοιες μελλοντικές ενέργειες.

Ολοκληρώνοντας τη δήλωσή του, ο Κατζ κάλεσε την Κνεσέτ να υπερψηφίσει τη νομοθετική του πρόταση για απέλαση των συγγενών των δραστών τέτοιων ενεργειών στη Γάζα και στη Δυτική Οχθη. Βέβαια αυτές οι δηλώσεις γίνονται για εσωτερική κατανάλωση με βασικό αποδέκτη μια κοινή γνώμη που διψάει για αίμα ύστερα από το εξευτελιστικό χτύπημα που δέχτηκε. Για άλλη μια φορά τη θέση της δίψας θα πάρει ο τρόμος από τη συνειδητοποίηση ότι η συντριπτική υπεροπλία του σιωνιστικού στρατού δεν μπορεί να αποτρέψει μαχητές αποφασισμένους να θυσιάσουν τη ζωή τους χτυπώντας το σιωνιστικό πλήθος βαθιά μέσα στο Ισραήλ.

Η σιωνιστική προκλητικότητα δεν περίμενε βέβαια την επίθεση στο Τελ Αβίβ για να εκφραστεί. Κατά τη διάρκεια επίσκεψής του μαζί με τον Νετανιάχου στη Ρωσία, μια μέρα πριν την επίθεση, ο υπουργός Γεωργίας Ούρι Αριέλ δήλωσε ότι ο κόσμος πρέπει να το πάρει απόφαση ότι δεν πρόκειται να ιδρυθεί παλαιστινιακό κράτος, ενώ το Ισραήλ πρέπει σύντομα να προχωρήσει σε ολοκληρωτική προσάρτηση της περιοχής C της Δυτικής Οχθης, που αποτελεί το 60% της συνολικής της έκτασης, ακόμα κι αν αυτό σημαίνει την εκδίωξη των περίπου 300.000 Παλαιστίνιων κατοίκων της! Αυτή η θέση δεν είναι μια προσωπική περιθωριακή άποψη, αλλά επίσημη θέση του κόμματος Εβραϊκή Εστία που συμμετέχει στην Κυβέρνηση Νετανιάχου, του οποίου ο Αριέλ αποτελεί εξέχον στέλεχος, ενώ παρόμοιες απόψεις

έχει εκφράσει στο παρελθόν και ο ισραηλινός πρέσβης στον ΟΗΕ Ντάνι Ντανόν.

Η ΕΕ έσπευσε την επομένη της επίθεσης να εκδώσει καταγγελία καταδικάζοντας απερίφραστα την επίθεση, χωρίς να αναφέρει ούτε μια λέξη για «αυτοσυγκράτηση» και αφήνοντας στο απυρόβλητο την κτηνώδη καταστολή των σιωνιστών τις μέρες που ακολούθησαν το χτύπημα. Στο ίδιο μήκος κύματος ήταν και η τοποθέτηση των ΗΠΑ μέσω του εκπροσώπου Τύπου του Λευκού Οίκου, ο οποίος όταν ρωτήθηκε από δημοσιογράφο ποια είναι η θέση της αμερικανικής κυβέρνησης για την καταστολή που υφίσταται συλλογικά ο παλαιστινιακός λαός τις μέρες μετά την επίθεση, δήλωσε κυνικά ότι δεν έχει να πει κάτι γι' αυτό.

Δεν ήταν όμως μόνο η ΕΕ και οι ΗΠΑ που καταδίκασαν την επίθεση. Το ίδιο έπραξε και ο Αμπάς λέγοντας ότι δεν υπάρχει καμία δικαιολογία για επιθέσεις εναντίον αμάχων. Αψηφώντας τη ντροπιαστική ανακοίνωση του Αμπάς και προκειμένου να διασωθεί πολιτικά, η Φατάχ δήλωσε ότι η επίθεση στο Τελ Αβίβ αποτελεί μια φυσική απάντηση στη ισραηλινά εγκλήματα ενάντια στον παλαιστινιακό λαό. Η Χαμάς χαϊρέτισε την επίθεση, την αποφασιστικότητα και την ευρηματικότητα των μαχητών, χαρακτηρίζοντας την επίθεση γεγονός που αποδεικνύει ότι η παλαιστινιακή εξέγερση και η αντίσταση στη Δυτική Οχθη είναι ακόμα ζωντανές. Το Λαϊκό Μέτωπο χαϊρέτισε επίσης την επίθεση, επισημαίνοντας ότι το μέρος που εκδηλώθηκε στέλνει ένα ισχυρό μήνυμα προς τη νέα ηγεσία του σιωνιστικού υπουργείου Πολέμου.

Ισπανία

Ποιος συνδυασμός θα διαχειριστεί τη σκληρή λιτότητα;

Μαριάνο Ραχόι (PP), Πέδρο Σάντσεθ (PSOE), Αλμπερτ Ριβέρα (Ciudadanos) και Πάμπλο Ιγκλέσιας (Podemos) διασταύρωσαν τα ξίφη τους στο ένα και μοναδικό ομαδικό «ντιμπέιτ» ενόψει των εκλογών της 26ης Ιούνη (στις τελευταίες δυο εβδομάδες θα «μονομαχούν» ανά δύο), χωρίς να καταστήσουν σοφότερο τον ισπανικό λαό. Πιο σοφοί ίσως γίνουν οι Ισπανοί εμβαθύνοντας στον όρο «tierra quemada», που έχει καθιερώσει η «σοβαρή» El País, η μεγαλύτερη αστική εφημερίδα του ισπανόφωνου κόσμου.

«Tierra quemada» σημαίνει «καμένη γη». Ετσι ονομάζει η φυλλάδα την πολιτική κατάσταση, χτυπώντας το καμπαράκι του κινδύνου. Την κύρια ευθύνη τη ρίχνει στον Ραχόι, κατηγορώντας τον ότι με την πρότασή του για κυβέρνηση εθνικής ενότητας, στην οποία καλεί να συμμετάσχουν το PSOE και οι Ciudadanos, απομονώνοντας

το Podemos, δίνει στις εκλογές δημοψηφισματικό χαρακτήρα και δυσκολεύει τη δημιουργία μιας οικουμενικής κυβέρνησης, την οποία επιθυμεί ένα τμήμα της ισπανικής κεφαλαιοκρατίας.

Ο Ραχόι επανέλαβε αυτή την πρόταση και στο «ντιμπέιτ», παραβλέποντας το ότι έτσι δυσκολεύει τη δουλειά του Σάντσεθ, που πασχίζει να ξανακερδίσει τη δεύτερη θέση, την οποία οι παραδοσιακοί σοσιαλδημοκρά-

τες του PSOE φαίνεται να χάνουν από τους Podemos Unidos (συνμμαχία των Podemos με την Ενωμένη Αριστερά - Izquierda Unida). Αν το PSOE αφήσει έστω και υποψία ότι εξετάζει έστω την περίπτωση κυβερνητικής συνεργασίας με τη Δεξιά, θα το πληρώσει ακριβώς στις κάλπες. Ετσι, ο Σάντσεθ προχώρησε σε μια σκληρή επίθεση κατά του Ραχόι, αναφερόμενος στο σκάνδαλο διαφθοράς και

κατηγορώντας ευθέως τον Ραχόι για χρηματισμό. Αν και «σαράντα χρόνια φούρναρης» στην αστική πολιτική, ο Ραχόι πάγωσε και χρειάστηκε μερικά δευτερόλεπτα για ν' απαντήσει ψελλίζοντας: «Αλήθεια, κ. Σάντσεθ, δεν ξέρω τι θέλετε να πω»!

Αρα, την προοπτική μιας κυβέρνησης PP-PSOE-Ciudadanos μάλλον την έκαψε ο ίδιος ο Ραχόι. Ετσι, πιο πιθανή φαντάζει μια κυβέρνηση Podemos-PSOE-Ciudadanos, στην οποία ενδέχεται να συμμετάσχει και η Izquierda Unida, κατά το πορτογαλικό παράδειγμα. Και τι θα κάνουν; Αυτό τους το είπε ο πικαρισμένος Ραχόι: «Όλοι λένε ότι θα μπορέσουν να φτιάξουν τα πράγματα σχεδόν μαγικά. Όμως το ίδιο έλεγε και ο Αλέξης Τσίπρας». Τη σκυτάλη πήρε ο Ριβέρα που τη βγήκε από τ' αριστερά στον Ιγκλέσιας: «Στην Ελλάδα κόβονται οι συντάξεις και αυξάνονται οι φόροι. Εκεί θέλετε να μας πάτε;».

Η απόλυτη ξετσιπωσιά

Αυτός που καμαρώνει δίπλα στον Μπόλαρη είναι ο Ούρι Αριέλ. Υπουργός Γεωργίας και Αγροτικής Ανάπτυξης του σιωνιστικού μορφώματος, ηγετικό στέλεχος του φασιστικού κόμματος «Εβραϊκή Εστία», που πρόσφατα δήλωσε ότι δεν πρόκειται ποτέ να ιδρυθεί παλαιστινιακό κράτος και πως άλλοι 300.000 Παλαιστίνιοι πρέπει να εγκαταλείψουν τα χωριά τους στη Δυτική Οχθη, προκειμένου η γη τους να προσαρτηθεί στο Ισραήλ (δείτε το ρεπορτάζ στην κορυφή αυτής της σελίδας).

Ο Μπόλαρης πετάχτηκε μέχρι το Τελ Αβίβ για να υπογράψει με τον Αριέλ «Κοινή Διακήρυξη Συνεργασίας στον αγροδιατροφικό τομέα». Κείμενο προθέσεων είναι, χωρίς άμεση πρακτική αξία (άλλωστε, οι συγκεκριμένες συμφωνίες υπογράφηκαν πριν από λίγο καιρό όταν πήγε στο Ισραήλ ο Τσίπρας, συνοδευόμενος από το μισό υπουργικό συμβούλιο), με σημαντική προπαγανδιστική σημασία, όμως, για τους σιωνιστές και ιδιαίτερα για τον φασίστα Αριέλ, καθώς δείχνει ότι «οι Έλληνες», παραδοσιακοί φίλοι των Παλαιστίνιων, στηρίζουν το Ισραήλ τις μέρες που αναβαθμίζει την εγκληματική του δράση ενάντια στον παλαιστινιακό λαό.

στο φαχνό

Οπως οι Γάλλοι

Πριν ψηφιστούν τα πολυνομοσχέδια-Αρμαγεδδώνας της πρώτης αξιολόγησης του τρίτου Μνημόνιου, ο Μητσοτάκης φρόντισε να δημιουργήσει μια ψεύτικη απειλή, βοηθώντας τους Τσιπροκαμμένους να συσπειρώσουν τον κοινοβουλευτικό τους λόγο: ο Μητσοτάκης θέλει να μας ρίξει από την εξουσία - ή ψηφίζουμε «ναι σε όλα» ή πέφτουμε.

Τώρα, καθώς ο λαός βιώνει τις πρώτες συνέπειες αυτών των πολυνομοσχεδίων (τα «σκληρά» δεν τα έχουμε δει ακόμα), την ψεύτικη απειλή την έφτιαξε το ίδιο το Μαξίμου. Αναγόρευσε σε... υπ' αριθμόν ένα εχθρό του λαού και της χώρας μια δράκα νεοφιλελέδες οπαδούς του «Πάμε Ευρώπη», τους έδωσε πολιτική υπόσταση και επί μια ολόκληρη εβδομάδα εγκλώβισε την πολιτική ατζέντα σε συζητήσεις για το ρόλο και τα κίνητρα του «Παραιτηθείτε!».

Τετάρτη ήταν να μαζευτεί ο συρφετός των νεοφιλελέδων, η Πέμπτη ήταν αφιερωμένη στον Τσίπρα. Σε εκδήλωση οργανωμένη από τρία υπουργεία (Σταθάκης, Σπίρτζης, Σκουρλέτης) στο Μουσείο της Ακρόπολης (in χώρος και για τον Τσίπρα, μετά τον Σαμαρά), θα εκφωνούσε -σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση- βαρυσήμαντη ομιλία με τίτλο «Ελλάδα 2021: Δίκαιη Ανάπτυξη - Παραγωγική Ανασυγκρότηση».

Γιατί 2021; Γιατί τότε κλείνουν 200 χρόνια από την εθνικοαπελευθερωτική επανάσταση του 1821 και πρέπει κάθε πολίτης του σημερινού νεοελληνικού κράτους να καταλάβει ότι ο Τσίπρας είναι ο Κολοκοτρώνης του σήμερα και η Ολγα Γεροβασίλη η μετεμψύχωση της Μπουμπουλίνας (ιδιαίτερα όταν στροβιλίζεται στην πίστα λιώνοντας με τις γόβες-στιλέτο τα γαρούφαλα που έστρωσε η συνοδεία της, για να στείλει το μήνυμα «τούτ' η γη που την πατούμε, όλοι μέσα θε' να μπορούμε» - οπότε τι νόημα έχει να γκρινιάζουμε για τα Μνημόνια;).

Αυτές οι εκδηλώσεις, βέβαια, δεν κρατούν πολύ. Ο απόηχός τους χάνεται την επομένη κιόλας. Όμως το γκεμπελίστικο επιτελείο του Μαξίμου έχει έτοιμη τη συνέχεια: πρόταση για νέο εκλογικό νόμο. Και στις 24 Ιούλη, ο θίασος θα μετακομίσει από τα ριζά του λόφου της Ακρόπολης στα ριζά του Λυκαβηττού, απ' όπου ο Τσίπρας θα απευθύνει στο πανελλήνιο (ξανά σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση) τη βαρυσήμαντη ομιλία που ήδη συγγράφει ο πικραμένος μόδιστρος της Σταδίου 29, με τίτλο «Ανοίγουμε το δρόμο προς την Τέταρτη Ελληνική Δημοκρατία».

Αν το καλοσκεφτούμε, πρόκειται για φτύσιμο. Είναι σαν να μας βγάζουν κοροϊδευτικά τη γλώσσα, ειδικά μετά απ' όσα ψήφισαν πρόσφατα στη Βουλή. Αλλά και ενόψει αυτών που θα ψηφίσουν το φθινόπωρο.

Πόσο μακριά πέφτει η Γαλλία; Καθόλου, με τα Μέσα που υπάρχουν σήμερα. Εκεί η εργατική τάξη, αντιμέτωπη μ' ένα νομοσχέδιο που θέλει να της αφαιρέσει δικαιώματα, παλεύει. Απεργεί, διαδηλώνει, συγκρούεται με τις δυνάμεις καταστολής, συχνά σώμα με σώμα. Ούτε εκεί υπάρχει πολιτικός φορέας που να στέκεται στο ύψος των εργατικών συμφερόντων. Ούτε εκεί υπάρχουν ταξικά συνδικάτα. Τρομαγμένες συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες υπάρχουν, μαθημένες να συμβιβάζονται, να υποτάσσονται, να υπονομεύουν, να ξεπουλούν. Δεν τολμούν, όμως, τουλάχιστον μέχρι στιγμής, να σαλπίσουν υποχώρηση και συμβιβασμό. Γι' αυτό και η εργατική αντίσταση συνεχίζεται, «εκθέτοντας τη χώρα».

Είναι ένα καλό παράδειγμα για όλους. Όταν δεν αντιστέκεσαι, τότε υφίστασαι το βάθεμα της εκμετάλλευσης και την κοροϊδία στο καπάκι.

Όσα χάπενινγκ και να οργανώσει έξω από το υπουργείο Υγείας η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΠΟΕΔΗΝ, σε όσα πλακάτ να τυπώσουν τη μούρη του, όσα πανό και να γράψουν λοιδορώντας τον, όσο και να τον ξεφτιλίσουν σοβαρές και ασόβαρες ραδιοφωνικές εκπομπές, το αυτί του Πολάκη δε θα ιδρώσει. Δεν είναι μόνο το ότι έχει συριζαϊκό ακροατήριο που γουστάρει την ψευτομαγκιά του, που είναι το μόνο ακροατήριο που τον ενδιαφέρει και στο οποίο απευθύνεται. Είναι και που τα μεγάλα σάλτα τα έχει ήδη κάνει. Όταν στα φοιτητικά σου χρόνια αποχωρείς από την «Κ»ΝΕ του Περисσού καταγγέλλοντας την κυβερνητική συνεργασία με τη ΝΔ, και στα ώριμα χρόνια σου μπαίνεις στην ίδια κυβέρνηση με τον Καμμένο, όταν από φουλ αντιμνημονιακός ψηφίζεις «ναι σε όλα» (μνημόνια και εφαρμοστικούς νόμους), έχεις ήδη ξεπεράσει αναστολές που σχετίζονται με έννοιες όπως αξιοπρέπεια, ηθική, συνέπεια κτλ.

KONTRES

Μαυρογιαλούροι

«Στην ημερίδα, πέραν του μεγάλου πλήθους κτηνοτρόφων που συμμετείχαν με σοβαρές και συγκεκριμένες προτάσεις στο διάλογο, παρέστησαν και μίλησαν επίσης ο περιφερειάρχης Ηπείρου Αλέκος Καχριμάνης, η κυβερνητική εκπρόσωπος Ολγα Γεροβασίλη και ο Γενικός Γραμματέας του ΥπΑΑΤ Νίκος Αντώνογλου». Το απόσπασμα είναι από Δελτίο Τύπου του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Τι γύρευε η Γεροβασίλη σε μια ημερίδα για «την ανάπτυξη της αιγοπροβατοτροφίας»; Έχει καμιά συνάφεια με το αντικείμενο η κυβερνητική της θέση; Καμία. Έχουν καμιά σχέση οι σπουδές της; Καμιά (γιατρός ακτινολόγος είναι). Είναι, όμως, βουλευτίνα Αρτας και πρέπει να μαζέψει ψηφαλάκια, γιατί οι επόμενες εκλογές θα γίνουν με σταυρό! Απορούμε πως δεν ήταν εκεί και ο Μπάρκας (βουλευτής Πρέβεζας). Φαίνεται πως δεν τους έπαιρνε να βάλουν και βουλευτές. Έτσι, περιορίστηκαν μόνο σε μέλη της κυβέρνησης, ενώ η ΝΔ περιορίστηκε στον περιφερειάρχη Καχριμάνη.

Θεόσταλτοι

Ο Φίλης ορίζει ποιες πολιτικές εκδηλώσεις είναι εντός του συνταγματικού πλαισίου και ο Βούτσης αυτοαναγορεύεται σε αρχιερέα του συστήματος και αποφαίνεται ποια κόμματα δικαιούνται να εκπροσωπηθούν στη Βουλή και ποια όχι. «Δεν είμαστε στη μεταπολιτευτική φάση όπου υπήρχαν τρία-τέσσερα κόμματα» λέει. «Μέσα στην κρίση έχουμε βρεθεί σε οκτακομματική Βουλή και με επιπλέον δύο κόμματα στο όριο», συμπληρώνει, λες και δεν είναι το κόμμα του ένα απ' αυτά που ευνοήθηκαν από την κρίση. Λες και υπήρχε περίπτωση να γίνει ποτέ ο ίδιος πρόεδρος της Βουλής, αν η κρίση δε διέλυε το ΠΑΣΟΚ.

Κατά τον Βούτση, το ζήτημα της απλής αναλογικής πρέπει να αντιμετωπιστεί «όχι ιδεολογικά αλλά και στη βάση μιας

πραγματικότητας». Διότι η απλή αναλογική είναι μεν άδολη, αλλά δεν μπορεί να αναφέρεται σε πρωσοποπαγή κόμματα! Της Κωνσταντοπούλου και του Γιωργάκη είναι πρωσοποπαγή κόμματα, ενώ του Καμμένου ή του Λεβέντη όχι! Επομένως, της Κωνσταντοπούλου και του ΓΑΠ μπορείς χωρίς τύψεις να τους κλέβεις τις ψήφους. Είναι... θέλημα θεού να ευνοούνται τα μεγαλύτερα κόμματα σε βάρος των μικρότερων.

Είναι δυνατόν;

Τα περισσότερα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που συνταγματολογούν τάσσονται υπέρ της άμεσης εκλογής του προέδρου της Δημοκρατίας, προσπαθώντας πάνω σ' αυτή την πρόταση να χτίσουν γέφυρες με στελέχη των άλλων αστικών κομμάτων. Κι αναρωτιέται κανείς αν είναι δυνατόν να γίνεται τέτοιου είδους παιχνίδι από τον ΣΥΡΙΖΑ. Με αυτούς τους πολιτικούς τυχοδιώκτες όλα είναι δυνατά. Οι άνθρωποι που μπλοκάρισαν την προεδρική εκλογή στη Βουλή μόνο και μόνο για να προκαλέσουν εκλογές υποστηρίζουν τώρα την άμεση εκλογή του προέδρου της Δημοκρατίας, αλλά χωρίς διεύρυνση των αρμοδιοτήτων του, λες και θα είναι πιο δημοκρατικός ένας τέτοιος θεσμός.

Ερχονται να επιβεβαιώσουν ότι η αναθεώρηση του συντάγματος είναι γι' αυτούς ένα συγγραμικό πολιτικό εργαλείο και τίποτ' άλλο. Το σύστημα δεν έχει ανάγκη από κάποια σημαντική αλλαγή στον καταστατικό του χάρτη, ο ΣΥΡΙΖΑ όμως θέλει ν' αλλάξει την πολιτική ατζέντα και να δείξει ότι είναι αυτός που καθορίζει τις πολιτικές εξελίξεις.

Αδίστακτος

«Η μνήμη μας δεν πρέπει να σταματά πριν από τις εκλογές του περασμένου Σεπτεμβρίου. Τον Σεπτέμβριο είχαμε πει ότι υπάρχουν συγκεκριμένα εννέα ιδιωτικοποιήσεις, οι οποίες είχαν δρομολογηθεί

Ισορροπίες

«Είναι σαφές ότι η χώρα έχει χάσει κάθε αξιοπιστία έναντι των εταίρων και δανειστών μας, με δεδομένη την μεταχείριση που μας επεφυλάχθηκε όσον αφορά στην εφαρμογή όλων των προαπαιτούμενων, πριν εκταμιευθεί η δόση.

»Δυστυχώς οι προτάσεις ελάφρυνσης του χρέους δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις επιδιώξεις της χώρας μας, ώστε να αποκτήσει ένα σταθερό οικονομικό ορίζοντα για τα επόμενα χρόνια, αφού οι Ευρωπαίοι μετέθεσαν την οριστική λύση για το 2018, δηλ. μετά τις εθνικές εκλογές της Γερμανίας και της Γαλλίας.

»Είναι κρίμα που η Ελλάδα έχει κατακυλήσει τόσο χαμηλά. Οι απαξιώτικες εκφράσεις που περιέχονται στη δήλωση του Eurogroup της 24-25/5/2016 καθώς και η δημιουργία του Ταμείου Δημόσιας Περιουσίας μόνο θλιβερές σκέψεις μπορούν να προκαλέσουν».

Δεν είναι αποσπάσματα από ανακοίνωση της ΝΔ ή του Ποταμιού, αλλά από το κύριο θέμα του «Εβδομαδιαίου Δελτίου για την Ελληνική Οικονομία» του ΣΕΒ, που κυκλοφόρησε στις 9 Ιούνη και είχε τίτλο: «Οικονομία & Επιχειρήσεις: Το τέλος των ψευδαισθήσεων».

Ο ΣΕΒ βρήκε την ευκαιρία να ισορροπήσει καλύτερα μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, «ταπώνοντας» όσους τον κατηγορούσαν ότι τα έχει κάνει πλακάκια με την κυβέρνηση. Ταυτόχρονα έστειλε κι ένα μήνυμα στον Τσίπρα, ζητώντας του να μαζέψει διάφορους Κατρούγκαλους που βγαίνουν και δηλώνουν ότι ο ΣΕΒ είναι αυτός που ζητά την κατάργηση του 13ου και 14ου μισθού, ενώ η κυβέρνηση (δηλαδή ο Κατρούγκαλος) είναι αυτή που αντιστέκεται. Κάντε τη δουλειά σας όπως πρέπει κι αφήστε τον ΣΕΒ στο απυρόβλητο είναι το μήνυμα που οι καπιταλιστές στέλνουν στο Μαξίμου.

από την προηγούμενη κυβέρνηση και μάλιστα πολλές από αυτές είχαν συμβασιοποιηθεί». Ο Σκουρλέτης εξακολουθεί να λέει το ίδιο ψέμα (συνέντευξη στο Ρ/Σ «Παραπολιτικά», 9.6.2016), μολονότι έχει υποχρεωθεί να υπογράψει και προσωπικά -ως προαπαιτούμενο για το κλείσιμο της αξιολόγησης- απόφαση του ΚΥΣΟΙΠ (Κυβερνητικό Συμβούλιο Οικονομικής Πολιτικής), στις 20 Μάη, η οποία αναφέρει φαρδιά-πλατιά όχι εννιά αλλά 19 ιδιωτικοποιήσεις που πρέπει να γίνουν από το ΤΑΙΠΕΔ. Για να ακριβολογούμε, μάλιστα, ορισμένες απ' αυτές είναι κατηγορίες ιδιωτικοποιήσεων, που μπορεί να περιέχουν περισσότερα από ένα περιουσιακά στοιχεία (π.χ. μαρίνες, πέντε «πακέτα» ακινήτων). Επαναλαμβάνουμε: ο Σκουρλέτης έχει υπογράψει και προσωπικά αυτή την απόφαση του ΚΥΣΟΙΠ και εξακολουθεί να λέει ψέματα.

Παγίδα

Με παγίδα έμοιαζε η φετινή γενική συνέλευση των βιομήχανων της βόρειας Ελλάδας, καθώς -όπως είπε ο πρόεδρός τους Α. Σαββάκης στην εναρκτήρια ομιλία του- φέτος αποφάσισαν να σπάσουν την παράδοση, που ήθελε στο ανοιχτό μέρος της γενικής τους συνέλευσης να καλείται ως ομιλητής κάποιος από την κυβέρνηση, και να βάλουν σε ισότιμη θέση εκπροσώπους της κυβέρνησης και της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Οχι μόνο έβαλαν τη Μπακογιάννη σε ίση μοίρα με τον υπουργό Σταθάκη, αλλά φρόντισαν να φτιάξουν και το κλίμα, με την ομιλία του Σαββάκη να έχει μόνο αντικυβερνητικές αιχμές του τύπου: «*Capital controls*, πολιτική αβεβαιότητα, κυβερνητική αναβλητικότητα, αλληπάλληλες εκλογικές αναμετρήσεις και έλλειμμα διεθνούς αξιοπιστίας, είναι οι βασικοί παράγοντες που μας φέρνουν - σε όρους ανταγωνιστικότητας - για το 2015 πάνω μόνον από: την ευρισκόμενη σε κοινωνική αναταραχή Βραζιλία (57η θέση), την Ουκρανία (59η θέση) που βιώνει εμπόλεμη κατάσταση και τη Βενεζουέλα (61η θέση) η οποία πωλεί τα αποθέματά της σε χρυσό για να εισάγει είδη πρώτης ανάγκης».

Ο Σταθάκης έκανε πως δεν κατάλαβε το φτύσιμο. Οχι μόνο δέχτηκε τον υποβιβασμό του, όχι μόνο άκουσε ατάραχος τους μύδρους του Σαββάκη, αλλά πήρε και το λόγο σα να μην τρέχει τίποτα!

Εξάρτηση

«Η όζουσα υπόθεση Μαυρίκου, δεν επιλύθηκε όπως πρέπει, μέσω της δικαστικής οδού, αλλά μέσω της Αττικής οδού. Τον έκαψαν για να μην τους κάψει» ήταν το σχόλιο που έσπευσε να γράψει στο twitter ο Παπαδημούλης, δίνοντας «τροφή» στη φυλλάδα του Μαυρίκου. Φυσικά, ήταν πολλοί αυτοί που του την έπεσαν. Κυβερνητικοί, κυρίως, γιατί άμα ένα στέλεχος του κυβερνώντος κόμματος σπεύδει να υποστηρίξει δημόσια μια τέτοια άποψη, μόνο την κυβέρνησή του δυσκολεύει, καθώς τη φέρνει αντιμέτωπη με τον κίνδυνο να κατηγορηθεί για συγκάλυψη.

«Εκτός από το δικαίωμα που έχω ως πολίτης να διατυπώνω ελεύθερα τη γνώμη μου, δεν έχω και καμία δέσμευση στο να μη μιλώ. Αν ήμουν μέλος της κυβέρνησης θα απέφευγα να διατυπώσω οποιαδήποτε κρίση», απάντησε ο Παπαδημούλης, χωρίς να πείσει κανέναν. Γιατί δεν είναι ένας απλός πολίτης, αλλά εξέχον στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ και αντιπρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου. Επομένως, ό,τι λέει αντανακλάει ευθέως και στο κόμμα του και στην κυβέρνηση. Τι να πει, όμως, ότι είναι εξαρτημένος από το twitter κι αν δεν μιλήσει θα σκάσει;

Μεγαλοπιάσματα

Πόσο καβαλημένο καλάμι πρέπει να είσαι για να νομίζεις ότι μπορείς να βγάλεις υπεραξία σε βάρος των Αμερικανών και μάλιστα μέσα στην έδρα τους; Το διέπραξε ο Ερντογάν κι έφυγε σαν δαρμένο σκυλί. Πήρε το τουρκικό προεδρικό αεροπλάνο, πήρε και τον γαμπρό του υπουργό Ενέργειας και πήγε εσπευσμένα στις ΗΠΑ, νομίζοντας ότι ως μουσουλμάνος θα μπορέσει να είναι πρώτη μούρη στην κηδεία του Μοχάμεντ Αλι. Και βέβαια, του έβαλαν πάγο και αναγκάστηκε να επιστρέψει ντροπιασμένος στην Τουρκία, χωρίς να παρευρεθεί στην κηδεία του Αλι στο Λούισβιλ. Δεν του επέτρεψαν καν να διαβάσει μερικούς στίχους από το Κοράνι στην τελετή. Διότι η τελετή ήταν υπόθεση του Δημοκρατικού Κόμματος, είχε σκόπιμα διαθρησκευτικό (και όχι μουσουλμανικό) χαρακτήρα, ενώ βασικός ομιλητής ήταν ο Μπιλ Κλίντον. Πάνε χρόνια από τότε που ο Αλι έπαψε να είναι το «μαύρο πρόβατο». Εγινε κομμάτι της κυρίαρχης ιδεολογίας στις ΗΠΑ, άναψε τη φλόγα στους ολυμπιακούς αγώνες της Ατλάντα και ο νεανικός ριζοσπαστισμός του ενσωματώθηκε στην κυρίαρχη αφήγηση του Δημοκρατικού Κόμματος. Πάνω στην άψη της προεκλογικής περιόδου, τα γκεσέμια του Δημοκρατικού Κόμματος στη «σόου μιτζ» δε θα άφηναν τον Ερντογάν να θολώσει την εικόνα που είχαν σχεδιάσει. Οι μαύροι αμερικανοί ψηφίζουν Χίλαρι. Αυτό ήταν το μήνυμα που έπρεπε να σταλεί από την κηδεία του θρύλου Μοχάμεντ Αλι. Γι' αυτό και το όνομα του Ερντογάν σβήστηκε από τον κατάλογο των ομιλητών την ώρα που αυτός βρισκόταν εν πτήση προς τις ΗΠΑ. Συγγνώμη, δεν υπάρχει χρόνος, του είπαν. Κι αυτός τα μάζεψε και επέστρεψε στην Αγκυρα.

ZOOM

Επιζητούν αυταρχικότερο και πιο συγκεντρωτικό σύστημα

Σε άρθρο του στο ΑΠΕ (για να αναπα-
ραχθεί απ' όλα τα ΜΜΕ) ο υπουργός
Εσωτερικών Π. Κουρουμπλής τάχθηκε
υπέρ της ίδρυσης συνταγματικού δι-
καστηρίου, με μια επιχειρηματολογία
που απευθύνεται σε ανθρώπους που δε
γνωρίζουν νομικά και ειδικότερα πώς
οργανώνεται ένα αστικό σύστημα και
πώς γίνεται ο έλεγχος συνταγματικότη-
τας των νόμων και των αποφάσεων της
κυβέρνησης και της διοίκησης.

«Η αλλαγή του Συντάγματος προϋπο-
θέτει τη συλλογική απόφαση όλων μας
να τηρούμε το Σύνταγμα με δογματική
ευλάβεια» γράφει κουτοπόνηρα ο Κου-
ρουμπλής, λες και αυτό δεν ισχύει σήμε-
ρα (θεωρητικά, φυσικά, γιατί στην πράξη
ούτε χτες γινόταν, ούτε σήμερα, ούτε
στο μέλλον θα γίνεται). Ο Κουρουμπλής
συνεχίζει με δήθεν διάθεση αυτοκριτι-
κής: «Η παραβίαση του Συντάγματος
απ' όλες τις κυβερνήσεις κατά καιρούς
και διαστήματα αποτελούσε σχεδόν -θα
τολμούσε να πει κανείς- τον κανόνα». Και
καταλήγει: «Ένα ζήτημα που πρέπει
να συζητηθεί πριν ξεκινήσει η διαδικα-
σία αναθεώρησης είναι το πώς θεσμικά
θα κατοχυρώσουμε τη **σωστή ερμηνεία**,
άρα **συνταγματικό δικαστήριο**».

Οποιος διαβάζει την τελευταία φράση
συμπεραίνει πως στην ελληνική αστική
δημοκρατία δεν υπάρχει συνταγματικός
έλεγχος και γι' αυτό πρέπει να θεοπιστεί
συνταγματικό δικαστήριο, που θα ασκεί
σωστά αυτόν τον έλεγχο. Από πού τεκ-
μαίρεται, όμως, ότι ένα συνταγματικό δι-
καστήριο θα ερμηνεύει σωστά την εφαρ-
μογή του συντάγματος, ενώ τα άλλα
δικαστήρια δεν μπορούν να το κάνουν;

Συνταγματικός έλεγχος υπάρχει και
σήμερα στην ελληνική αστική δημο-
κρατία, όπως σε κάθε κοινοβουλευτική
δημοκρατία που δομείται γύρω από έναν
καταστατικό χάρτη (Σύνταγμα). Μόνο
που αυτός ο έλεγχος είναι διάχυτος.
Μπορεί να τον ασκήσει κάθε δικαστή-
ριο. Τα διοικητικά δικαστήρια και το ΣτΕ
ελέγχουν τις αποφάσεις της διοίκησης,
το ΣτΕ ελέγχει τα προεδρικά διατάγματα,
ενώ ακόμα και ένα μονομελές πλημμε-
λειοδικείο μπορεί να ελέγξει τη συνταγ-
ματικότητα μιας ποινικής διάταξης και να
αρνηθεί να την εφαρμόσει, αν κρίνει πως
αυτή είναι αντίθετη προς το Σύνταγμα.

Τι δείχνει η πείρα; Όσο ανώτερο ιεραρ-
χικά είναι ένα δικαστήριο τόσο περισσό-
τερο πιστό μένει στις αποφάσεις των
κυβερνήσεων και της διοίκησης, καθώς
και στη σκληρή κατασταλτική πλευρά
των ποινικών νόμων, ακόμα και όταν
αυτή έρχεται σε σύγκρουση με τις περί
ανθρώπων δικαιωμάτων διατάξεις του
Συντάγματος. Κάτι λίγες προοδευτικές
(από αστικοδημοκρατική άποψη) απο-
φάσεις έχουν παρθεί από χαμηλόβαθμα
δικαστήρια και οι περισσότερες απ' αυ-
τές εξαφανίστηκαν όταν πέρασαν στη δι-
καιοδοσία ανώτερων δικαστηρίων. Όσο
ανεβαίνουμε στην ιεραρχία του δικαστι-
κού σώματος τόσο αυξάνεται ο έλεγχος
της πολιτικής εξουσίας, για ευνόητους
λόγους: οι δικαστές εντάσσονται σε κλί-
κες, δημιουργούν δεσμούς με το ένα ή
το άλλο αστικό κόμμα εξουσίας, έχουν

φιλοδοξίες ν' ανέβουν στη δικαστική
ιεραρχία και ξέρουν ότι η ανέλιξή τους
εξαρτάται από τις κυβερνήσεις, αρκετοί
απ' αυτούς φιλοδοξούν να κάνουν πολι-
τική καριέρα μετά τη συνταξιοδότησή
τους κτλ.

Δείτε ποιοι διασταυρώνουν τα ξίφη
τους ως εκπρόσωποι των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ
και της ΝΔ στη σημερινή φάση. Είναι δύο
τέως ανώτεροι δικαστικοί, ο Δ. Παπαγγε-
λόπουλος και ο Χ. Αθανασίου. Και οι δύο,
ως εν ενεργεία δικαστικοί, διαδραμάτι-
σαν ρόλο πέραν των τυπικών δικαστικών
τους καθηκόντων. Ο Παπαγγελόπουλος
υπήρξε προϊστάμενος της εισαγγελίας
πρωτοδικών Αθήνας, εισαγγελέας «αντι-
τρομοκρατίας» και διοικητής της ΕΥΠ/
ΚΥΠ, ενώ ο Αθανασίου υπήρξε πρόεδρος
της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων.
Από τη θέση τους, λοιπόν, μπορούσαν
να επηρεάζουν και άλλους δικαστικούς,
να δημιουργούν λόμπι, να κατευθύνουν
αποφάσεις κτλ.

Στο σημείο αυτό πρέπει να διευκρι-
νίσουμε πως όλα όσα αναφέρουμε πα-
ραπάνω αφορούν διεργασίες που δεν
αμφισβητούν το αστικό καθεστώς ως
τέτοιο. Θα ήταν αφελές, αντιεπιστη-
μονικό και ανιστόρητο να πιστέψουμε
ότι μπορεί ένα αστικό δικαστήριο να
δικάσει κόντρα στη συνταγματική και
ποινική θωράκιση του αστικού κράτους.
Ομως, θα μπορούσε -κατ' εξαίρεση και
όχι κατά κανόνα- να κρίνει αν μια από-
φαση της διοίκησης ή μια διάταξη νόμου
(που μπορεί να εντάσσεται στο ποινικό
ή στο εργατικό δίκαιο) είναι συμβατή
με κάποια άρθρα του Συντάγματος, που
συνήθως υπάρχουν ως απολιθώματα της
περιόδου της επαναστατικής ακμής της
αστικής τάξης και πάντως δεν υπάρχουν
για να εφαρμόζονται υπέρ εκείνων που
θεωρούνται πολιτικοί αντίπαλοι του συ-
στήματος και συγκροτούν την έννοια του
«εσωτερικού εχθρού».

Ας πάρουμε, για παράδειγμα, την έν-
νοια του «πολιτικού εγκλήματος», που
υπάρχει στο ισχύον Σύνταγμα της Ελλη-
νικής Δημοκρατίας. Μολονότι η νομική
θεωρία πασχίζει εδώ και πολλές δεκαε-
τίες να αναγνωριστεί από το ποινικό σύ-
στημα το «πολιτικό αδίκημα» ως πράξη
και όχι ως μια αφηρημένη συνταγματι-
κή κατασκευή (ο βουλευτής και πρώην
υπουργός του ΠΑΣΟΚ Α. Λοβέρδος ανα-
κηρύχθηκε διδάκτορας με μια διατριβή
περί του «πολιτικού αδικήματος», που
είναι ίσως ό,τι πιο πλήρες υπάρχει στη
θεωρία πάνω στο συγκεκριμένο θέμα,
πλην όμως και ο ίδιος την έχει «ξεχάσει»),
όλα τα δικαστήρια που αντιμετώπισαν το
συγκεκριμένο ζήτημα από το 2002 μέχρι
σήμερα (τριμελή και πενταμελή εφετεία
κακουργημάτων) έχουν αποφασίσει
ομόφωνα πως τα μέλη των οργανώσεων
που άσκησαν ένοπλη επαναστατική βία
δεν διέπραξαν «πολιτικό αδίκημα», αλλά
αδίκημα «του κοινού ποινικού δικαίου».
Ετσι, η σχετική συνταγματική διάταξη
παραμένει κενό γράμμα. Μάλιστα, το
πιο ειρωνικό είναι πως η εισαγωγή της
έννοιας της «τρομοκρατικής οργάνω-
σης» (άρθρο 187Α του ποινικού κώδικα)
περιγράφει ένα αδίκημα καθαρά πολιτι-

κό, αφού αναφέρεται σε πλήγματα κατά
των δομών του κράτους και των διεθνών
τους σχέσεων!

Παρά τη νομολογία που έχει διαμορ-
φωθεί, η σχετική ένσταση υποβάλλεται
από τους συνηγόρους υπεράσπισης σε
κάθε τρομοδικείο, το οποίο την απορ-
ρίπτει, αναπαράγοντας τη σχετική από-
φαση του τρομοδικείου που δίκασε σε
πρώτο βαθμό την υπόθεση της 17Ν. Θε-
ωρητικά, μπορεί να πει κανείς ότι κάποιο
δικαστήριο στο μέλλον μπορεί να κάνει
δεκτή την ένσταση και να κρίνει εαυτό
αναρμόδιο να δικάσει μια υπόθεση «τρο-
μοκρατίας», παραπέμποντάς την -ως
κατά το Σύνταγμα «πολιτικό αδίκημα»-
στο μεικτό ορκωτό δικαστήριο που είναι
αρμόδιο για τα «πολιτικά αδικήματα». Στο
παρελθόν, χαμηλόβαθμα δικαστή-
ρια έχουν κρίνει ως αντισυνταγματικές
κάποιες διατάξεις νόμου, που χρησιμο-
ποιούνταν ως εργαλεία καταστολής της
πολιτικής δραστηριότητας. Κάπου στα
τέλη της δεκαετίας του '70, ο γράφων
αθώθηκε για αναγραφή συνθημάτων
από ένα αυτόφωρο τριμελές πλημμελει-
οδικείο της Θεσσαλονίκης (αφού προη-
γουμένως φυλακίστηκε επί τριήμερον),
με το σκεπτικό ότι η αναγραφή πολιτικών
συνθημάτων είναι σύμφωνη με τις δια-
τάξεις του Συντάγματος περί ελεύθερης
διακίνησης των ιδεών. Ήταν μια εξαιρετι-
κά ρηξικέλευστη δικαστική απόφαση στις
συνθήκες της μεταχουντικής καραμανλι-
κής κατασταλτικής πολιτικής του ελληνι-
κού αστικού κράτους.

Εάν υπήρχε συνταγματικό δικαστήριο,
ούτε αυτό το ταπεινό τριμελές πλημμε-
λειοδικείο θα μπορούσε να αθώσει
έναν ακροαριστερό φοιτητή που έγραφε
επαναστατικά συνθήματα στα ντουβά-
ρια, επικαλούμενο το Σύνταγμα, ούτε οι
συνήγοροι υπεράσπισης στα τρομοδι-
κεία θα είχαν τη δυνατότητα να υποβάλ-
λουν την ένσταση για το «πολιτικό αδική-
μα». Τα δικαστήρια θα ήταν αναρμόδια
να κάνουν συνταγματικό έλεγχο και το
πολύ να παρέπεμπαν το ζήτημα στο συ-
νταγματικό δικαστήριο, το μόνο αρμόδιο
να αποφασίσει. Κι άπαξ και αποφάσιζε,
όλα τα δικαστήρια εφεξής θα ήταν υπο-
χρεωμένα να εφαρμόζουν την απόφασή
του.

Για να το πούμε όσο γίνεται πιο απλά,
η θέσπιση συνταγματικού δικαστηρίου
σημαίνει ότι μια μικρή ομάδα ανώτατων
δικαστών αποφασίζει για όλα τα ζητή-
ματα συνταγματικότητας των νόμων.
Μπορεί να αντιληφθεί κανείς τι σημαί-
νει αυτό αν αναλογιστεί τις αποφάσεις
που παίρνει το ΣτΕ για όλες τις αντιλαϊ-
κές και αντιπεριβαλλοντικές αποφάσεις
της διοίκησης. Το ΣτΕ έχει «ευλογήσει»
τη Μνημόνια, την απόλυση με μια πράξη
2.600 εργαζόμενων από την ΕΡΤ, τους
αντιδασικούς νόμους κτλ. κτλ.

Επομένως, αυτό που εισηγείται ο ΣΥ-
ΡΙΖΑ δεν είναι ένα πιο δημοκρατικό, πιο
φιλελεύθερο αστικό κοινοβουλευτικό
σύστημα, αλλά ένα σύστημα περισσότε-
ρο αυταρχικό και συγκεντρωτικό, όπως
ακριβώς απαιτεί η μαύρη εποχή των Μνη-
μονίων, που θα συνεχιστεί.

Πέτρος Γιώτης

Πωλούνται και τ' ασημικά

«Τον Σεπτέμβρη είχαμε πει ότι υπάρχουν συγκεκριμένα εννέα ιδιωτικοποιήσεις, οι οποίες είχαν δρομολογηθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση και μάλιστα πολλές από αυτές είχαν συμβασιοποιηθεί (...) Επειδή αναφερόμαστε **«δεν είναι στις προθέσεις της κυβέρνησης η μείωση της συμμετοχής του Δημοσίου στις ενεργειακές επιχειρήσεις που αναφέραστε, πολύ περισσότερο στη ΔΕΗ»!** Διηλαδή, το ΚΥΣΟΠ ενέκρινε ρητά και κατηγορηματικά την ιδιωτικοποίηση του 17% που έχει περάσει στο ΤΑΙΠΕΔ, ως απαιτούμενο για να κλείσει η αξιολόγηση, αλλά η κυβέρνηση δε θα εφαρμόσει αυτό που υποχρέωθηκε ν' αποφασίσει και να δημοσιεύσει στο ΦΕΚ! Βέβαια, αν προσέξουμε λίγο τη διατύπωση που χρησιμοποίησ ο Σκουρλέτης στις 9 Ιούνη, στο ραδιοσταθμό «Παραπολιτικά».

Πριν από δυο βδομάδες, το ΚΥΣΟΠ – με τη συμμετοχή και του Σκουρλέτη- φέρεται να συνεδρίασε υπό την προεδρία του αντιπροέδρου της κυβέρνησης Ι. Δραγασάκη. Λέμε ότι φέρεται να συνεδρίασε, γιατί στην πραγματικότητα μήκηκαν διά περιφέρειες οι υπογραφές των υπουργών (δύο απ' αυτούς, οι Τσακαλώτος και Χουλιαράκης, απουσίαζαν ήδη στις Βρυξέλλες), προκειμένου να ικανοποιηθεί μια από τις απαιτήσεις του κουαρτέτου/τρίκας. Η συνεδρίαση του ΚΥΣΟΠ φέρεται να έγινε στις 20 Μή και η απόφαση δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ την Τετάρτη 25 Μή (1472Β). Είναι συντομοτάτη και χαρακτηριστικότεστη: «Εγκρίνουμε α) το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αξιοποίησης (Asset Development Plan) που ενέκρινε το Τ.Α.Ι.Π.Ε.Δ. Α.Ε. με την από 26.4.2016 απόφασή του, και την αξιοποίηση των συμπεριλαμβανομένων σε αυτήν περιουσιακών στοιχείων, ήτοι: 1) Δεκατέσσερα (14) Περιφερειακά Αεροδρόμια 2) Ελληνικό 3) Αιτάνερα Βουλγαγμένης 4) Αράντου Ρόδος 5) ΔΕΣΦΑ 6) ΟΛΠ 7) ΟΛΘ 8) ΤΡΑΙΝΟΣΕΦΑ και ΕΕΣΤΥ 9) ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΕΡΟΛΙΜΕΝΑΣ ΑΘΗΝΩΝ 10) Ηλεκτρονική Δημοπρασία III, IV, V, VI και άλλα μικρά ακίνητα 11) Μορίνες 12) ΕΓΓΛΑΤΙΑ ΟΔΟΣ 13) ΕΛΠΕ 14) ΟΤΕ 15) ΔΕΗ 16) ΕΥΑΘ 17) ΕΥΔΑΠ 18) ΔΕΠΑ 19) ΕΛΤΑ, σύμφωνα με την ευρωπαϊκή και την εθνική νομοθεσία».

Επομένως, ο Σκουρλέτης λέει ψέματα και στα δύο σκέλη. Και σε ό,τι αφορά τον αριθμό των ιδιωτικοποιήσεων (είναι 19 και όχι εννιά) και σε ό,τι αφορά την ιδιωτικοποίηση των ενεργειακών επιχειρήσεων. Η ΔΕΗ είναι στον αριθμό 15, η ΔΕΠΑ στο 18, ο ΔΕΣΦΑ στο 5. Τρεις μέρες μετά τη ραδιοφωνική συνέντευξη, ο Σκουρλέτης έδωσε συνέντευξη στο «Εθνος», με τον δημοσιογράφο να τον ρωτάει ευθέως: «Το Κυβερνητικό Συμβούλιο Οικονομικής Πολιτικής ενέκρινε

το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων του ΤΑΙΠΕΔ. Μεταξύ άλλων προβλέπεται η ιδιωτικοποίηση του 17% της ΔΕΗ. Θα προχωρήσουν οι διαδικασίες». Η απάντηση του Σκουρλέτη ήταν... άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε: **«δεν είναι στις προθέσεις της κυβέρνησης η μείωση της συμμετοχής του Δημοσίου στις ενεργειακές επιχειρήσεις που αναφέραστε, πολύ περισσότερο στη ΔΕΗ»!**

Διηλαδή, το ΚΥΣΟΠ ενέκρινε ρητά και κατηγορηματικά την ιδιωτικοποίηση του 17% που έχει περάσει στο ΤΑΙΠΕΔ, ως απαιτούμενο για να κλείσει η αξιολόγηση, αλλά η κυβέρνηση δε θα εφαρμόσει αυτό που υποχρέωθηκε ν' αποφασίσει και να δημοσιεύσει στο ΦΕΚ! Βέβαια, αν προσέξουμε λίγο τη διατύπωση που χρησιμοποίησ ο Σκουρλέτης -και στη ραδιοφωνική και στην έντυπη συνέντευξη του- θα διαπιστώσουμε πως το «δεν είναι στις προθέσεις της κυβέρνησης» δεν είναι κατηγορηματικό όσο θα ήταν το «η κυβέρνηση δεν πρόκειται». Διότι σύμφωνα με την προπαγάνδα της, αυτή η κυβέρνηση αναγκάζεται συνεχώς να κάνει πράγματα που «δεν είναι στις προθέσεις της». Ο... πόνος ψυχής και τα... καυτά δάκρυα του Σπίρτζη είναι ένα από δείγμα αυτής της προπαγάνδας. Επομένως, όταν πωληθεί το 17% της ΔΕΗ, ο Σκουρλέτης θα έχει την άνεση να συμπεριφερθεί σαν... Σπίρτζης.

Το επικαιροποιημένο Μνημόνιο (αυτό που στην ανακοίνωση του Eurogroup στις 24 Μή αναφέρεται ως «συμπληρωματικό Μνημόνιο») δεν έχει δημοσιευτεί ακόμα. Η «Ναυτεμπορική» δημοσίευσε αποσπάσματα του αναθεωρημένου Μνημονίου, το οποίο -όπως έχουμε- έχει ημερομηνία 9 Ιούνη. Σ' αυτό διαβάζουμε ότι μέσα στον Ιούλη η ΔΕΗ υποχρεούται ν' ανοίξει την πώληση τολούχιστον του 20% του ΔΑΜΜΕ σε στρατηγικό επενδυτή. Το 17% της ΔΕΗ που έχει περάσει στο ΤΑΙΠΕΔ θεωρείται δεδομένο ότι θα πωληθεί, ενώ επιπροσθέτως τίθεται ως προαπαιτούμενο να πωληθεί και το 20% του ΔΑΜΜΕ, μέχρι το Σεπτέμβρη που θα γίνει η επόμενη αξιολόγηση. Ο Σκουρλέτης λέει πως έχει περάσει στο ΤΑΙΠΕΔ, όπως κάνουν συνήθως οι συριζάτες, ενώ ο Πτισορίδης στο ΤΑΙΠΕΔ θα κάνει τη δουλειά που του έχει αναθέσει ο Τσίπρας.

Σύμφωνα με όσα απεκάλυψε η «Ναυτεμπορική», η κυβέρνηση δεν υπέγραψε μόνο Memorandum of Understanding (Μνημόνιο Κατανόησης) με την Κοινοπραξία στην οποία θα ξεπουληθεί το Ελληνικό (στο υποτιπλάσιο της πραγματικής αξίας του, όπως παραδέχεται ο Σπίρτζης), αλλά και άλλο ΜοU, με το βασικό μέτοχο του ΟΤΕ, τη Deutsche Telecom. Το Μνημόνιο με τη Lamda Development και τα υπόλοιπα μέλη της Κοινοπραξίας έγινε γνωστό, όμως αυτό με τη Deutsche Telecom κρατήθηκε μυστικό. Το λόγο μπορούμε να

τον αντιληφθούμε από το περιεχόμενό του: το Ελληνικό Δημόσιο δεσμεύεται να πουλήσει μέσα στον Ιούλιο το 5% των μετοχών του ΟΤΕ που κατέχει (άλλο ένα 5% κατέχει το ΙΚΑ) στο γερμανικό μονοπώλιο. Μιλάμε για τον απόλυτο εξευτελισμό. Προκειμένου να κλείσουν την αξιολόγηση και να εκταμειώσουν τη δόση, οι ιμπεριαλιστές δανειστής υποχρέωσαν την ελληνική κυβέρνηση (μη αρκούμενο προφανώς στο λόγο της) να πουλήσει στη Deutsche Telecom το μειοψηφικό ποσοστό μετοχών που το ελληνικό κράτος διέθετε σε μια άλλοτε κρατική επιχείρηση, τον ΟΤΕ!

Υπάρχει και συνέχεια, όμως. Μέχρι τον Ιούλη θα στελεχωθεί η νέα εταιρία ξεπουληθίματος της κρατικής περιουσίας («Ελληνική Εταιρία Συμμετοχών και Περιουσίας ΑΕ»), μέχρι το Σεπτέμβρη θα συσταθεί σε σώμα το διοικητικό της συμβούλιο και μέχρι το Σεπτέμβρη «θα μεταφερθεί στο νέο Ταμείο Ιδιωτικοποιήσεων και Επενδύσεων μία δεύτερη ομάδα κρατικά ελεγχόμενων επιχειρήσεων», η οποία θα συμφωνήσει από κοινού με τους θεσμούς, μετά την οριστικοποίηση ενός μηχανισμού συντονισμού Ταμείου-κυβέρνησης».

Πέρα από τα παραπάνω, πάλι μέχρι το Σεπτέμβρη, «το ΤΑΙΠΕΔ θα αποτιμήσει τα στοιχεία ενεργητικών των περιφερειακών αεροδρομίων και λιμένων και θα μεταβιβάσει στο νέο Ταμείο εκείνα που δεν σχεδιάζει να αναπτύξει». Ήδη, την περασμένη Δευτέρα το ΤΑΙΠΕΔ δημοσιοποίησε πρόσκληση για την πρόσληψη ειδικού συμβούλου (με fast track διαδικασίες, αν σκεφτούμε ότι οι υποψηφιότητες λήγουν στις 24 Ιούνη), που μέσα σε δυο μήνες θα εκπονήσει συνολική μελέτη «αξιολόγησης των 23 περιφερειακών αεροδρομίων». Πρόκειται για τα αεροδρόμια που «περίσσεψαν» μετά το ξεπούλημα των δυο «φιλέτων» με τα 14 αεροδρόμια στη γερμανική Fraport. Ο σύμβουλος πρέπει να παρουσιάσει ένα «σενάριο αξιοποίησης» για καθένα απ' αυτά τα 23 αεροδρόμια και να ερευνηθεί κατά πόσο η αξιοποίηση μπορεί να γίνει σε ομάδες. Θα κοιτάξουν, δηλαδή, μπας και φτιάξουν κάποιο τρίτο πακέτο για το οποίο υπάρχει ενδιαφέρον αγοράς από κάποιον άλλο όμιλο. Και τα υπόλοιπα αεροδρόμια, αυτά που δεν παρουσιάζουν επιχειρηματικό ενδιαφέρον (κυρίως αυτά των αεροφθόνων νησιών) τι θα γίνουν; Θα αφεθούν στην τύχη τους, χωρίς να αποκλείεται ακόμα και να κλείσουν κάποια απ' αυτά. Γιατί τα αεροδρόμια-φιλέτα, που κάλυπταν τα ελλείμματα των αεροδρομίων στις άγονες γραμμές, έχουν πια ξεπουληθεί στη Fraport.

Ετσι θα κινούνται τα πράγματα από τώρα και μετά. Ο,τι μπορεί να ξεπουληθεί θα ξεπουλιέται. Τα υπόλοιπα θ' αφήνονται να μαράζονται, αδιαφορώντας για τις συνέπειες στον ελληνικό λαό.

Κατευθυνόμενη εθνικιστική υστερία

Οποιος γνωρίζει στοιχειωδώς Ιστορία και δε φοράει εθνικιστικά γυαλιά δε θα δυσκολευτεί καθόλου να αντιληφθεί ότι βάζοντας έναν χότζα να ψέλνει στην Αγιασοφιά, ο Ερντογάν δεν προκαλεί τους ορθόδοξους και ειδικά τους Έλληνες ορθόδοξους, αλλά τους τούρκους οπαδούς του κοσμικού κράτους, που θέλουν να συνεχιστεί η παράδοση του κεμαλισμού. Η Αγιασοφιά ήταν τζαμί από το 1453 μέχρι το 1935 (σχεδόν μισή χιλιετία, περισσότερο απ' όσο ήταν ορθόδοξη εκκλησία) και ο Μουσταφά Κεμάλ την έκανε μουσείο όχι σε ένδειξη απόδοσης δικαιοσύνης προς τους ορθόδοξους, ούτε στο πλαίσιο κάποιας ελληνοτουρκικής συμφωνίας, αλλά για να βαθύνει τον κοσμικό χαρακτήρα του τουρκικού κράτους, που τον είχε σχεδιάσει ο ίδιος με τους συνεργάτες του, μετά τη διάλυση της οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Μολονότι ο Ερντογάν έβαλε στο στόχαστρό του τους οπαδούς της κεμαλικής κοσμικής αντιπολίτευσης, οι πιο δυνατές κραυγές ακούστηκαν από την Ελλάδα. Το ίδιο συνέβη και μετά την ψευδοδιαδήλωση κάποιων Τσάμηδων στην Αλβανία και την ανάρτηση ενός πανό σε ποδοσφαιρικό αγώνα της εθνικής Αλβανίας στο εν εξε-

λιζει ευρωπαϊκό πρωτάθλημα της Γαλλίας. Χρόνια τώρα γίνονται τέτοιες ενέργειες από το τσάμικο στοιχείο, οι μεγαλοϊδεάτικες κορόνες του οποίου χρησιμοποιούνται μεν από τμήματα του αλβανικού αστικού πολιτικού κατεστημένου, ποτέ όμως δεν έγιναν επίσημη κρατική πολιτική και ποτέ δεν απετέλεσαν στοιχείο του αλβανικού εθνικισμού (οι υπόλοιποι Αλβανοί δεν τρέφουν τα καλύτερα αισθήματα για τους Τσάμηδες, και λόγω του δωσιολογικού παρελθόντος των τσάμηδων μπέηδων της Θεσπρωτίας, και λόγω της συμπεριφοράς των Τσάμηδων στην ίδια την Αλβανία). Είναι η πρώτη φορά που παρόμοια γεγονότα πήραν τέτοια έκταση στην Ελλάδα.

Δεν είναι μόνο που κάποια ΜΜΕ και η δεξιά αντιπολίτευση έψαχναν κάτι για να κάνουν αντιπολίτευση στους συριζάτες. Είναι και που ο εθνικισμός αποτελούσε πάντοτε ένα καλό αφιόνι για τον ελληνικό λαό (όπως για όλους τους λαούς). Σε μια εποχή που οι δυνάμεις του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου επιτίθενται κατά κύματα ενάντια στον ελληνικό λαό, η κυρίαρχη πολιτική του προσφέρει «εχθρούς» για να σκιμαχρήσει το χότζα της Αγιασοφίας και τα μπάζα των απογόνων του τσάμικου δωσιολογισμού.

Πολιτική «φιλική στην επιχειρηματικότητα» υπόσχεται ο ΣΥΡΙΖΑ

«**Η** οικονομία θα ανακάμψει τους επόμενους μήνες. Υπάρχουν οι προϋποθέσεις και είναι βέλτιστος πως θα γίνει. Όμως η ανάκαμψη αυτή δεν είναι επαρκής για την επίτευξη υψηλών ρυθμών ανάπτυξης μεσομακροπρόθεσμα. Χρειάζονται μεγάλες επενδύσεις, δημόσιες και ιδιωτικές», δήλωσε αποκλειστικά στην «Καθημερινή» ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών Γ. Χουλιαράκης. Και προκειμένου να προσελκύσει η χώρα αυτές τις επενδύσεις, «χρειάζεται ένα ενιαίο αφήγημα και μια **συμπεριφορά φιλική στην επιχειρηματικότητα**. Αν δεν υπάρξουν αυτά, δεν θα επιτευχθούν οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης που προβλέπονται στο πρόγραμμα», συμπλήρωσε.

Ούτε το πρόσωπο είναι τυχαίο, ούτε το Μέσο που έγινε η δήλωση επιλέχτηκε τυχαία, ούτε οι αναγνώστες του εν λόγω Μέσου χρειάζονται επεξηγήσεις. Οι δημοσιογράφοι που πήραν τη δήλωση του Χουλιαράκη σημειώνουν: «*Η αναγκαιότητα συγκρότησης μιας κυβερνητικής task force, η οποία με ενιαίο λόγο θα προετοιμάσει το έδαφος προσέλκυσης ιδιωτικών επενδύσεων, επισημάνθηκε σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή στο Μέγαρο Μαξίμου, υπό τον πρωθυπουργό και με τη συμμετοχή του αντιπροέδρου Γιάννη Δραγασάκη, του υπουργού Οικονομικών Ευκλείδη Τσακαλώτου και του κ. Χουλιαράκη. Ο ίδιος ο κ. Τσίπρας, εξάλλου, έδωσε το στίγμα αυτής της **στροφής σε μια πιο φιλική προς την επιχειρηματικότητα στάση** στην ομιλία του στα Ποσειδώνια, την προηγούμενη Δευτέρα*».

Αναρωτιέται κανείς σε τι μπορεί να συνίσταται μια πολιτική «πιο φιλική προς την επιχειρηματικότητα». Μια ξεατεία Μνημονίων παίρνουνται συνεχώς αποφάσεις και ψηφίζονται νόμοι προς όφελος του κεφαλαίου. Οι συλλογικές συμβάσεις επί της ουσίας καταργήθηκαν, μισθοί και μεροκάματα κατακρεουργήθηκαν, εργασιακές

σχέσεις που να εξασφαλίζουν μια κάποια κανονικότητα στην εργασία δεν υφίστανται, η δημόσια περιουσία ξεπουλιέται αντί πινακίου φακής. Τι έχει απομείνει; Τι ζητούν ακόμα;

Είναι προφανές ότι ζητούν αυτά που έχει βάλει στο τραπέζι η τρόικα και που το Σεπτέμβρη θα νομοθετηθούν: κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, πιο χαλαρό καθεστώς για τις ομαδικές απολύσεις, παρόμοια μεζούρα αυτές τις επενδύσεις, «χρειάζεται ένα ενιαίο αφήγημα και μια **συμπεριφορά φιλική στην επιχειρηματικότητα**. Αν δεν υπάρξουν αυτά, δεν θα επιτευχθούν οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης που προβλέπονται στο πρόγραμμα», συμπλήρωσε.

Ο Τσίπρας στα Ποσειδώνια κάλεσε τους εφοπλιστές, το πιο επιθετικό τμήμα του ελληνικού κεφαλαίου, να εμπιστευτούν την κυβέρνηση του. Τους χαρακτήρισε... παράδειγμα για την κυβέρνηση του. «Εμείς νιώθουμε την ανάγκη να πείσουμε τους Έλληνες εφοπλιστές να μας εμπιστευτούν. Οι καταβάλλουμε προσπάθειες να μεταρρυθμίσουμε την ελληνική οικονομία χωρίς καμιά ντροπή. Ο Χουλιαράκης αναβίβασε σε υπ' αριθμόν ένα καθήκον της κυβέρνησης την ανάπτυξη «μιας συμπεριφοράς φιλικής προς την επιχειρηματικότητα». Αυτό σημαίνει δύο πράγματα: πρώτο, ότι δε θα υπάρξουν μέτρα που θα τείνουν να επαναφέρουν κάποια απ' τα αφαιρεθέντα δικαιώματα των εργαζόμενων (αυτό το αναφέρει ρητά και το τρίτο Μνημόνιο). Δεύτερο, ότι θα παρθούν και άλλα μέτρα στην κατεύθυνση της κινεζοποίησης της εργατικής τάξης. Γιατί ό,τι είναι φιλικό στην καπιταλιστική επιχειρηματικότητα είναι κατ' ανάγκη εχθρικό στην εργατική τάξη.

Περιθώρια για αυταπάτες δεν υπάρχουν. Μόνο με σκληρούς ταξικούς αγώνες μπορεί να υπάρξει περσιπτόχη επανακατάκτηση εργατικών δικαιωμάτων.

Οι Τσιπροκαμμένοι έβαλαν πλάτη για το «θάψιμο» της φέτας

Χάσαμε τη φέτα στο! Ναι, αλλά θα την ξανακερδίσουμε. Και ποιος φταίει που τη χάσαμε; Φταίει η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων ή η συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων; Οι αλληλοκατηγορίες δίνουν και παίρνουν, έγιναν επίσημη κρατική πολιτική και ποτέ δεν απετέλεσαν στοιχείο του αλβανικού εθνικισμού (οι υπόλοιποι Αλβανοί δεν τρέφουν τα καλύτερα αισθήματα για τους Τσάμηδες, και λόγω της συμπεριφοράς των Τσάμηδων στην ίδια την Αλβανία). Είναι η πρώτη φορά που παρόμοια γεγονότα πήραν τέτοια έκταση στην Ελλάδα.

Το ζήτημα αφορά τη συμφωνία της ΕΕ με χώρες της Νότιας Αφρικής, βάσει της οποίας η ελληνική φέτα παύει να είναι προστατευόμενο από την ΕΕ προϊόν. Πριν δούμε αναλυτικά πώς έχει το θέμα, διευκρινίζουμε ότι οι συμφωνίες της ΕΕ με τις χώρες ΑΚΕ (Αφρικής, Καραϊβικής και Ειρηνικού) είναι συμφωνίες αποικιοκρατικού χαρακτήρα, με τις οποίες οι ιμπεριαλιστικές χώρες της ΕΕ προωθούν τα συμφερόντά τους και διευρύνουν την οικονομική και πολιτική επιρροή τους σ' αυτές τις χώρες. Τα θεσμικά όργανα της ΕΕ που αποφασίζουν γι' αυτές τις συμφωνίες είναι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Κομισιόν), το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Από την άποψη των κυβερνήσεων, λοιπόν, τα θέματα συζητούνται και αποφασίζονται στο Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων για θέματα εμπορίου, ανεξαρτήτως των προϊόντων που αφορούν. Δηλαδή, ακόμα και στις περιπτώσεις που αφορούν αποκλειστικά ή περιλαμβάνουν και γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα. Το Συμβούλιο αυτό συμμετέχει ο υπουργός Οικονομικών, Ανάπτυξης και Τουρισμού Γ. Σταθάκης και όχι ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Β. Αποστόλου, που αυτοπροβλάπεται σαν ο... σκληρός διαπραγματευτής που έπεσε ηρωικά στα μαρμαρένια αλώνια των Βρυξελλών, μαχόμενος υπέρ της φέτας!

Στη συμφωνία της ΕΕ με τις χώρες ΚΑΜΑ (Μποτσουάνα, Λεσόθο, Μαζάμπικη, Ναμίμπια, Σουαζιλάνδη και Νότια Αφρική), όπως και παλαιότερα στη συμφωνία με τον Καναδά, η ελληνική φέτα παύει πλέον να θεωρείται προϊόν με ΠΓΕ (Προστατευόμενη Γεωγραφική Ενδειξη) στις χώρες αυτές. Οι «διαπραγματεύσεις» της ΕΕ με τις χώρες ΚΑΜΑ έρχονται από το παρελθόν, καθώς οι προτάσεις για τη σύναψη συμφωνίας άρχισαν το 2006. Βάζουμε τη λέξη «διπραγματεύσεις» σε εισαγωγικά, γιατί προφανώς δεν πρόκειται για διαπραγματεύσεις με την ακριβή έννοια του δρου, αλλά για συζητήσεις, μέσω των οποίων οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις της ηούντας της ΕΕ επιβάλλουν στις χώρες ΑΚΕ τη θέλησή τους και τα συμφερόντά τους. Προκειμένου, δε, να χυρώσουν τον χάπι, κάνουν και κάποιες παραχωρήσεις, όπως είναι η κατάργηση του προσώστσεων και της φορολογίας για αποστάσιμα προϊόντα που εισάγονται από τις χώρες αυτές στην ΕΕ ή η παραίτηση από ευρωπαϊκά προϊόντα Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ενδειξης, όπως γίνεται με την ελληνική φέτα.

Το 2006 εκδόθηκε από την Κομισιόν Ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την σύναψη ΣΟΕΣ (Συμφωνία Οικονομικής Εταιρικής Σχέσης). Ακολούθησαν οι «διαπραγματεύσεις» και το Μάρτη του 2009 εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ψήφισμα με το οποίο επικυρώθηκε η ΣΟΕΣ της ΕΕ με τις χώρες ΚΑΜΑ. Η συμφωνία αυτή όμως δεν επικυρώθηκε, όπως προκίππει και από έγγραφο της Επιτροπής Διεθνούς Εμπορίου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με τίτλο «ΣΧΕΔΙΟ ΣΥΣΤΑΣΗΣ» και αριθμό πρωτοκόλλου 2016/0005 (NLE)/31.5.2016, που αναφέρει: «**Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου το 2009 όπου αναφορά τις ΣΟΕΣ με την ΚΑΜΑ. Τον Μάρτιο του 2009 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ψήφισε ένα ψήφισμα σχετικά με την ενδιάμεση ΣΟΕΣ της ΚΑΜΑ-ΕΕ (...) Προφανώς η συμφωνία δεν ετέθη ποτέ σε ισχύ, καθώς υπεγράφη αλλά δεν επικυρώθηκε**».

Το έγγραφο δεν αναφέρει τους λόγους για τους οποίους η συμφωνία δεν επικυρώθηκε και δε γνωρίζουμε κάτι σχετικό. Αν αναφερόμαστε σ' αυτή την πρώτη συμφωνία, που δεν «περπάτησε», είναι γιατί ο βουλευτής της ΝΔ και πρώην υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Γ. Καραμανής, σε άρθρο του με τίτλο «Ολη η αλήθεια για την φέτα και τις ελές», επιχείρησε με μισές αλήθειες να χρεώσει στον Αποστόλου και τη συγκυβέρνησή των Τσιπροκαμμένων την αποκλειστική ευθύνη για την εγκατάλειψη της φέτας στις συμφωνίες τόσο με τις έξι χώρες της Νότιας Αφρικής όσο και με τον Καναδά. Η κυβέρνηση Καραμανλή έβαλε πλάτη την περίοδο εκείνης της πρώτης συμφωνίας, ενώ η συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων είχε τη δική της συμβολή στα διάφορα θεσμικά όργανα της ΕΕ για τη σύναψη των διαπραγματεύσεων, από τον Ιούλη του 2014 μέχρι τα τέλη της ίδιας χρονιάς που προκρήρυχτηκαν εκλογές.

Η κύρια ευθύνη είναι των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

Όπως προαναφέραμε, οι αποφάσεις για το «θάψιμο» της φέτας στις έξι χώρες της Νότιας Αφρικής πάρθηκαν στο Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων για θέματα εμπορίου, στο οποίο συμμετέχει ο «πολύς» Γ. Σταθάκης. Μέχρι στιγμής δε γνωρίζουμε σε πόσες συνεδριάσεις του Συμβουλίου συζητήθηκε η συμφωνία με τις χώρες ΚΑΜΑ, ενώ «τρέχοντας» όλα τα Δελτία Τύπου του υπουργείου Οικονομικών, Ανάπτυξης και Τουρισμού, διαπιστώσαμε ότι μόνο στις 17 Μή υπάρχει αναφορά στα θέματα που συζητήθηκαν στο Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων για θέματα εμπορίου και στη θέση που πήρε ο «κοινός» Γ. Σταθάκης για το «θάψιμο» της φέτας.

Υπήρξε άκρως υποτονικός, εννοείται πως δεν έθεσε βέτο στην ψήφιση της συμφωνίας, απαιτώντας να συνεχιστεί η προστασία της φέτας, ενώ με τη σχετική αναφορά του έστειλε το μήνυμα πως δεν υπήρχε περίπτωση η ελληνική πλευρά να οξύνει τα πράγματα χάριν της φέτας. Ο Σταθάκης περιορίστηκε στην έκφραση της δυσανεκτικότητας του για τον «τρόπο που έκλεισαν οι διαπραγματεύσεις χωρίς να εξασφαλιστεί επαρκής προστασία των γεωργικών ενδείξεων». Σε να λέμε... τους έκανε τα μούτρα κρέας.

Εκανε και συναντήσεις, όμως, αλλά... στο περιθώριο της συνεδρίασης. Συναντήθηκε με την επίτροπο Εμπορίου Σελίλια Μάλστρομ και την προεδρεύουσα του Συμβουλίου Υπουργών Λιλιάνε Πλούμεν, υπουργά Εξωτερικού Εμπορίου της Ολλανδίας. Συναντήσεις που δεν είχαν, φυσικά, ως σκοπό να... ρογέυσει ο Σταθάκης τις δυο κυρίες και να τις μεταστρέψει υπέρ της φέτας, αλλά να μπορεί να πουλάει φρούδες ελπίδες στο εγγύριο «κτηνοτροφικό πόπλο», ότι δήθεν με την πάροδο του χρόνου θα βελτιωθεί η θέση της ελληνικής φέτας!

Σε σχέση με τον Αποστόλου, πάντως, ο Σταθάκης υπήρξε πιο συγκρατημένος. Δεν υποστήριξε ότι η Κομισιόν δεσμεύθηκε πως θα αναθεωρήσει την απόφαση της, με την οποία ξωπένταξε την ελληνική φέτα από τις διεθνείς αγορές. Σε αντίθεση με τον «κοσμοπλίτη» γόνιο μεγάλης καπιταλιστικής φαμίλιας Γ. Σταθάκη, που έχει καθιερώσει ένα κυνικό στίλ και αισθάνεται σίγουρος για τον εαυτό του, ο «ταπεινός καταγωγής» Β. Αποστόλου αισθάνεται το έδαφος κάτω από τα πόδια του να φεύγει. Γι' αυτό και επιδιέχεται με τέτοιο ζήλο στην ψευδολογία και στο πούλημα φρούδων ελπίδων, με την ελπίδα ότι αυτή η... λαϊκή πολυπραγμασύνη του θα εκτιμηθεί από τον Βαθμολόγο του Μαξίμου κυρ-Αλέκο Φλαμπουράρη.

Ο Αποστόλου συνεχίζει να ψεύδεται ισχυριζόμενος ότι η συμφωνία με τις χώρες ΚΑΜΑ είχε ολοκληρωθεί το Σεπτέμβριο του 2014. Τότε είχαν επαναληφθεί οι επαφές της Κομισιόν με τις χώρες αυτές και είχαν γίνει οι πρώτες συζητήσεις πάνω σε νέα Ανακοίνωση της Κομισιόν, που δόθηκε στο Συμβούλιο Υπουργών και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, προκειμένου να γίνουν και σ' αυτά τα όργανα παράλληλες συζητήσεις και να εκφράσουν τη θέση τους. Το πρώτο σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων δόθηκε από την Ολλανδική Προεδρία του Συμβουλίου στις 22 Γενάρη του 2016. Προφανέστατα, μέχρι τότε το Συμβούλιο δεν είχε αποφασίσει. Περριττει να σημειώσουμε πως όταν δόθηκε το σχέδιο απόφασης, είχαμε ήδη ένα χρόνο συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Αυτό το γνωρίζει πολύ καλά ο Αποστόλου, αλλά συνεχίζει το χαβά του, συνεχίζει να επαναλαμβάνει μονότονα (χωρίς ίχνος τσίπας), ότι η κυβέρνηση του δε φέρει καμιά ευθύνη για το «θάψιμο» της ελληνικής φέτας. Ακόμα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν έχει ακόμα επικυρώσει το ψήφισμα της δικής του Επιτροπής Διεθνούς Εμπορίου. Η Επιτροπή αυτή συνεδρίασε στις 15 Ιούνη του 2016 (την περασμένη Τετάρτη δηλαδή!) και υπερψήφισε το σχέδιο ψηφισμάτων, με το οποίο επικυρώνεται η διεθνής αυτή σύμβαση. Το ψήφισμα θα οδεύσει στη συνέχεια για ψήφιση στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Από την ημερήσια διάταξη των συνεδριάσεων της Ολομέλειας για το τρίτο δεκαήμερο του Ιούνη και το πρώτο δεκαήμερο του Ιούλη διαπιστώσαμε ότι δεν προβλέπεται η εισαγωγή του ψηφίσματος της Επιτροπής Διεθνούς Εμπορίου.

Επομένως, τυπικά, ακόμα δεν έχει ολοκληρωθεί η επικύρωση της συμφωνίας και ο Β. Αποστόλου εκτιθείται ως μεγάλος ψευδολόγος, καθώς εξακολουθεί να ισχυρίζεται πως η συμφωνία της ΕΕ

με τις χώρες ΚΑΜΑ είχε ολοκληρωθεί το Σεπτέμβριο του 2014. Φυσικά, και ο Καρασμάνης της ΝΔ λέει μισές αλήθειες για να καλύψει τις ευθύνες της δικής του παράταξης.

Δεν είναι τυχαίο το ζωπέταγμα της φέτας

Το «θάψιμο» της ελληνικής φέτας στις διεθνείς αγορές δεν είναι τυχαίο. Απορρέει από τη στρατηγική του ευρωπαϊκού μεγάλου κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστικών κυβερνήσεων, που διαφεύκουν τις τύχες της ΕΕ και των λαών της. Θέλουν να ζωπέταξουν όχι μόνο την ελληνική φέτα αλλά και άλλα προϊόντα ΠΟΠ (Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης) και ΠΓΕ (Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ενδειξης), προκειμένου να δελεάσουν τις κυβερνήσεις των χωρών της ΑΚΕ, για να ανοίξουν διάπλατα τις αγορές αυτών των χωρών στη διείσδυση του μεγάλου ευρωπαϊκού κεφαλαίου, που βρίσκεται σε ανταγωνισμό με το αμερικάνικο κεφάλαιο. Για τη στρατηγική διείσδυσης του μεγάλου ευρωπαϊκού κεφαλαίου θα μας δοθεί η ευκαιρία να μιλήσουμε σε επόμενα σκέλη μας, γιατί η στρατηγική της διείσδυσης της φέτας ΑΚΕ είναι πολύ σοβαρή και θα προκαλέσει μεγάλες επιπτώσεις στο ευρωπαϊκό προλεταριάτο και στους λαούς.

Προς το παρόν περιοριζόμαστε στα σχετικά με τα προϊόντα ΠΟΠ και ΠΓΕ, παραθέτοντας απόσπασμα από Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, [COM (2007) 635 τελικό]: «3.5. Κανόνες καταγωγής: Η Επιτροπή θεωρεί τους νέους κανόνες καταγωγής στο πλαίσιο της ΣΟΕΣ ως αναπόσπαστο μέρος των ρυθμίσεων για την πρόσβαση στην αγορά εμπορευμάτων της ΣΟΕΣ. Η Επιτροπή υπενθυμίζει την πρότασή της για τη **χαλάρωση και την απλοποίηση των υφιστάμενων κανόνων καταγωγής** του Κοτονού στο πλαίσιο μιας ΣΟΕΣ [7]». Ακόμα πιο αποκαλυπτική είναι η υποσημείωση [7]: «*Η προσφορά περιλαμβάνει **στοχευμένη χαλάρωση των κανόνων καταγωγής για τα αγροτικά προϊόντα** και σημαντική χαλάρωση για τα αλιευτικά και τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα. Την προσφορά αυτή δέχθηκαν με ικανοποίηση οι περιφέρειες ΑΚΕ. Οι διαπραγματεύσεις για τους κανόνες καταγωγής συνεχίζονται*».

Είναι σαφές, λοιπόν, τι μέλλον επιδιώκεται σε προϊόντα όπως η φέτα. Το ευρωπαϊκό μεγάλο κεφάλαιο θα χρησιμοποιεί αυτά τα προϊόντα ως ανταλλάγματα στις χώρες ΑΚΕ, προκειμένου αυτές να ανοίγουν διάπλατα τις πόρτες τους στη διείσδυση του 32,01%, το 40,47% και το 38,69% του εγχώριου (αντίστοιχα για κάθε χρονιά).

Αν πάρουμε υπόψη ότι οι πραγματικές ποσότητες εμπορής γάλακτος που εισήχθησαν είναι μεγαλύτερες από τις καταγεγραμμένες, τότε θα έχουμε μια πληρεπόμενη εικόνα και θα μπορούμε να πούμε ότι το εμπορικό γάλα που εισάγεται, όταν αραιωθεί με την απαιτούμενη ποσότητα νερού, φτάνει σχεδόν στο μισό του εγχώριου γάλακτος! Μπορεί οποιοσδήποτε νοήμων άνθρωπος να πει σιδηρότερο άλλο εκτός του ότι αυτές οι τεράστιες ποσότητες εισαγόμενου εμπορής γάλακτος δεν χρησιμοποιούνται μόνο για την παραγωγή γασουριού (που κι αυτή απαγορεύεται ρητά από τον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών), αλλά για την παραγωγή και των υπόλοιπων γαλακτοκομικών προϊόντων, ακόμα και του γάλακτος που πωλείται ως ωπός;

Γεράσιμος Λιόντος

Προς δημοσίευση η ΚΥΑ για το εβαπορέ γάλα

Όπως το βοφόμασαν, η αναδίπλωση των συριζικών κράτησε μόνο μερικές μέρες. Η κατάπιψη ΚΥΑ των Τσακαλώτου-Μπόλαρη που ανοίγει το δρόμο για την εκτεταμένη χρήση συμπυκνωμένου (εβαπορέ) γάλακτος από την ελληνική γαλακτοβιομηχανία, η οποία είχε αποσυρθεί μετά το αποκαλυπτικό δημοσίευμα της «Κόντρας» και τη σκληρή καταγγελία της ΠΟΓΕΔΥ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Γεωτεχνικών Δημοσίων Υπαλλήλων), πήρε και πάλι το δρόμο για δημοσίευση στο ΦΕΚ. Ο καινούργιος **Κωδικός Αριθμός Δημοσίευσης είναι 42609/8.6.2016** και αναμένεται να δημοσιευτεί περί τα τέλη Ιούνη.

Δεν ξέρουμε αν έχουν γίνει τίποτα αλλαγές (βλέπετε επέλξαν να μην ανεβάσουν την ΚΥΑ στη Διεύθυνση, ως όφειλαν), όμως αυτές δε θα αφορούν την ουσία. Με την εν λόγω ΚΥΑ νομιμοποιείται η χρήση εβαπορέ γάλακτος και πρωτεϊνής γάλακτος για την παραγωγή γασουριού. Στην πραγματικότητα, νομιμοποιείται αυτό που μέχρι τώρα γινόταν παράνομο. Δηλαδή, η χρησιμοποίηση εβαπορέ γάλακτος στην παραγωγή όχι μόνο γασουριού, αλλά όλης της γκάμας των γαλακτοκομικών προϊόντων, ακόμα και στο χαρακτηριστικό μεν ως ωπός γάλα, ακόμα και σε προϊόντα ΠΟΠ!

Ετσι, μπαίνει ταφόπλακα στην ελληνική κτηνοτροφία, καθώς οι μικροί κτηνοτρόφοι γίνονται έρμαιοι των γαλακτοβιομηχανιών και θ' αρχίσουν να εγκαταλείπουν την κτηνοτροφία. Ταυτόχρονα, ανοίγει η κερκόπορτα για την υποβάθμιση των ελληνικών γαλακτοκομικών προϊόντων (όχι μόνο του γασουριού, αλλά και των τυριών ΠΟΠ). Πώς να υπερασπιστείς το χαρακτηρισμό ΠΟΠ, για παράδειγμα, όταν οι ανταγωνιστές θα μπορούν να επικαλεστούν το επιχειρήμα της εισαγωγής τεράστιων ποσοτήτων εβαπορέ γάλακτος από ευρωπαϊκές χώρες, οι οποίες κατά τεκμήριο χρησιμοποιούνται για την παραγωγή των «μπασκιά», που είναι επεξεργασμένο μείγμα για την παραγωγή ημικώλων τυριών;

Αυτοί που μυζοκάνει για τη φέτα (αναφερόμαστε στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου, στις γαλακτοβιομηχανίες, αλλά και στους εκπρόσωπους των κτηνοτρόφων), κάνουν πως δε βλέπουν τι θα γίνει με τη νομιμοποίηση των αθρόων εισαγωγών εβαπορέ γάλακτος, που θα καταστήσει όχι μόνο τη φέτα αλλά όλα τα ελληνικά γαλακτοκομικά ΠΟΠ, παντελώς αναξιόπιστα.

Όπως έχουμε αποκαλύψει (μολονότι αρνούνται να μας χορηγήσουν τα αναλυτικά Ισοζύγια Γάλακτος, που έχουμε ζητήσει επίσημα), τεράστιες ποσότητες εβαπορέ γάλακτος εισάγονται ήδη από τις ελληνικές γαλακτοβιομηχανίες, υπό την πλήρη κάλυψη των κυβερνήσεων και των κρατικών ελεγκτικών μηχανισμών. Δεδομένου ότι το συμπυκνωμένο (εβαπορέ) γάλα αραιώνεται με νερό σε αναλογία 1:2 ή 1:3, το εισαγόμενο εβαπορέ γάλα που εισήχθη επίσημα το 2013, το 2014 και το 2015, αν μεν αραιωθεί με νερό σε αναλογία 1:2 φτάνει το 24,01%, το 30,35% και το 29,02% του εγχώριου γάλακτος (αντίστοιχα για καθεμιά από τις τρεις χρονιές), ενώ αν αραιωθεί σε αναλογία 1:3, που είναι το σύνηθες, τότε το εισαγόμενο εβαπορέ αντιπροσωπεύει το 32,01%, το 4

Ψευτιές

«Το πρόβλημα δεν είναι ποιοι μπαίνουν στο πανεπιστήμιο και ποιοι μένουν απέξω (γιατί τελικά σχεδόν όλοι μπαίνουν). Το αίτημα της ελεύθερης πρόσβασης στα Πανεπιστήμια έχει ικανοποιηθεί. Το πρόβλημα είναι πού μπαίνουν και τι σπουδάζουν». Τα παραπάνω ισχυρίστηκε ο Αντώνης Λιάκος, επικεφαλής της Επιτροπής Διαλόγου, σε συνέντευξή του στο αγαπημένο του «Βήμα».

Ποια είναι η αλήθεια; Ισχύει αυτό που λέει ο επικεφαλής της Επιτροπής Διαλόγου, ότι δηλαδή κατ' ουσίαν δεν υφίσταται ζήτημα ελεύθερης πρόσβασης στα Πανεπιστήμια, αφού στην πραγματικότητα «τελικά όλοι μπαίνουν»; Ας ρίξουμε μια ματιά στα περσινά δεδομένα.

Η καρμανιόλα του ισχυρότατου ταξικού φραγμού των πανελλαδικών εξετάσεων απέκλεισε 33.628 υποψήφιους. Από τους 104.616 που υπέβησαν μηχανογραφικό, εισήχθησαν 70.988 υποψήφιοι (1.775 λιγότεροι από το 2014). Παρέμειναν κενές 788 θέσεις (Αύγουστος 2015).

Ας δούμε και τα προπερσινά: Από τους 99.958 υποψήφιους που συμμετείχαν στις εξετάσεις εισήχθησαν στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ 72.763. Δηλαδή, έμειναν εκτός νυμφώνος 27.195 υποψήφιοι. Κενές έμειναν 1.164 θέσεις (Αύγουστος 2014).

Η ίδια εικόνα συνεχίζεται όλες τις προηγούμενες χρονιές. Δεκάδες υποψήφιοι μένουν πάντα εκτός των πυλών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Συνεπώς, ή ο Αντώνης Λιάκος είναι «αδιάβαστος» ή συνειδητά ψεύδεται. Την πρώτη εκδοχή την απορρίπτουμε, καθώς ο πολυπράγμων επικεφαλής του διαλόγου είναι πανεπιστημιακός και επομένως γνωρίζει -και οφείλει να γνωρίζει- τα σχετικά στοιχεία.

Κατά τη γνώμη μας, ο Αντώνης Λιάκος προέβη στον παραπάνω ισχυρισμό για δυο λόγους:

Ο ένας είναι ότι έτσι αποφεύγει τελικά να τοποθετηθεί στο επίμαχο ζήτημα, την ελεύθερη πρόσβαση στα Πανεπιστήμια, που κατά την περίοδο που ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ήταν ακόμη αγκαλιά με την εξουσία, υπήρξε ένα από τα προεκλογικά σλόγκαν παραπλάνησης των ψηφοφόρων. Με τον τρόπο αυτό απαλλάσσει και τους συριζαίους από την υποχρέωση να εξηγήσουν (λέμε τώρα) γιατί απέρριψαν την προεκλογική πρότασή τους.

Αλλωστε, ο ίδιος ο Αντώνης Λιάκος, σε προηγούμενη συνέντευξη απέρριψε ως ανέφικτη την πάγια πρόταση της Αριστεράς για ελεύθερη πρόσβαση, γιατί «όποιοι διατείνεται ότι θα εξασφαλίσει ελεύθερη πρόσβαση σε όλες τις σχολές του πανεπιστημίου, θα έπρεπε να εξηγήσει πώς θα το κάνει πρακτικά δεδομένου ότι οι σχολές υψηλής ζήτησης δεν θα μπορούν ποτέ να προσφέρουν τόσες θέσεις ώστε να καλύψουν τη ζήτηση».

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι με αυτόν τον τρόπο καλύπτει και τη διατήρηση της εξεταστικής καρμανιόλας για την εισαγωγή στις σχολές υψηλής ζήτησης και δικαιολογεί την πρόταση της Επιτροπής Διαλόγου για την καθιέρωση του λεγόμενου συντελεστή προτεραιότητας.

Θυμίζουμε ότι η πρόταση αυτή γίνεται με το πρόσχημα ότι οι υποψήφιοι κατά κανόνα δεν εισάγονται στη σχολή πρώτης προτίμησής τους. Ο συντελεστής προτεραιότητας προμοδοτεί τις ελάχιστες δηλώσεις σχολών. Πρακτικά ο συντελεστής προτεραιότητας για την πρόσβαση σε ένα τμήμα εξαρτάται από τον αριθμό των επιλογών. Όσο λιγότερες είναι οι επιλογές, τόσο ισχυρότερος είναι ο συντελεστής.

Η προμοδότηση των επιλογών σε συνδυασμό με το γεγονός ότι στην Αττική και τη Θεσσαλονίκη κατοικεί το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού, τα αδειάζουν από φοιτητές τα τμήματα των ΤΕΙ και κάποια των ΑΕΙ που βρίσκονται στην επαρχία (αυτά τα τμήματα αποτελούσαν το «πηγάδι» στο οποίο κατέληγαν οι υποψήφιοι όταν δεν έπιαναν τις σχολές πρώτης προτίμησής τους). Αυτός είναι ένας εύσχημος τρόπος για να αναμορφωθεί ο χάρτης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης χωρίς τις αναταράξεις που έφερε το «σχέδιο Αθηνά».

Ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Παιδείας

Αποκαθήλωσε τον «εθνικό διάλογο»

Ο «εθνικός διάλογος» για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ήταν προσχηματικός όχι μόνο γιατί υπηρέτησε σκοπιμότητες προελημμένων αποφάσεων και κατευθύνσεων που ορίζουν για την ελληνική εκπαίδευση ο ΟΟΣΑ, η ΕΕ και τα μνημόνια, αλλά και γιατί υπήρξε το προκάλυμμα για την προώθηση τελικά ανέξοδων ρυθμίσεων, για την ακύρωση κάποιων ελάχιστων αστικών εκσυγχρονισμών και για τη συνέχιση αντιδραστικών πολιτικών στην εκπαίδευση που έρχονται από το παρελθόν.

Οι συριζαίοι θέλησαν να πείσουν την εργαζόμενη κοινωνία ότι τώρα, σε αντίθεση με τους διαλόγους που οργάνωσαν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, πραγματοποιείται μια κοσμογονία: «Τι μας κάνει να πιστεύουμε ότι αυτός ο διάλογος δε θ' αποδειχθεί προσχηματικός όπως οι προηγούμενοι και δε θ' αποδειχθεί και αναποτελεσματικός; Τρία στοιχεία.

Το πρώτο, η κρίση. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να αναβάλλουμε αποφάσεις που έπρεπε να έχουν ήδη ληφθεί μέσα από συναινετικές διαδικασίες. Είμαστε στο και πέντε σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής, συμπεριλαμβανομένης βεβαίως και της εκπαίδευσης. Δεν μπορούμε ν' αναβάλλουμε.

Το δεύτερο, η πολιτική επιλογή της κυβέρνησης ν' αντιμετωπίσει τα προβλήματα με βάση όχι ευκαιριακές νομοθετικές λύσεις αλλά μέσα από έναν διάλογο ούτως ώστε τ' αποτελέσματα αυτού του διαλόγου να έχουν μεγαλύτερη πολιτική εγκυρότητα και διάρκεια στο χρόνο. Δηλαδή εμπιστευόμαστε τους εαυτούς μας, να το πω αλλιώς.

Και το τρίτο, πιστεύουμε ότι η κοινωνία και αυτό είναι το σημαντικότερο, έχει αντιληφθεί ότι τα ζητήματα της εκπαίδευσης και γενικότερα της παιδείας, δεν είναι δυνατό ν' αντιμετωπίζονται μέσα από φθηνές αντιπολιτευτικές αντιπαραθέσεις ούτε να είναι ζητήματα τα οποία αντιμετωπίζονται με εύκολες λύσεις, θα έλεγα του συρμού, με ιδεολογήματα του συρμού» (Νίκος Φίλης, 26-11-2015, συνέντευξη Τύπου στην επίσημη ανακοίνωση έναρξης του διαλόγου).

Θέλησαν να πείσουν ότι σέβονται τον διάλογο, ότι αυτός γίνεται για να υπάρξει πρακτικό αποτέλεσμα, γι' αυτό και ο Φίλης έλεγε: «Είναι προφανές ότι θα είναι πολιτικά δεσμευτικά τα αποτελέσματα. Δεν κάνουμε διάλογο για το διάλογο. Κάνουμε διάλογο για να καταλήξει κάπου. Το ποια μορφή θα πάρουν αυτά τα αποτελέσματα και με τι προτεραιότητα είναι θέμα που θα το δούμε στην πορεία. Αλλά επαναλαμβάνω πολιτικά η κατάληξη του διαλόγου θα δεσμεύει την Κυβέρνηση» (στην ίδια συνέντευξη).

Τώρα, ένα μήνα μετά τη λήξη του διαλόγου και τη δημοσιοποίηση των πορισμάτων των δυο Επιτροπών (Επιτροπή Διαλόγου υπό τον Αντώνη Λιάκο και Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βου-

λής υπό τον Γαβρόγλου) και ενώ βρισκόμαστε μπροστά, υποτίθεται, στη νομοθέτηση των πορισμάτων τους (σύμφωνα με τα λεγόμενα Φίλη), έρχεται ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Παιδείας Παντής (η θέση του γενικού γραμματέα είναι σημαντικότερη πολιτική θέση, αυτός τοποθετείται αμέσως μετά τον υπουργό) με συνέντευξή του στην εφημερίδα «Μακεδονία» να αποκαθήλωσει τον «εθνικό διάλογο», που ξεκίνησε με τόσα ταρατατζούμ.

Ιδού πως απάντησε ο Γ. Παντής στις ερωτήσεις του δημοσιογράφου.

♦ Για τη θέση του υπουργείου απέναντι στις προτάσεις των επιτροπών Λιάκου, Γαβρόγλου. Ποιες υιοθετεί, ποιες απορρίπτει:

«Τα πορίσματα των επιτροπών αποτελούν μια καλή παρακαταθήκη για την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας, όμως **σε καμία περίπτωση δεν αποτελούν απόλυτα δεσμευτικά κείμενα**. Το ΥΠΠΕΘ θα συνθέσει τα πορίσματα των επιμέρους επιτροπών και θα επεξεργαστεί ένα σχέδιο μεταρρύθμισης για την παιδεία με άμεσα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα μέτρα, το οποίο και θα ανακοινώσει στην ελληνική κοινωνία θέτοντάς τα για διαβούλευση στους εκπαιδευτικούς, κοινωνικούς και πολιτικούς φορείς. Το σχέδιο αυτό θα αποτελεί την πρόταση του υπουργείου και της κυβέρνησης. Συνεπώς, μέχρι τότε **κανένα από τα σχέδια που έχουν κατατεθεί δεν αποτελεί θέση του υπουργείου. Ενδεχομένως κάποιες από τις προτάσεις να γίνουν δεκτές, εφόσον φυσικά βρίσκονται κοντά στη δική μας φιλοσοφία**» (οι εμφάσεις δικές μας).

Συμπέρασμα: Τα πορίσματα δεν είναι δεσμευτικά για την κυβέρνηση. «Κάποιες προτάσεις» «ενδεχομένως» να γίνουν δεκτές. Εκείνο που τελικά θα μετρήσει είναι αν οι προτάσεις των Επιτροπών δένουν με τα μνημόνια και αν αυτές δεν διαταράσσουν την ισορροπία με το κατεστημένο, δηλαδή τα άλλα αστικά κόμματα, το παπαδαριό, το κεφάλαιο, κ.λπ.

♦ Για τη δέσμευση Φίλη για 20.000 μόνιμους διορισμούς σε βάθος τριετίας:

«Κατά τη διάρκεια της διαπραγμάτευσης για το κλείσιμο της αξιολόγησης, **υπήρξε ισχυρή αντίδραση των θεσμών** στο αίτημα του υπουργού κ. Φίλη για διορισμούς εκπαιδευτικών - **επικαλέστηκαν τα δημοσιονομικά προβλήματα αλλά και την έλλειψη αξιολόγησης, τόσο των θεσμών όσο και των εκπαιδευτικών**. Αν λοιπόν δεν αλλάξει κάτι, **φαίνεται πως οι μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών μεταφέρονται για το έτος 2017**, εκτός από τους 456 εκπαιδευτικούς διοριστέους του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ 2008, οι οποίοι θα κληθούν τον Ιούλιο να

καταθέσουν αίτηση διορισμού. Για την κάλυψη των κενών στα σχολεία έχουν εξασφαλιστεί οι αναγκαίες πιστώσεις για τις προσλήψεις αναπληρωτών».

Συμπέρασμα: Η ισχυρή αντίδραση των θεσμών δεν είναι παροδικό φαινόμενο. Έχει να κάνει με τις απαιτήσεις τους στα δημοσιονομικά. Το μέλλον δεν προδιαγράφεται ρόδινο για τον ελληνικό καπιταλισμό και η κινεζοποίηση των εργαζόμενων είναι «βαρέλι δίχως πάτο», εφόσον δεν υπάρξει ισχυρή, διαρκής, μαζική αντίσταση. Προσπατούμενα για την οποιαδήποτε απόφαση των θεσμών είναι όχι μόνο η αντιμετώπιση των δημοσιονομικών προβλημάτων» αλλά και η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

♦ Για το αν θα γίνουν συγχωνεύσεις σχολείων:

«Δεν είναι στις προθέσεις του υπουργείου να υπάρξουν **υποχρεωτικές συγχωνεύσεις και καταργήσεις σχολείων**. Θα γίνουν μόνο αυτές που είναι **αναγκαίες για τη βιωσιμότητα των σχολικών μονάδων** λόγω μείωσης του μαθητικού δυναμικού, και πάντα με παιδαγωγικούς και όχι δημοσιονομικούς όρους».

Συμπέρασμα: Η αύξηση του ελάχιστου αριθμού των νηπίων από τους συριζαίους από 7 σε 14 νήπια για τη λειτουργία ενός τμήματος νηπιαγωγείου δεν έγινε τυχαία. Το ρόλο τους θα παίξουν και η αύξηση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα σε 25 συν 10% από τις προηγούμενες κυβερνήσεις και η υπογεννητικότητα, που πήρε τα πάνω της λόγω κρίσης. Η δε «βιωσιμότητα» της σχολικής μονάδας είναι συνάρτηση και του απαραίτητου εκπαιδευτικού προσωπικού.

♦ Για το ενδεχόμενο κατάργησης της προσευχής και των μαθητικών παρελάσεων:

«Δεν σας κρύβω ότι, παρά τις κατά καιρούς εκφρασμένες θέσεις στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ που είναι

υπέρ της κατάργησης των παρελάσεων και της προσευχής στα σχολεία, του θρησκευτικού όρκου κλπ., **σε κανένα επίσημο δημοσιευμένο κείμενο του τμήματος Παιδείας δεν αναφέρονται τα θέματα αυτά**. Όλοι κατανοούν ότι απαιτείται ψυχραιμία και νηφαλιότητα, που να συνοδεύεται από εξαντλητικό διάλογο, όχι μόνο με την εκκλησία αλλά και την κοινωνία. Συνεπώς αυτή τη στιγμή τα θέματα αυτά δεν αποτελούν προτεραιότητα για το υπουργείο Παιδείας».

Συμπέρασμα: Οι ελάχιστοι αστικοί εκσυγχρονισμοί, που έντυναν με προοδευτικό περιτύλιγμα τον «διάλογο» ήταν απλώς προπέτασμα καπνού.

♦ Για την πρόταση της Επιτροπής Λιάκου για τετραετές Γυμνάσιο και διετές Λύκειο:

«Η πρόταση αυτή, που περιγράφεται στο πόρισμα του κ. Λιάκου, **δεν είναι, όπως είπαμε, δεσμευτική για το υπουργείο. Υπό τις παρούσες συνθήκες, προσωπικά βρίσκω πρόωρη την εφαρμογή της**. Δεν είναι προτεραιότητα που αυτή τη στιγμή χρειάζεται η εκπαίδευσή μας. Άμεσα μας ενδιαφέρει να βελτιώσουμε τα πράγματα στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και μετά να δούμε το γυμνάσιο... Συνεπώς, η πρόταση αυτή έχει ενδιαφέρον, αλλά **μόνο μακροπρόθεσμα και υπό προϋποθέσεις**».

Συμπέρασμα: Ο βασικός πυρήνας της πρότασης Λιάκου (ένα ελιτίστικο Λύκειο για λίγους κι εκλεκτούς), που τόσο πολυδιαφημίστηκε από τον ίδιο, πετιέται ουσιαστικά στα σκουπίδια από τον γενικό γραμματέα του υπουργείου. Ο γ.γ. είναι πιο ρεαλιστής, αναλογιζόμενος το κόστος των αλλαγών και τον «κόφτη» των μνημονίων. Σκοπός κατ' αυτόν είναι να γίνουν μόνο κάποια μπαλώματα στα ωρολόγια και αναλυτικά προγράμματα, στην «αξιολόγηση της παρεχόμενης γνώσης», κ.λπ. Όλα αυτά με γνώμονα όχι μια βαθιά επιστημονική και παιδαγωγική ανάλυση για το συμφέρον των παιδιών και της ολόπλευρης μόρφωσης, αλλά κυρίως με στόχο την εξοικονόμηση προσωπικού και την περικοπή δαπανών, μαζί με μια επίφαση ανακούφισης των μαθητών από το δυσβάσταχτο σχολικό πρόγραμμα.

♦ Για τη μείωση των ωρών διδασκαλίας των Αρχαίων Ελληνικών και των Θρησκευτικών:

«Σε ό,τι αφορά τα Θρησκευτικά δεν γίνεται καμία αλλαγή και η μόνη συζήτηση που διεξάγεται αφορά το περιεχόμενο του μαθήματος και μόνο, δηλαδή τον ομολογιακό και κατηχητικό του χαρακτήρα, και δεν

Κούλης ή Ραν-Ταν-Πλαν;

Ηφιγούρα του σκύλου Ραν-Ταν-Πλαν είναι γνωστή στους αναγνώστες του κόμικ «Λούκι Λουκ» των Μορίς και Γκοσινί. Πρόκειται για ένα ηλίθιο σκυλί με καθυστερημένα αντανάκλαστικά. Του πατάνε την ουρά στη έκτη σελίδα και γαβγίζει στην εικοστή έκτη. Ο Κούλης Μητσotάκης ηλίθιος σίγουρα δεν είναι, όμως στην προσπάθειά του να κάνει αντιπολίτευση και να αλλάξει την πολιτική ατζέντα, κινήθηκε με αντανάκλαστικά Ραν-Ταν-Πλαν.

Την περασμένη Τρίτη, σε αίθουσα της Βουλής, ο γραμματέας της ΚΟ της ΝΔ Τσιάρας και ο εκπρόσωπος Τύπου Κουμουτσάκος έδωσαν συνέντευξη Τύπου για να καταλογίσουν στη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ αντισυνταγματικές πρακτικές και προσπάθειες διχασμού της ελληνικής κοινωνίας (το τελευταίο προστέθηκε λόγω της συγκυρίας με το «Παραιτηθείτε!»). Την ίδια ώρα, στο γραφείο του προέδρου της Βουλής Βούτση έφτανε τετρασέλιδη επιστολή του Κούλη, στην οποία έθιγε ζητήματα παραβίασης της κοινοβουλευτικής τάξης, και σε ό,τι αφορά τις διαδικασίες νομοθέτησης και σε ό,τι αφορά τον κοινοβουλευτικό έλεγχο.

Ο Κούλης κατηγορούσε την κυβέρνηση για τη συχνή έκδοση Πράξεων Νομοθετικού Περιεχομένου χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις που απαιτεί το Σύνταγμα, για την κατάθεση άσχετων τροπολογιών στα νομοσχέδια, για την κατάθεση σωρείας εκπρόθεσμων τροπολογιών (υπουργικών και βουλευτικών) και το υψηλό ποσοστό δεκτών τροπολογιών (98% στις υπουργικές και 23% στις βουλευτικές), για την αντικατάσταση ολόκληρων άρθρων νομοσχεδίων λίγο πριν την ψήφισή τους, με την «εσφαλμένη τακτική» της νομοτεχνικής βελτίωσης κτλ. Επίσης, καταλόγιζε στους υπουργούς τακτική μη απάντησης στις ερωτήσεις των βουλευτών, αλλά και στον ίδιο τον Τσίπρα, που από τις 46 επίκαιρες ερωτήσεις που έχουν κατατεθεί προς τον πρωθυπουργό έχει απαντήσει μόνο στις τρεις.

Για το τυπικόν του πράγματος, ο Κούλης ζητά από τον Βούτση να ασκήσει τον υπερκομματικό και θεσμικό του ρόλο και να προχωρήσει στις απαραίτητες κινήσεις για την αποκατάσταση της κοινοβουλευτικής τάξης καθώς και στις δέουσες συστάσεις προς την κυβέρνηση.

Τα ίδια, βέβαια, έκανε και η συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων, της οποίας ο Κούλης ήταν εξέχων υπουργός. Κι ο Σαμαράς, αν θυμόμαστε καλά, στα δυόμισι χρόνια της πρωθυπουργικής του καριέρας δεν απάντησε ούτε μια φορά στη λεγόμενη «ώρα του πρωθυπουργού». Όμως το κύριο ζήτημα δεν είναι αυτό, αλλά ο χρόνος που ο Κούλης επέλεξε να στείλει την επιστολή του στον Βούτση. Αφού οι Τσιπραίοι ψήφισαν δύο πολυνομοσχέδια συν ένα ακόμα με τροπολογίες, αφού ολοκλήρωσαν τα αίσχη τους, χωρίς η ΝΔ να σηκώσει ιδιαίτερα τους τόνους επί της διαδικασίας, θυμήθηκε ο Κούλης να κάνει καταγγελία! Γι' αυτό μιλάμε για σύνδρομο Ραν-Ταν-Πλαν. Αντίδραση κατόπιν εορτής.

Πρόκειται κυριολεκτικά για κίνηση απεισσίας που δεν κατάφερε ούτε για μια μέρα να κυριαρχήσει στην πολιτική επικαιρότητα. Την ώρα που οι Τσιπραίοι έκαναν παιχνίδι με το «Παραιτηθείτε!», ο Κούλης θυμήθηκε ξαφνικά τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Ο Βούτσης φυσικά δεν τσίμπησε. Παρέλαβε την επιστολή και την πέταξε στο συρτάρι του, για ν' απαντήσει σε χρόνο «πολιτικά αδιάφορο», όταν και ο ίδιος ο Κούλης θα έχει ξεχάσει την επιστολή του.

Πρόκειται κυριολεκτικά για κίνηση απεισσίας που δεν κατάφερε ούτε για μια μέρα να κυριαρχήσει στην πολιτική επικαιρότητα. Την ώρα που οι Τσιπραίοι έκαναν παιχνίδι με το «Παραιτηθείτε!», ο Κούλης θυμήθηκε ξαφνικά τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Ο Βούτσης φυσικά δεν τσίμπησε. Παρέλαβε την επιστολή και την πέταξε στο συρτάρι του, για ν' απαντήσει σε χρόνο «πολιτικά αδιάφορο», όταν και ο ίδιος ο Κούλης θα έχει ξεχάσει την επιστολή του.

Θεάματα προπαγάνδας χωρίς άρτο

Ομολογούμε ότι τον όρο «nation branding» δεν τον γνωρίζαμε. Είναι λέει μια μέθοδος που εφηύρε ένας βρετανός ίματζ μέικερ, που βρήκε αναλογίες ανάμεσα στον τρόπο που μια εταιρία οικοδομεί την εικόνα των προϊόντων της (brand name) και στον τρόπο που ένα κράτος οικοδομεί τη δική του διεθνή εικόνα. Πλέον, ο εμπνευστής του όρου θεωρεί ότι καμιά εκστρατεία δημοσίων σχέσεων δεν μπορεί να διαμορφώσει εικόνα για μια χώρα, αν αυτή η εικόνα δε στηρίζεται στην ίδια την πραγματικότητα. Διότι οι πληροφορίες για την πραγματικότητα μιας χώρας κυκλοφορούν πλέον παντού και πολύ γρήγορα, μέσω κυρίως του Διαδικτύου.

Μπορεί ο Σάιμον Ανχολτ (έτσι ονομάζεται ο ίματζ μέικερ) να συστήνει πλέον άλλα πράγματα, όμως οι Τσιπραίοι είναι... παραδοσιακοί οπαδοί του «nation branding». Γι' αυτό και την πε-

ρασμένη Τρίτη συγκάλεσαν σε πρώτη συνεδρίαση το Συμβούλιο Εθνικής Επικοινωνιακής Πολιτικής (ναι, έχουμε αποκτήσει και τέτοιο, για να επιβεβαιωθεί η παροιμία «τι του λείπει του ψωριάρη, φούντα με μαργαριτάρη»), όπου ο πρωθυπουργός εκφώνησε βαρυσήμαντη πολιτική ομιλία, παρουσιάζοντας οχτώ πρωτοβουλίες που σχεδιάζει να πάρει η κυβέρνηση για την άμεση βελτίωση της εικόνας της χώρας.

Παλιά τα έλυναν απλά αυτά τα ζητήματα. Με μια καμπάνια «Ζήσε το μύθο σου στην Ελλάδα». Οι Τσιπραίοι, όμως, θυμίζοντας το πρώιμο ΠΑΣΟΚ με τους νεολογισμούς του και τα άπειρα θεσμικά όργανα (για να βολετούν όλα τα διψάσματα για χρήμα λαμόγια), ντύνουν με ιδεολογικό περίβλημα ακόμα και τη μακακία. «Οφείλουμε να συντάξουμε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο επικοινωνιακής πολιτι-

κής, διότι αν δεν διαχειριστούμε εμείς την εικόνα της χώρας μας, κάποιος άλλος θα το κάνει για εμάς» είπε ο Τσίπρας, προκαλώντας επιφωνήματα θαυμασμού για τη μεγαλοφυή φράση που εκστόμισε. Με το ακροατήριο να κρέμεται από τα χείλη του συνέχισε: «Η φήμη και η εικόνα μιας χώρας αποτελούν ένα άυλο κεφάλαιο που επηρεάζει άμεσα τον τουρισμό, τις επενδύσεις, τις εξαγωγές, καθώς και κάθε άλλη πτυχή της οικονομικής και πολιτικής ζωής της ίδιας της χώρας και των κατοίκων της». Και κατέληξε: «Σε αυτή την ιστορική στιγμή έχουμε τη δυνατότητα να ξαναφτιάσουμε την εικόνα και τη φήμη της Ελλάδας και να προκαλέσουμε εκούσια ένα ντόμινο θετικών εξελίξεων».

Να μεταφράσουμε σε απλά ελληνικά: το κράτος θα κόψει κονδύλια και θα τα μοιράσει σε διάφορα λαμόγια (τα βλέπουμε ήδη να συνωστίζονται στους

διαδρόμους των αρμόδιων υπουργείων) για να οργανώσουν διαφημιστικές καμπάνιες του τύπου «Ζήσε το μύθο σου στην Ελλάδα». Δε θ' απευθύνονται μόνο σε τουρίστες, αλλά και σε καπιταλιστές, αν και αυτοί ψάχνουν αλλιώς τα πράγματα και δεν περιμένουν να τους παραμυθιάσει ο διαφημιστής. Τι θα μείνει τελικά; Τα λεφτά που θα μασουλήσουν τα λαμόγια κι αυτοί που θα τους τα μοιράσουν, φιλοδοξώντας να δημιουργήσουν το δικό τους «σύστημα» (όπως και οι προηγούμενοι).

Τι θα διαφημίσουν; Μια χώρα ξέφραγο αμπέλι, που ξεπουλάει τα πάντα, χωρίς δεύτερη κουβέντα, χωρίς καν παζάρι. Ο ελληνικός λαός θα βλέπει τις διαφημίσεις, θα βλέπει το μεγάλο φαγοπότη των τρωτικών, αλλά δε θα μπορεί ούτε κοκαλάκι να γλείψει. Και τα θεάματα και ο άρτος είναι για τους εκλεκτούς του κεφαλαίου.

θα τις ονοματίσουν αλλιώς για να μην παραπέμπουν σε κακούς συνειρμούς. Πάντως το όλο σχέδιο δεν είναι του παρόντος.

◆ Για την απόφαση κατάργησης των ΤΕΙ:

«Στο πρόγραμμά μας αναφέρεται ρητά ότι τα ΤΕΙ θα πρέπει να ενταχθούν στον ενιαίο χώρο έρευνας και εκπαίδευσης. Για να είμαστε σαφείς, προκειμένου αυτό να επιτευχθεί, χρειάζεται να γίνει μια συνολική αξιολόγηση, και εφόσον υπάρχουν οι προϋποθέσεις, να προχωρήσουμε... Ολο αυτό το σχέδιο είναι ακόμη στα σπάργαλα και δεν αφορά το άμεσο μέλλον».

Συμπέρασμα: Παραμένουν τα ΤΕΙ ως χώρος υποδοχής των νέων των προερχόμενων κυρίως από τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Η ύπαρξή τους σχετίζεται με τον διαρκή και επίμονο στόχο της αστικής τάξης να αποτρέψει τα παιδιά της εργατικής τάξης από τις σπουδές στα Πανεπιστήμια.

Ψευτιές απελπισίας

«Υπάρχουν βάρη τα οποία προστέθηκαν, τα 5,4 δισ. μέτρων τα οποία συμφωνήθηκαν το καλοκαίρι», είπε η κυβερνητική εκπρόσωπος Ολγα Γεροβασίλη. Όμως, συμπλήρωσε, αυτά τα βάρη δεν έπεσαν «στους ανθρώπους που δεν μπορούν να αντέξουν άλλο και έχουν υποστεί περισσότερο από όλους το βάρος της κρίσης», αλλά «στους έλληνες πολίτες που μπορούν να αντέξουν περισσότερο, δηλαδή τους πλουσιότερους ή και τους πλούσιους». Το κόψιμο του ΕΚΑΣ αφορά τους πλουσιότερους ή τους πλούσιους; Η αύξηση του ΦΠΑ και των ειδικών φόρων κατανάλωσης αφορά τους πλουσιότερους ή τους πλούσιους; Η μείωση του αφορολόγητου αφορά τους πλουσιότερους ή τους πλούσιους;

Η Γεροβασίλη ξέρει, φυσικά, ότι λέει χοντρά ψέματα. Όμως ξέρει και πως οι πάντες, ακόμα και οι πιο άσχετοι πολιτικά, γνωρίζουν ότι λέει ψέματα. Τότε γιατί τα λέει; Γιατί δεν έχει τίποτ' άλλο να πει, ούτε μπορεί πάντοτε να γυρίσει αλλού την κουβέντα. Οι συριζαίοι πλέον λένε ψευτιές απελπισίας. Σε ένα μόνο ελπίζουν: όταν έρθει η ώρα των επόμενων εκλογών, ένα τμήμα του εκλογικού σώματος να τους προτιμήσει, επειδή σιχαίνεται περισσότερο τον Κούλη και φοβάται τη ΝΔ περισσότερο από τον ΣΥΡΙΖΑ. Όταν ποντάρεις μόνο σ' αυτό, θα λες συνεχώς οφθαλμοφανέστατα ψέματα.

Κυρ-Φώτης ο δικαιωμένος

Α, όλα κι όλα, δεν άλλαξε ο Κουβέλης, αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ, που το περασμένο καλοκαίρι απέκτησε ρεαλισμό. Γιατί το 2012 ο ΣΥΡΙΖΑ δεν τα 'λεγε καθόλου καλά και ο Κουβέλης επέλεξε να σχηματίσει κυβέρνηση με τους Σαμαρά και Βενιζέλο. Αυτοί νόμισαν ότι ο κυρ-Φώτης είναι χειραγωγήσιμος, «αλλά έκαναν λάθος».

Ενας άνθρωπος που πάντα κάνει το σωστό και πάντα δικαιώνεται είναι κρίμα να βρίσκεται εκτός της σημερινής συγκυβέρνησης. Ο κυρ-Φώτης λέει πως είναι «ακριβές» ότι έχει καλή σχέση με τον πρωθυπουργό, όμως σε σχέση με ενδεχόμενη συμμετοχή του στην κυβέρνηση «δεν υπάρχει τίποτα το συγκεκριμένο». Σε απλά ελληνικά αυτό σημαίνει: εγώ θέλω να μπω στην κυβέρνηση, νομίζω πως αξίζω ένα κυβερνητικό πόστο, αλλά αυτό εξαρτάται από τον Τσίπρα και δεν μπορώ να πω τίποτα, γιατί αν πω, μπορεί να θυμώσουν τα Τσιπράκια και να μ' αφήσουν πάλι εκτός νυμφώνος.

«Ψύπνησε» ο Βρούτσης

Παρασκευή 10 Ιούνη δημοσιεύτηκε στο Διαδίκτυο το αποκαλυπτικό άρθρο της «Κόντρας» για την Απόφαση του υφυπουργού Εργασίας Πετρόπουλου, με την οποία νομοθετήθηκαν περικοπές συντάξεων και πέραν των όσων ορίζει ο αντισσφαλιστικός νόμος 4387/2016 και οι τροποποιήσεις του, που ακολούθησαν, Σάββατο ξύπνησε ο πρώην υπουργός Εργασίας της ΝΔ Ι. Βρούτσης, που το παίζει και ειδικός της Κοινωνικής Ασφάλισης (τρομάρα του). Εβαλε, λοιπόν, τους συνεργάτες του να κοιπάρουν την ανάλυση της εφημερίδας μας και να του γράψουν άρθρο που δημοσίευσε σε διαδικτυακό Μέσο (αναγκαστικά, αφού οι εφημερίδες είχαν κλείσει την ύλη τους), με τίτλο «Ακόμη μια εξαπάτηση: Η κυβέρνηση προετοιμάζει μεθοδικά μειώσεις όλων των επικουρικών».

Στόχος του Βρούτση δεν ήταν τόσο να καταγγείλει την κυβέρνηση, όσο να πει ότι η ΝΔ δε θα έκανε τα ίδια, γιατί «στο τέλος του 2014, είχε επιτευχθεί δημοσιονομική ισορροπία και η ανάπτυξη είχε επιστρέψει στην οικονομία!» Κρύβοντας, φυσικά, το γεγονός ότι όλοι μαζί ψήφισαν το τρίτο Μνημόνιο και τις κατευθύνσεις για τη διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης. Ο Βρούτσης σημειώνει (σωστά, αφού το είδε από τη δική μας αποκαλυπτική ανάλυση): «Ενώ μέχρι σήμερα, σύμφωνα με το Ν.4387/2016 του ασφαλιστικού, προβλέπεται μείωση μέχρι 40% στις επικουρικές συντάξεις που αθροίζόμενες με τις κύριες ξεπερνούν τα 1.300 ευρώ, ξαφνικά με τρόπο emphaticό παρουσιάζεται -για πρώτη φορά- καταγραφή της προσωπικής διαφοράς στις επικουρικές συντάξεις και στις περιπτώσεις συνταξιούχων με άθροισμα κύριας και επικουρικής σύνταξης μικρότερο των 1.300 ευρώ. Καταγραφή αυθαίρετη, καθώς δεν προβλέπεται πουθενά στο κείμενο του νόμου. Το γεγονός αυτό, δημιουργεί εύλογες ανησυχίες, καθώς υποδηλώνει ότι ο δημοσιονομικός "κόφτης", κατά την πρώτη του εφαρμογή θα "αγγίζει" και τις επικουρικές συντάξεις κάτω από τα 1.300 ευρώ. Ο υπουργός, λοιπόν, οφείλει να δώσει εξηγήσεις για τους λόγους που ανοίγει το συγκεκριμένο θέμα, καθώς αυτή η πρωτοβουλία ούτε απαιτείται, ούτε προβλέπεται από τον προσφάτως ψηφισμένο νόμο (άρθρο 96 παρ. 4 ν. 4387/2016)».

Δεν μας λέει, όμως, τι σκοπεύει να κάνει η ΝΔ; Θα καταργήσει το έκτρωμα Κατρούγκαλου; Και τι θαβάλει στη θέση του; Την απάντηση, φυσικά, την ξέρουμε. Η τακτική κάθε μνημονιακής κυβέρνησης να ρίχνει το ανάθεμα στην προηγούμενη συνεχίζεται. Ο Γιωργάκης έριχνε την ευθύνη στον Καραμανλή, ο Σαμαράς στον Γιωργάκη, ο Τσίπρας στον Σαμαρά και τώρα ο Κούλης στον Τσίπρα. Από το 2010, όμως, με τέσσερις μέχρι στιγμής κυβερνήσεις, η αντισσφαλιστική πολιτική συνεχίζεται και βαθαίνει.

αφορά το παρόν. Τίποτε όμως απ' αυτά δεν είναι οριστικό και τις επόμενες μέρες θα ανακωρωθεί η τελική πρόταση του υπουργείου».

◆ Για το σύστημα εισαγωγής σε ΑΕΙ-ΤΕΙ: «Βασική μας **οραματική θέση** αποτελεί η ελεύθερη πρόσβαση στα ΑΕΙ και η κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων, προκειμένου το λύκειο να ελευθερωθεί από αυτό το βραχνά. Σε αυτή τη κατεύθυνση εργαζόμαστε και είναι αλήθεια ότι η επιτροπή διαλόγου έκανε καλή δουλειά σ' αυτό το θέμα. Σε κάθε περίπτωση οι όποιες αλλαγές γίνουν θα εφαρμοστούν σε βάθος εξαετίας και φυσικά δεν θα επηρεαστούν οι μαθητές που βρίσκονται σήμερα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση».

Συμπέρασμα: Η ελεύθερη πρόσβαση παραπέμπεται στις ελληνικές καλένδες. Δεν προσδιορίζεται καν για τα μάτια ένας χρονικός ορίζοντας. Αντίθετα, αναγνωρίζεται ως «καλή δουλειά» η πρόταση της

Επιτροπής για διατήρηση των πανελλαδικών εξετάσεων στο τέλος του Λυκείου για την απόκτηση του εθνικού απολυτηρίου, ανεξάρτητα από τη μορφή που θα έχει το Λύκειο και στη συνέχεια εξετάσεις για τις υψηλόβαθμες σχολές των ΑΕΙ.

◆ Για σχέδιο νέων συνενώσεων σχολών σε ΑΕΙ-ΤΕΙ κατά το πρότυπο του «σχεδίου Αθηνά»:

«Στο θέμα αυτό είμαστε ακόμη σε **εμβρυϊκό στάδιο συζητήσεων**. Οχι, δεν συμφωνούμε με το σχέδιο «Αθηνά» έτσι όπως έγινε. Είναι **ανάγκη να υπάρξει μια προσπάθεια ανασυγκρότησης των ΑΕΙ - ΑΤΕΙ** σε ό,τι αφορά τα επιστημολογικά πεδία που θεραπεύουν, τα οργανωτικά και διοικητικά τους θέματα, τα ερευνητικά τους προγράμματα, θα πρόσθετα και τη χωροταξική κατανομή τους. Σε κάθε περίπτωση είναι αναγκαίο να αρχίσει ένας διάλογος».

Συμπέρασμα: τις συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολών και τμημάτων οι συριζαίοι

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Ως έλκουσα την καταγωγή της από καταγωγή της συμβασιλεύουσας, περήφανη έστω κι αν λείπουν πια σημαντικά πρόσωπα από εκείνα που διατηρούν τον μεσαίωνα στην πόλη, η Κοκκινούσκουφίτσα δεν μπορεί παρά να υπενθυμίσει ότι σήμερα (18 Ιούνη) κλείνουν μια ντουζίνα χρόνια από τότε που ο Ανθιμος έγινε ο 127ος μητροπολίτης Θεσσαλονίκης. Ο ενάντια στους εμους (ανθ' εμους) και σε λοιπούς «παρεκκλίνοντες». Ο θεός μεθ' υμών. Ο θεός Μ.Ε.Θ. υμών. Ο θεός με θυμών'...

Μη ξεγελιάστε και μύζαι γελιάστε. Όταν ακούτε κυβερνητικά χείλη να κάνουν λόγο για «μείζον» ζήτημα, να έχετε το νου σας στη σωστή λέξη, που δεν είναι «μείζον» αλλά «μη ζών». Το αποδεικνύει άλλωστε ο αδιάκοπος ενταφιασμός αυτών των ζητημάτων.

Υπενθυμίζουμε, κυρίως για όσους δεν το γνωρίζουν, ότι το αμφιθέατρο της Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων λέγεται «Αλέξανδρος Ήρδης». Επόμενος στόχος η μετονομασία της Λέσχης Αξιωματικών της ΕΛΑΣ σε «Σάββας Γιωτόπουλος».

«Λοιδορῆσαι τους πονηρούς ουδέν εστί επίφθονον, άλλα τιμή τοίσι χρηστοίς, όστις ευ λογίζεται» (Να ξεφτιλίζεις τους κακούς διόλου δεν είναι άπρεπο, ίσα-ίσα τιμά τους καλούς, έτσι λένε οι μυαλωμένοι). Αριστοφάνης.

Η εξουσία είναι εκτός ουσίας, την αφαιρεί (εξ-ουσία). Η περιουσία είναι εκτός κι αυτή, απλά κινείται στην απ' έξω (περι-ουσία). Η συνουσία προσθέτει στην εξουσία (συν-εξ-ουσία) και τρανιά απόδειξη η σύζευξη του Συν-ΣυΡΙΖΑ μαζί της. Κι η παρουσία είναι δίπλα της (παρα-ουσία), σε αντίθεση με την απουσία (από-ουσία). Κι όλα αυτά μπορεί να είναι στερούμενα ουσίας, ανούσια (α-ουσία). Πάντως σίγουρα, η ουσία είναι ου-CIA κι αυτό θα ήταν μια καλή αρχή για περαιτέρω, πιο ελεύθερες και συνεπώς πιο γόνιμες σκέψεις...

«Η εργασία της μηχανής εξαντλεί στον ανώτατο βαθμό το νευρικό σύστημα και δεσμεύει κάθε ελεύθερη σωματική και πνευματική δραστηριότητα. Ακόμα και η ευκολία της εργασίας γίνεται μέσο βασανισμού, αφού η μηχανή δεν ελευθερώνει τον εργάτη από την εργασία αλλά, αντίθετα, απογυμνώνει την εργασία από κάθε περιεχόμενο» (Karl Marx - «Κεφάλαιο»).

Μηδένα προ του τέλους κακάριζε, σκέφτεται κανείς βλέποντας τους Πολάκηδες και τους Κατρούγκαλους και τους λοιπούς απίστευτους τύπους της «Συνωμοσίας Πυρήνων των Μνημονίων» να απολαμβάνουν τις ένθερμες εκδηλώσεις λατρείας του λαού. Οι οικονομικοί παράγοντες (οίκος-νέμομαι, δηλαδή αυτοί που νέμονται τον οίκο μας) και όχι μόνο, θα πρέπει κάποια στιγμή να περάσουν από λαϊκό δικαστήριο. Δεν γίνεται να συνεχίσουν να κανοναρχούν ερήμην του λαού, που λάου-λάου συνώθησαν και παρόπλισαν μπροστά στις αναπηρικές τηφλεοράσεις. Δεν μπορεί η σχέση τους με το πόπολο να είναι αυτή της αναγγελίας κρίσεων και της διαρκούς λήψεως έκτακτων μέτρων (έκτακτα τα μέτρα σας αγαπητοί, μπράβω!), καθώς και μνημονίων που σε λίγο δεν θα μνημονεύονται καν ως μνημόνια. Μπορεί να νομοθετεί η άρχουσα τάξη, αλλά τι γίνεται με την υπάρχουσα αταξία; Δεν θα πρέπει κάποια στιγμή να πεταχούμε έξω από τη νιρβάνα, να πάρουμε κι εμείς μέτρα;

«Εδώ αναπαύεται η μόνη ανάπαυση της ζωής του, η μόνη του στερνή ικανοποίηση. Να κείται μαζί με τους αφέντες του στην ίδια κρύα γη, στον ίδιο κρύο τόπο» (Μανόλης Αναγνωστάκης - «Επιτάφιος»).

Μαυρίκος. Πρωταγωνιστικό όνομα στο προηγούμενο ξεπούλημα της αριστεράς (στο βρώμικο '89 ντε) με μια μικρή αλλαγή ενός γράμματος, πρωταγωνιστικό και στο τωρινό. Ρε κάτι συμπτώσεις...

«Πλαγκτέ, τάχ' αυ σ' εφ' ύεσσι κύνες ταχές κατέδονται οίον απ' ανθρώπων, ους έτρεφες» (χαμένες, τα γοργά σκυλιά που θρέφεις δε θ' αργήσουν / εκεί, σιμά στους χοίρους σου μονάχο να σε φάνε). Από την «Ιλιάδα».

Το ευρωβαρόμετρο, σταδιακά μετατρέπόμενο σε ευρωελαφρόμετρο, μας βγάζει κάθε λίγο κι από ένα απολαυστικό φασούλι. Όσοι δεν το παρακολουθείτε συστηματικά, χάνετε πρόσθετη διασκέδαση. Ως γνωστόν, πρόκειται για βαρόμετρο που τροφοδοτείται με ευρώ, εξ ου και η χαρακτηριστική ονομασία του, ανάμεσα σε τόσα άλλα με πρώτο συνθετικό το ευρώ. Κάτι αντίστοιχο είναι και η eurostat, στατική πάντα στο ζήτημα των ευρώ.

Τελικά τι ακριβώς ήταν εκείνα τα «βιβλία»;

Κοκκινούσκουφίτσα

Ιωάννα Καρυστιάνη υπέρ Αθηνάς Τσάκαλου

«Αν δεν ερχόμουν, θα αισθανόμουν ένοχη και αξιοθρήνητη»

«Βρίσκομαι σ' αυτό το δικαστήριο για λόγους συνειδησιακούς, γιατί αν δεν ερχόμουν θα αισθανόμουν ένοχη και αξιοθρήνητη». Μ' αυτά τα λόγια ξεκίνησε την κατάθεσή της στο τρομοδικείο του Κορυδαλλού, που δικάζει την υπόθεση για το «σχέδιο Γοργοπόταμος», η γνωστή συγγραφέας **Ιωάννα Καρυστιάνη**. Η Καρυστιάνη, μαζί με την ηθοποιό (και πρώην βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ) **Μαρία Κανελλοπούλου** και τις δημοσιογράφους **Ευγενία Λουπάκη** και **Γ. Λιναρδάτου** κατέθεσαν ως μάρτυρες υπεράσπισης της Αθηνάς Τσάκαλου. Κατέθεσαν επίσης, η σκηνοθέτις **Κωνσταντίνη Βούλγαρη**, ο πανεπιστημιακός **Κ. Κατερολιώτης** και άλλοι μάρτυρες.

Η Ι. Καρυστιάνη τυπικά κατέθεσε ως μάρτυρας της Αθηνάς Τσάκαλου, όμως επί της ουσίας η κατάθεσή της κάλυψε και τους τρεις κατηγορούμενους που δικάζονται απ' αφορμή τις οικογενειακές και συντροφικές τους σχέσεις με μέλη της ΣΠΦ (δηλαδή και την Εύη Στατήρη και τον Χρήστο Πολύδωρο). Με λόγια σαφή και στοχευμένα προχώρησε σε ένα δριμύ κατηγορώ ενάντια στις εκδικητικές διώκτικές πρακτικές και παρέπεμψε στην ολέθρια εφαρμογή τους κατά τη μαύρη εποχή του ναζισμού στη Γερμανία.

Στο πρόσωπο της Α. Τσάκαλου, είπε η Ι. Καρυστιάνη, είδα μια προσωπικότητα που, εκτός της βαθιάς ματιάς της στην ανθρώπινη περιπέτεια, εκτός της έγνοιας της για τους ταπεινούς αλλά όχι ταπεινωμένους αυτού του κόσμου, ξέρει να συμπαραστέκεται και να βοηθά. «Μου προκαλεί θλίψη αυτή η ήττα του πολιτισμού της ανθρωπιάς» τόνισε. «Η αντιμετώπιση που δέχεται η Α. Τσάκαλου είναι εντελώς άδικη» σχολίασε, ενώ μιλώντας και με όρους της ιδιότητάς της ως συγγραφέως,θύμισε ότι η τέχνη τοποθετεί ψηλά τις μητέρες που με αυτοθυσία στέκονται και κατανοούν τα παιδιά τους. «Η πιο μεγάλη αρετή του ανθρώπου είναι να έχει καρδιά», είπε ολοκληρώνοντας την κατάθεσή της μ' αυτή τη φράση του μεγάλου Τάσου Λειβαδίτη.

Η ηθοποιός Μ. Κανελλοπούλου πήρε τη σκυτάλη και εξακολούθησε με την ίδια ζέση στην υπερασπιστική της κατάθεση. «Δεν μπορώ να κάνω ότι δεν καταλαβαίνω όταν ποινικοποιείται μια σχέση μάνας-παιδιού, αδερφών ή συντρόφων. Κι εγώ θα έκανα ακριβώς το ίδιο γιατί ακριβώς αυτή την ανατροφή μου έδωσε το λαϊκό σπίτι στο

οποίο μεγάλωσα» τόνισε.

Οι δημοσιογράφοι Ε. Λουπάκη και Γ. Λιναρδάτου τοποθετήθηκαν κι αυτές ενάντια στη δίωξη της Α. Τσάκαλου, καταδεικνύοντας τον έντονα τιμωρητικό και πλήρως άδικο χαρακτήρα της, ενώ παράλληλα αναγνώρισαν το βαθύ λαϊκό έρεισμα που έχει αυτή της η ενέργεια, που ποτέ δε θα μπορούσε να συμβαδίζει με μία καταδικαστική απόφαση.

Ο Κ. Κατερολιώτης, καθηγητής Πανεπιστημίου, κατέθεσε για τον Χ. Πολύδωρο. Μίλησε για τη σχέση τους, που αναπτύχθηκε ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της πρόσφατης απεργίας πείνας των μελών της ΣΠΦ, την αμέριστη αλληλεγγύη που έδειχνε και τη βοήθεια που πρόσφερε τόσο στον αδερφό του Γ. Πολύδωρο όσο και στην Ο. Οικονομίδου. Ως μέλος της οικογένειας της Ο. Οικονομίδου, τόνισε ότι ο ίδιος θεώρησε αυτή τη συμπεριφορά συγκινητική και τον Χ. Πολύδωρο έναν αξιόλογο άνθρωπο και μέλος της οικογένειάς του πλέον. «Οι διώξεις αυτές έχουν άκρως τιμωρητικό χαρακτήρα και θυμίζουν άλλες εποχές» επανέλαβε κι αυτός και έκλεισε μ' αυτό την κατάθεσή του.

Μαρτύρων συνέχεια και επόμενος που τοποθετήθηκε (για τον Χ. Πολύδωρο) ήταν ο εργοδότης του, **Χ. Καδός**. Αναλύοντας τη φύση του επαγγέλματός τους (είναι ιδιοκτήτης εργαστηρίου χρυσοχοΐας και χειρίζεται αντικείμενα μεγάλης αξίας) μίλησε για την πλήρη εμπιστοσύνη που έχει στο πρόσωπό του και για την υποχρέωσή του αισθανόταν ως άνθρωπος του κοντινού του περιβάλλοντος να έρθει στο δικαστήριο και να εκφράσει την αντίθεσή του για μια δίωξη που γίνεται καταφανώς λανθασμένα.

«Είναι τιμή μου να υπερασπίζομαι αυτούς τους ανθρώπους», ξεκίνησε την κατάθεσή της η σκηνοθέτις Κωνσταντίνα Βούλγαρη. «Το ότι στάθηκαν στους συγγενείς τους, ο καθένας από τη θέση του, είναι κάτι το αυτονόητο», πρόσθεσε ενώ κατήγγειλε και την καταστροφική τάση να αποκόβονται οι άνθρωποι που βρίσκονται στη φυλακή από τις οικογένειές τους και τους συντρόφους τους.

Τελευταίοι δύο μάρτυρες ήταν ο **Δ. Παπαδάτος**, επιστημονικός συνεργάτης στη Βουλή, και η **Χ. Ρεσίτη**, ψυχολόγος, που προσήλθαν να καταθέσουν ως μάρτυρες υπεράσπισης της Ε. Στατήρη. Ο πρώτος, αναφερόμενος σε μια προσωπική

του εμπειρία με τις δυνάμεις ασφαλείας, μίλησε για τον «μπακαλίστικο» τρόπο που οι διωκτικές αρχές κάνουν συλλήψεις και υπογράμμισε ιδιαίτερα τη σωστή στάση της Ε. Στατήρη και απέναντι στο σύντροφό της και απέναντι στον εαυτό της. «Τη γνωρίζω από την απεργία πείνας. Ανήκει, όπως λέει και η ίδια, στον αντιεξουσιαστικό χώρο, αλλά την ίδια στιγμή “φωνάζει” ότι δεν είναι στη ΣΠΦ». «Θα μπορούσε να κάνει ότι δεν έχει σχέση με τον Γ. Τσάκαλο, ότι δεν τον ξέρει, όμως η στάση που κράτησε τελικά είναι συγκινητική». Η Χ. Ρεσίτη περιέγραψε απ' την πλευρά της έναν άνθρωπο που παρά τους επαχθέστατους περιοριστικούς όρους που της έχουν επιβληθεί και την αναγκάζουν να είναι εγκλωβισμένη σε ακτίνα ενός χιλιομέτρου από το σπίτι της, καταφέρνει να μην παραιτείται, εργάζεται και μελετά πάνω στο αντικείμενο των σπουδών της. «Ξέρει να συμπαρίσται και μια καταδίκη της θα στερήσει από το κοινωνικό σύνολο έναν αξιόλογο άνθρωπο» κατέληξε.

Με τέτοιες καταθέσεις από προσωπικούς τους κάθε άλλο παρά ως «οπαδοί της τρομοκρατίας» θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν, που -προς τιμήν τους- αφήφισαν τη διάχυτη τρομοϋστερία και την απειλή στιγματισμού τους, τα πράγματα δυσκολεύουν πολύ για τους κατασταλτικούς μηχανισμούς. Υπάρχει ευρύ κοινωνικό έρεισμα, κι αυτό είναι πασιφανές. Πώς θα καταφέρουν να αιτιολογήσουν μια καταδικαστική απόφαση; Εδώ πια δεν αρκούν μισόλογα και αοριστίες. Δεν αρκεί ο διακαής πόθος για παραδειγματισμό όσων θα επιχειρήσουν να κάνουν το ίδιο στο μέλλον. Χρειάζεται σαφής και εμπεριστατωμένη αιτιολογία. Και βέβαια, οι δικαστές πρέπει να λογαριάσουν σοβαρά την άποψη του λαού «στο όνομα» του οποίου αποφασίζουν. Βεβαίως, στη νεοελληνική ιστορία έχουμε άπειρα παραδείγματα περί του αντιθέτου. Εμείς περιμένουμε να δούμε αν οι δικαστές με την απόφασή τους θα κατατάξουν συγγραφείς, καθηγητές πανεπιστημίου, ηθοποιούς, ανθρώπους με θητεία στο ελληνικό κοινοβούλιο στη χορεία των «θιασωτών της τρομοκρατίας».

Το σημειώνουμε γιατί η έδρα δεν μας έδειξε ότι κατανοεί με ποιους συνδιαλέγεται την ώρα της εξέτασης των μαρτύρων υπεράσπισης. Η προεδρεύουσα προσπάθησε ακόμα και κατά την κατάθεση της Ι. Κα-

ρυστιάνη να την «περιορίσει» στα της κατηγορίας» και να τη ρωτά την άποψή της για τα όσα καταλογίζονται στην Α. Τσάκαλου. Δυστυχώς για την ίδια, οι απαντήσεις που έλαβε ήταν ξεκάθαρες. Αντίστοιχα, ο εισαγγελέας προσπάθησε να βγάλει «λαβράκι» από μια λέξη που χρησιμοποίησε ο Κ. Κατερολιώτης μιλώντας για την ανιψιά του Ο. Οικονομίδου (τη λέξη «έμπλεξε»). Εισέπραξε ομοίως τη σαφή απάντηση του μάρτυρα μετά και τις ερωτήσεις του συνηγόρου υπεράσπισης.

Πάνω σ' αυτό μίλησε και η ίδια η Ολγα Οικονομίδου, δηλώνοντας στο δικαστήριο ότι είναι περήφανη που είναι αναρχική και μέλος της ΣΠΦ και προσθέτοντας ότι ο τρόπος που βιώνει τα γεγονότα το οικογενειακό της περιβάλλον είναι άλλης τάξης ζήτημα.

Τη δική τους οπτική κατέθεσαν και οι μάρτυρες του Χ. Ροδόπουλου. Οι στενοί συγγενείς και φίλοι του που ήρθαν στο δικαστήριο τόνισαν τον ήπιο χαρακτήρα του. Περιέγραψαν έναν άνθρωπο που η δίωξη του του έχει στοιχίσει την επαφή με το παιδί του, με το οποίο είναι πολύ δεμένος, κι που ο εγκλεισμός του τον οδηγεί σε φυσική και διανοητική εξόντωση. Τόσο οι γονείς του όσο και η μητέρα του παιδιού του υπογράμμισαν το πόσο τον έχει επηρεάσει όλη αυτή η κατάσταση, ενώ τόνισαν ότι δε θα μπορούσε να ασχολείται με τα όσα του προσάπτουν, μιας και δε διέθετε χρόνο, λόγω της εργασίας του και της έντονης ενασχόλησής του με το παιδί του.

Και σ' αυτή την περίπτωση, η έδρα προσπαθούσε, στήνοντας άθλιες παγίδες στους μάρτυρες και κάνοντας ερωτήσεις που στόχευαν στην έμμεση επιβεβαίωση κατηγοριών, να βγάλει έστω και κάτι μικρό, κάτι ελάχιστο που θα τη βοηθήσει να αποφασίσει ενοχή. Χαρακτηριστική ήταν η περίπτωση του εισαγγελέα Ι. Κούτρα που με πράο ύφος ρωτούσε τους γονείς του κατηγορουμένου αν το παιδί τους έχει κλίση στα θετικά ή στα θεωρητικά μαθήματα, αν «πιάνουν» τα χέρια του και άλλα παρόμοια. Μέχρι και το κλασικό ασφαλιστικό τρικ χρησιμοποίησε: «Αφού είναι αθώος, όπως ισχυρίζεται, γιατί δεν καταθέτει στις αρχές; Γιατί δεν “φωνάζει” την αθωότητά του;». Και αυτές οι προσπάθειες απέβησαν άκαρπες, καθώς έγιναν γρήγορα αντιληπτές και απαντήθηκαν από τους μάρτυρες κατά τις διευκρινιστικές ερωτήσεις του

συνηγόρου υπεράσπισης, ενώ έγινε και η αναγκαία υπενθύμιση ότι ο Χ. Ροδόπουλος και έχει αρνηθεί τις κατηγορίες και έχει στείλει επιστολή στις αρμόδιες αρχές. Δηλαδή τι άλλο έπρεπε να κάνει;

Τελευταίοι κατέθεσαν οι μάρτυρες υπεράσπισης του Μ. Μουραγιάν και του Μ. Μπουγιάρ. Ολοι άνθρωποι του στενού τους περιβάλλοντος, περιέγραψαν την καθημερινότητά τους και δήλωσαν ότι κανένας τους δε γνώριζε τους υπόλοιπους συγκατηγορούμενους.

Στην αίθουσα του τρομοδικείου βρέθηκαν για ακόμα μια φορά άνθρωποι που κατέθεσαν για την εκδικητικότητα των δικωτικών μηχανισμών, φαινόμενο καθόλου σημερινό, αλλά με μεγάλη ιστορία στο πολιτικό και αστυνομικο-δικαστικό γίγνεσθαι των αστικών κρατών. Άνθρωποι που μίλησαν για τη βαρβαρότητα και την πολιτική της εξόντωσης διωκόμενων και κρατούμενων. Άνθρωποι που έβαλαν τη σωστή διάσταση των γεγονότων απέναντι στην αδηφάγα λογική των ΜΜΕ. Αραγε η έδρα θα συνεχίσει να κλείνει τ' αυτιά της σε τέτοιες ηχηρές καταθέσεις; Θα παραμείνει άλλη μια σύνθεση που θα βάλει πλάτη στην πολιτική βάρβαρων καταδικών και εξοντωτικών αποφάσεων; Εμείς, πάντως, κρατάμε πολύ μικρό καλάθι.

Η συγκεκριμένη τρομοδική εξελίχθηκε σε χρόνο ρεκόρ, η προεδρεύουσα -με τη συμπαράσταση της υπόλοιπης σύνθεσης- κουρέλιασε στοιχειώδεις δικονομικούς κανόνες και τα όσα έγιναν κατά τις πρώτες συνεδριάσεις του τρομοδικείου δεν επιτρέπουν αισιοδοξία για μια στοιχειωδώς αντικειμενική κρίση, τουλάχιστον έναντι των συγγενών των μελών της ΣΠΦ, που χρησιμοποιούνται κυριολεκτικά ως μέσα άσκησης εκβιασμού πάνω στους αναρχικούς αγωνιστές της ΣΠΦ, οι οποίοι περήφανα έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη για κάθε πτυχή της δράσης της οργάνωσής τους.

Προπαντός καταστολή!

Είσαι αναγνωρισμένος πολιτικός πρόσφυγας στην Ελλάδα, πηγαίνεις στην Υπηρεσία Ασύλου για να ρωτήσεις για την τύχη κάποιου αιτήματός σου και χωρίς να το καταλάβεις βρίσκεσαι στο κελί του κοντινότερου αστυνομικού τμήματος. Δεν πα' να φωνάζεις και να εξηγείς; Αν δεν περάσουν μερικές ώρες και δεν «ξεκουνήσει» η κατασταλτική γραφειοκρατία, δεν αφήνεσαι ελεύθερος.

Συνέβη στον τούρκο πολιτικό πρόσφυγα Ερόλ Γκιούλτεκιν, μέλος της ΑΤΙΚ (Συνομοσπονδία Τούρκων Εργατών στην Ευρώπη), που την περασμένη Παρασκευή (10 Ιούνη) πήγε στην Υπηρεσία Ασύλου για να πληροφορηθεί τι γίνεται με αίτημά του και την ώρα που ζητούσε πληροφορίες συνελήφθη και μεταφέρθηκε στο ΑΤ Αμπελοκήπων. Εκκρεμεί σε βάρος σου αίτημα έκδοσης στη Γερμανία του είπαν. Το συγκεκριμένο αίτημα, βέβαια, έχει εξεταστεί από τα ελληνικά δικαστήρια και έχει απορριφθεί πριν από ένα χρόνο. Ο Ερόλ ήταν ένας από τους τρεις

«**Η** Mellon Technologies ιδρύθηκε το 1994 στην Αθήνα και είναι μια από τις μεγαλύτερες ελληνικές εταιρείες πληροφορικής με ηγετικό ρόλο στον χώρο των ηλεκτρονικών συναλλαγών και του business process management που αφορούν σε οργανισμούς και επιχειρήσεις με μεγάλο όγκο συναλλαγών, όπως τράπεζες, τηλεπικοινωνιακοί πάροχοι, δημόσιοι οργανισμοί και ΔΕΚΟ, αλυσίδες λιανικής κ.α. Σήμερα η Mellon Technologies απασχολεί περισσότερα από 850 άτομα εξειδικευμένο προσωπικό σε τομείς διοίκησης, πωλήσεων, ανάπτυξης λογισμικού, τεχνικής υποστήριξης και έρευνας και ανάπτυξης. Ολοι μαζί εργαζόμαστε για να υποστηρίξουμε τις επιχειρηματικές στρατηγικές των πελατών μας, και να τους προσφέρουμε τις πιο αποτελεσματικές και συμφέρουσες λύσεις και υπηρεσίες (...) Η Mellon Technologies έχει πιστοποιηθεί με το διεθνές πρότυπο EN ISO 9001:2008, και εφαρμόζει τις οδηγίες της ΕΕ για τα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (WEEE), με αριθμό Μητρώου Παραγωγών 00425».

Ετσι αυτοπαρουσιάζεται η εταιρία Mellon Technologies στην ιστοσελίδα της. Η ιστοσελίδα έχει ολόκληρο τμήμα που τιτλοφορείται «Ευκαιρίες Απασχόλησης». Εκεί μπορεί κανείς να υποβάλει το βιογραφικό του, αναζητώντας θέση εργασίας όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στην Πολωνία, τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία, τη Σερβία και την Αλβανία. Έχει και τμήμα η ιστοσελίδα που τιτλοφορείται «Κοινωνική Ευθύνη». Απ' αυτό μπορεί να πληροφορηθεί κανείς πόσο ευαίσθητη είναι η επιχείρηση σε θέματα προστασίας του περιβάλλοντος, πόση σημασία δίνει «στη στήριξη και τη συμβολή στην ευημερία των χωρών και κοινοτήτων στις οποίες δραστηριοποιείται», πόσο στηρίζει «ατομικές και συλλογικές δράσεις που αφορούν στην τέχνη και τον αθλητισμό», έχοντας «ως οδηγό τις αέναες αξίες του αθλητισμού όπως συμμετοχή, ομόνοια, ισότητα,

συνεργασία, αμίλλα και πιστεύοντας στη ρήση του Henry Ward Beecher ότι "ο αληθινός πολιτισμός είναι αυτός που μας βοηθά να εργαζόμαστε για την κοινωνική βελτίωση όλων", με πόση ευχαρίστηση «προσφέρει το call center της για την υποστήριξη πρωτοβουλιών μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα», αλλά και με πόσο καμάρι παρουσιάζει το γεγονός ότι, «ως επιβράβευση της πρωτοποριακής εργασιακής πολιτικής που ακολουθήσαμε, ο Ομιλος έχει για δύο συνεχείς χρονιές (2007 & 2008) διακριθεί στη λίστα Best Work Places, κατατασσόμενος ανάμεσα στις 20 εταιρείες με το καλύτερο εργασιακό περιβάλλον».

Φεύγοντας από την ιστοσελίδα της virtual reality, ας προσγειωθούμε στη ζωντανή πραγματικότητα, διαβάζοντας ανακοίνωση που κυκλοφόρησαν πρόσφατα εργαζόμενοι της εν λόγω εταιρίας:

«Ακόμα ένας γύρος απολύσεων στη Mellon Technologies

Σήμερα, 31/5/2016, ακόμα 14 απολύσεις γίνονται χωρίς καμία προειδοποίηση. Οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες είδαν τις αποζημιώσεις στους λογαριασμούς τους, χωρίς να ξέρουν τίποτα. Αργότερα, και έχοντας βρεθεί προ τετελεσμένου, κλήθηκαν να υπογράψουν τις απολύσεις τους. Για να τους χρυσώσει το χάπι, η εργοδοσία τους κάλεσε να δώσουν, αν θέλουν, συνεντεύξεις για την πιθανή επαναπρόσληψή τους σε άλλη θυγατρική της Mellon Collection. Πρόκειται για πραγματικό εμπαιγμό. Ακόμα και αν υποθέσουμε ότι θα γίνονταν κάποιες τέτοιες επαναπροσλήψεις, δεν θα αφορούν φυσικά όλους τους απολυμένους. Και, βέβαια, θα γίνουν με πολύ χειρότερους εργασιακούς όρους. Οι - υποτιθέμενες - νέες συμβάσεις θα είναι ορισμένου χρόνου (και λίγων μηνών), ενώ μέχρι τώρα οι συνάδελφοι δούλευαν με συμβάσεις αορίστου. Σύμβαση ορισμένου χρόνου

Βέλτιστες πρακτικές!

σημαίνει ότι επόμενη απόλυση θα γίνει χωρίς αποζημίωση και χωρίς οι συνάδελφοι να μπορούν να διεκδικήσουν τίποτα.

Τα κόλπα αυτά η εργοδοσία της Mellon τα χρησιμοποιεί εδώ και καιρό, και σιγά σιγά τα κάνει σύστημα. Το περασμένο φθινόπωρο, δεκάδες ενοικιαζόμενοι εργαζόμενοι στην Εθνική Τράπεζα μέσω της Mellon πετάχτηκαν στο δρόμο, αφού οι συμβάσεις τους έληξαν. Δεν ήταν ότι δεν υπήρχε δουλειά: η εργοδοσία προσέλαβε καινούριους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, για να μην μπορούν να διεκδικήσουν τίποτα όταν στο μέλλον κριθεί ότι περισσεύουν ή ότι χρειάζονται ακόμα φθηνότεροι εργαζόμενοι στη θέση τους.

Η Mellon εκμεταλλεύεται όλα τα σκανδαλώδη προνόμια που δίνουν στην εργοδοσία οι ελαστικές σχέσεις εργασίας. Νοικιάζει εργαζόμενους στις τράπεζες με συμβάσεις μίας χρήσης, επιβάλει ατομικές συμβάσεις, μεταφέρει διαρκώς το προσωπικό από τη μια θυγατρική στην άλλη αλλάζοντας επωνυμίες κατά βούληση. Όλα αυτά για να εξατομικεύσει τους εργαζόμενους, να μας στερήσει κάθε νόμιμο δικαίωμα (αποζημίωση, διεκδίκηση επαναπρόσληψης, συλλογικές συμβάσεις) και να διαλύσει κάθε προσπάθειά μας να οργανωθούμε συλλογικά για να προστατέψουμε τους εαυτούς μας. Ταυτόχρονα, καταπιέζει τα συνδικαλιστικά μας δικαιώματα και την καθημερινότητά μας για να μας κρατήσει υποτελείς.

Η δύναμη όμως βρίσκεται στην ένωση, στη συλλογικότητα. Οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες, ανεξαρτήτως τυπικής σχέσης εργασίας, ανεξαρτήτως σε ποια θυγατρική μας κατατάσσει η εργοδοσία για τα δικά της συμφέροντα, πρέπει να οργανωθούμε συλλογικά και μαζικά. Και θα το κάνουμε. Να απαιτήσουμε να ανακληθούν όλες οι απολύσεις και να επιστρέψουν οι συνάδελφοι και συναδέλφισσες στις δουλειές τους. Να απαιτήσουμε συλλογικές συμβάσεις, δικαιώματα, αξιοπρεπείς μισθούς. Δεν θα σωπάσουμε. Οι απολύσεις των συναδέλφων μας δεν είναι δικό τους πρόβλημα και μόνο, είναι υπόθεση όλων μας. Είναι υπόθεση της αλληλεγγύης, της συναδελφικότητας, της αλληλοβοήθειας όλων των εργαζομένων.

Επιτροπή Εργαζομένων Mellon Technologies».

Εργασιακός μεσαίωνας. Αυτό είναι που περιγράφουν οι εργαζόμενοι. Σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε η «Αγωνιστική Ταξική Ενότητα ΕΚΑ», από τον περασμένο Οκτώβρη έχουν γίνει τέσσερα κύματα απολύσεων στην εταιρία: πάνω από 40 εργαζόμενοι που είχαν παραχωρηθεί στο τηλεφωνικό κέντρο της Εθνικής Τράπεζας είδαν τις συμβάσεις τους να μην ανανεώνονται, άλ-

λοι 13 εργαζόμενοι απολύθηκαν παραμονή Χριστουγέννων, τον Απρίλη απολύθηκαν 17 εργαζόμενοι σε καταστήματα επαρχίας της Eurobank, και το τελευταίο κύμα ήταν οι απολύσεις 14 εργαζόμενων στις 31 Μάη.

Η εταιρία δεν έκλεισε πετώντας στο δρόμο τους εργάτες της. Ζει και βασιλεύει και έχει πελάτες της κυρίως τράπεζες. Οι απολύσεις που κάνει δεν είναι παράνομες. Είναι ακριβώς στο όριο που της επιτρέπει ο νόμος περί ομαδικών απολύσεων. Οι απολυμένοι είχαν ήδη δει τους μισθούς τους να μειώνονται. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία ήταν «παλιοί» (δούλευαν κάμποσα χρόνια ο καθένας στη συγκεκριμένη εταιρία), οπότε κρίθηκε ότι πρέπει ο Μινώταυρος να ταϊστεί με φρέσκια σάρκα: με χαμηλότερες αποδοχές, με λιγότερες απαιτήσεις, με μειωμένη διάθεση αντίστασης, αφού ο καινούργιος (ειδικά αν προέρχεται από μια μακρά περίοδο ανεργίας) για πολύ καιρό σκύβει το κεφάλι και μετά βίας ανταλλάσσει μερικές τυπικές κουβέντες με το συνάδελφο.

Η συγκεκριμένη εταιρία είναι μεγάλη. Έχει συμβάσεις με όλες σχεδόν τις τράπεζες και με τις μεγάλες εταιρίες τηλεπικοινωνιών και τζίρο πολλών εκατομμυρίων ευρώ το χρόνο. Η ίδια καμαρώνει ότι δεν αντιμετωπίζει προβλήματα αλλά είναι διαρ-

κώς αναπτυσσόμενη. Κι όμως, πρωτοστατεί σε αντεργατικές πρακτικές, την ίδια στιγμή που βραβεύεται από καπιταλιστικά ιδρύματα για την... πρωτοποριακή εργασιακή πολιτική της. Έχουμε, λοιπόν, ένα λαμπρό παράδειγμα για τις «βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές» που -σύμφωνα με το τρίτο Μνημόνιο- συζητά μια επιτροπή στο Λουξεμβούργο, για να περάσει από Σεπτέμβρη η σχετική συζήτηση στις συζητήσεις του «Χίλτον» ανάμεσα στα κυβερνητικά στελέχη και την τρόικα.

Ακόμα κι αν υποθέσουμε ότι οι εργασιακές σχέσεις θα μείνουν ως έχουν (που δε θα μείνουν, θα χειροτερέψουν), οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις -όχι μόνο αυτές που επλήγησαν από την κρίση, αλλά και οι ανθοσπες- έχουν το θεσμικό εκείνο πλαίσιο που τους επιτρέπει να εφαρμόζουν μεσαιωνικές εργασιακές και μισθολογικές συνθήκες για τους εργαζόμενους. Αυτό δεν πρόκειται ν' αλλάξει προς το καλύτερο, αλλά προς το χειρότερο. Και θα συμβεί αυτό, με τις ευλογίες της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, γιατί θεωρείται απαραίτητο στοιχείο για την ανάπτυξη. Η βελτίωση της «ανταγωνιστικότητας» είναι το βασικό μέλημα των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Ε, αυτό δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο με βάθεμα της κινεζοποίησης, διότι η «ανταγωνιστικότητα» του ελληνικού καπιταλισμού συγκρίνεται μ' αυτή των υπόλοιπων βαλκανικών χωρών.

Μαύρα κοράκια...

«Ο Υφυπουργός Εξωτερικών, Γιάννης Αμανατίδης, μετέβη, σήμερα, Τρίτη 14 Ιουνίου 2016, στην πρωτεύουσα του Αγίου Ορους, Καρυές, προκειμένου να παραστεί στην τελετή ανάληψης καθηκόντων της νέας Ιεράς Επιστασίας της Αθωνικής πολιτείας. Ο απελθών Πρωτεπιστάτης παρέδωσε τη ράβδο στον Αντιπρόσωπο της Μεγίστης Λαύρας, ο οποίος ύστερα από την ακολουθία στον Ι. Ναό του Πρωτάτου την ενεχέρισε στον νέο Πρωτεπιστάτη, Γέροντα Βαρνάβα Βατοπαιδινό. Μετά το πέρας της τελετής, ο Υφυπουργός Εξωτερικών παρακάθισε στο καθιερωμένο κέρασμα στην αίθουσα συνεδριάσεων της Ιεράς Κοινότητας. Εκεί, ο κ. Αμανατίδης ευχήθηκε στον Πρώτο του Αγίου Ορους και στα μέλη της νέας Ιεράς Επιστασίας να έχουν μία ειρηνική και καρποφόρα ενιαύσια θητεία, τονίζοντας ότι σε αυτούς εναπόκειται η ομαλή άσκηση της αυτοδιοίκησης αρχής του Αθωνος και η διασφάλιση της αγαστής συνεργασίας με τις άλλες αρχές του ελληνικού κράτους, του οποίου αναπόσπαστο τμήμα αποτελεί το Άγιον Ορος».

Μεταφέρουμε ολόκληρο το Δελτίο Τύπου που έστειλε την περασμένη Τρίτη στα ΜΜΕ ο υφυπουργός Εξωτερικών, συνοδευόμενο από τρεις φωτογραφίες, που έδειχναν τον ίδιο, με άφογη μπλε κουστουμιά, ανάμεσα σε μαυροφορεμένους ρασοφόρους, στο εσωτερικό και στα σκαλιά μιας εκκλησιάς. Το ύφος της κυβερνητικής ανακοίνωσης βρίσκεται σε απόλυτη διαλεκτική ενότητα με το περιεχόμενό της. Εμείς υπενθυμίζουμε μόνο ότι ο υφυπουργός Αμανατίδης δεν είναι ανελαιός αλλά συριζαίος. Είχε διακριθεί, άλλωστε, και την περίοδο του χριστεμπόριου με τα κόκαλα της Αγιαβαρβάρας.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Η χαρά του εθνικοφασίστα χουλιγκάνου

Η αγωνιστική εικόνα των 24 ομάδων που συμμετέχουν στο EURO 2016, με την ολοκλήρωση της πρώτης αγωνιστικής, δικαιώνει όσους υποστήριζαν ότι το θέαμα που θα προσφέρουν οι ομάδες δε θα είναι καλό. Το γεγονός ότι η συντριπτική πλειοψηφία των ποδοσφαιριστών δεν κατάφερε να ξεκουραστεί και βρέθηκε στα γαλλικά γήπεδα σχεδόν αμέσως μετά τη λήξη των εθνικών πρωταθλημάτων εξηγεί σε σημαντικό βαθμό αυτό που προσφέρουν οι ομάδες. Αν στο άσχημο θέαμα προσθέσουμε και τις σχεδόν καθημερινές συγκρούσεις (η χαρά του εθνικοφασίστα έχει γίνει η συγκεκριμένη διοργάνωση), το EURO 2016 κινδυνεύει να μείνει στην ιστορία σαν ένα από τα πιο αρνητικά ευρωπαϊκά πρωταθλήματα.

Από αυτά που έδειξαν οι ομάδες την πρώτη αγωνιστική μπορούμε να πούμε ότι Γερμανία, Ισπανία και Αγγλία (η σειρά δεν είναι τυχαία) επιβεβαιώνουν τον τίτλο του φαβορί, που είχαν πριν ξεκινήσει η διοργάνωση, και θα διεκδικήσουν το τρόπαιο, ενώ η έκπληξη μπορεί να γίνει από την Ιταλία. Οι Γερμανοί, χωρίς να φτάσουν σε υψηλό επίπεδο απόδοσης, κατάφεραν να κερδίσουν σχετικά εύκολα τους Ουκρανούς, δείχνοντας ότι αν πιάσουν τα αγωνιστικά τους στάνταρ πολύ δύσκολα θα βρεθεί ομάδα να τους σταματήσει. Οι Ισπανοί δυσκολεύτηκαν κόντρα στους Τσέχους, όμως έχουν σε πολύ καλή κατάσταση τον Ινιέστα, που δείχνει ότι μπορεί να κάνει τη διαφορά και να πάρει την ομάδα στις πλάτες του. Αυτό είναι ένα ατού που μπορεί να τους βοηθήσει σημαντικά στη συνέχεια. Οι Αγγλοι κόντρα στους Ρώσους έδειξαν ότι έχουν ποιότητα και μπορούν να ονειρεύονται, όμως όσο δεν έχουν τον παράγοντα τύχη με το μέρος τους, οι πιθανότητές τους για κάτι καλό θα μειώνονται όσο συνεχίζεται η διοργάνωση, αφού θα αυξάνεται ο βαθμός δυσκολίας των αγώνων. Τέλος, οι Ιταλοί, παρά το ότι έχουν το ντεσαβαντάζ της πιο μεγάλης ηλικιακής ομάδας, έδειξαν με την ομαδικότητά τους και την εμπειρία τους ότι θα πουλήσουν πολύ ακριβά το τομάρι τους και θα διεκδικήσουν κάθε πιθανότητα κατάκτησης του τίτλου.

Φοβού τους Δαναούς...

«Γεννούν και τα κοκώρια του». Η λαϊκή φράση ταιριάζει απόλυτα στον υφυπουργό Αθλητισμού Κοντονή. Την προηγούμενη βδομάδα αναφερθηκε στο δημοσίευμα του κορυφαίου γαλλικού ποδοσφαιρικού περιοδικού «France Football», που αναφερόταν σε υποθέσεις-σκάνδαλα, στις οποίες εμπλέκεται ο νεοεκλεγείς πρόεδρος της ΦΙΦΑ Τζιάνι Ινφαντίνο, μια από τις οποίες αφορά και την «ανάρμοστη σχέση» του με τον πρόεδρο της ΠΑΕ Ολυμπιακός Μαρινάκη. Τη βδομάδα που πέρασε, το θέμα της διαπλοκής στο ελληνικό ποδόσφαιρο παρέμεινε στην ευρωπαϊκή ποδοσφαιρική επικαιρότητα, αφού είδαν το φως της δημοσιότητας δύο δημοσιεύματα στα οποία πρωταγωνιστούν αρνητικά ο Μαρινάκης και η ΠΑΕ Ολυμπιακός.

Το πρώτο δημοσίευμα προέρχεται από την ευρωπαϊκή ιστοσελίδα footballrefereeing, που ειδικεύεται σε θέματα διαιτησίας. Σύμφωνα μ' αυτό, υπάρχει έρευνα της UEFA για χειραγώγηση του Ολυμπιακός-Αντερλεχτ και τον υποβιβασμό του διαιτητή Χάντερ για «απίστευτα λάθη υπέρ των Ελλήνων». Την έρευνα κάνει η αρμόδια επιτροπή με επικεφαλής τον Πιερλουίτζι Κολίνα. Το δεύτερο δημοσίευμα προέρχεται από το αγγλικό περιοδικό «Private Eye», που έχει εκτενές αφιέρωμα στον Μαρινάκη, με αφορμή τη φημολογία για αγορά του πλειοψηφικού πακέτου της Νότιγχαμ. Χρησιμοποιώντας ως τίτλο τη φράση «φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντας», που από τον Ομηρο αποδίδεται στον Λαοκόοντα (την είπε όταν είδε το Δούρειο Ίππο), το βρετανικό περιοδικό με την τεράστια επιρροή προειδοποιεί το αγγλικό ποδοσφαιρικό κοινό για τον νυν

ιδιοκτήτη του Ολυμπιακού. Στο ρεπορτάζ αναφέρεται η εμπλοκή του ονόματος του Μαρινάκη σε ποδοσφαιρικές υποθέσεις όπως αυτή της «εγκληματικής οργάνωσης», του «Κορίορλις» και του τελικού Κυπέλλου με τον Αστέρα Τρίπολης, ενώ αναφέρεται στη σχέση του με τον Αϊμίλιο Κοτσώνη, σημειώνοντας ότι ίσως οι νομικές εκκρεμότητές του στην Ελλάδα να είναι ο λόγος που θέλει να ασχοληθεί με το αγγλικό ποδόσφαιρο.

Το δημοσίευμα αναφέρει τα εντυπωσιακά επιτεύγματα του Μαρινάκη, με τον Ολυμπιακό να έχει κατακτήσει έξι συνεχόμενα πρωταθλήματα και τη φετινή σεζόν να έχει τερματίσει πρώτος με τη διαφορά-ρεκόρ των 28 πόντων, γεγονός που έχει προκαλέσει ενθουσιασμό στις τάξεις των οπαδών της Νότιγχαμ Φόρεστ, όμως η συνέχεια είναι καταστροφική για την εικόνα του ερυθρόλευκου προέδρου, αφού αναφέρονται τα αρνητικά. Το περιοδικό αναφέρεται στον περιοριστικό όρο του αποκλεισμού του από κάθε ποδοσφαιρική δραστηριότητα, τονίζει την κατηγορία της διεύθυνσης «εγκληματικής οργάνωσης» με σκοπό να πετύχει «τον απόλυτο έλεγχο των τυχόν του ελληνικού ποδοσφαίρου μέσω μεθόδων εκβιασμού και απάτης», καθώς και την «προσπάθεια να αλλάξει την έκβαση ενός αγώνα με δωροδοκία και οργάνωση μιας έκρηξης».

Εκτός όμως από τα αμιγώς αθλητικά, το βρετανικό περιοδικό αναφέρεται και στην υπόθεση του πλοίου NOOR 1 και στο κύκλωμα ναρκωτικών, επικεφαλής του οποίου φέρεται να είναι ο Αϊμίλιος Κοτσώνης, στενός συνεργάτης του Μαρινάκη και πρώην διευθυντής στον Ολυμπιακό, που προσπάθησε να περάσει λαθραία

2,1 τόνους ηρωίνης στην Ελλάδα. Τονίζει ειρωνικά ότι εξαιτίας... ασυνήθιστα κακής τύχης διάφοροι μάρτυρες και οι φερόμενοι ως συνεργοί έχουν δολοφονηθεί ή πεθάνει από φυσικά αίτια προτού μπορέσουν να καταθέσουν.

Τα παραπάνω δημοσιεύματα, σε μια εποχή που ο Κοντονής προσπαθεί να αλλάξει τους συσχετισμούς στο ελληνικό ποδόσφαιρο και να απαλλαγεί από την ΕΠΟ του Γκιρτζίκη, τοποθετώντας μια διοίκηση φιλική προς τη σημερινή κυβέρνηση, είναι αναμφίβολα απροσδόκητα δώρα, αφού διαμορφώνουν μια ζοφερή εικόνα για τον Μαρινάκη και τους συνεργάτες του. Όπως έχουμε γράψει σε προηγούμενα φύλλα, από τη στιγμή που ο Κοντονής προσκύνησε τις ηγεσίες της ΟΥΕΦΑ και της ΦΙΦΑ και έδωσε τις απαραίτητες διαβεβαιώσεις ότι δε θα κάνει την παραμικρή αλλαγή στο ελληνικό ποδόσφαιρο χωρίς την έγκρισή τους, έχει καταφέρει να τις «ουδετεροποιήσει» σε σημαντικό βαθμό και να μπορεί να δουλεύει για την «άλωση» της ΕΠΟ, αξιοποιώντας ταυτόχρονα και την ανικανότητα του Γκιρτζίκη και της παρέας του να αλλάξουν την αρνητική εικόνα που έχει γι' αυτούς η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων.

Κλείνουμε με δυο σχόλια. Το πρώτο αφορά το «θάψιμο» των δυο δημοσιευμάτων από την συντριπτική πλειοψηφία των ΜΜΕ, που επιβεβαιώνει αυτό που έχουμε τονίσει αρκετές φορές: για να αλλάξουν στρατόπεδο οι ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου πρέπει να ακούσουν τον ήχο του χρήματος. Παρά τα «χτυπήματα» που δέχεται, η ερυθρόλευκη κυριαρχία καλά κρατεί. Όπως λέει και ο λαός, «με πορδές δε βάφεις αυγά», και δυστυχώς για τον Κοντονή, οι σύμμαχοί του βάζουν το χέρι στην τσέπη μόνο όταν κρυνώνουν, οπότε θα χρειαστεί να περιμένει για να δει τα σχέδιά του να πραγματοποιούνται. Το δεύτερο σχόλιο αφορά την κόντρα ανάμεσα στις διάφορες φατρίες για τον έλεγχο της ΟΥΕΦΑ και της ΦΙΦΑ. Τα συνεχή αρνητικά δημοσιεύματα για τον νεοεκλεγέντα πρόεδρο της ΦΙΦΑ δείχνουν ότι η διαμάχη στα υψηλά κλιμάκια συνεχίζεται με αμείωτη ένταση και με χτυπήματα κάτω από τη μέση. Τα διάφορα κέντρα, στην προσπάθειά τους να πλήξουν το κύρος του Ινφαντίνο, εκτός από τις υποθέσεις που τον αφορούν προσωπικά, αναφέρονται και σε αρνητικές ειδήσεις που σχετίζονται με τους συνεργάτες του και δυστυχώς για τον Μαρινάκη και τον Ολυμπιακό, αποτελούν παράπλευρες απώλειες, εξαιτίας της σχέσης τους με τον ισχυρό άντρα της ΟΥΕΦΑ και στενό συνεργάτη του Ινφαντίνο, Θεόδωρο Θεοδωρίδη,

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΠΑΜΠΛΟ ΤΡΑΠΕΡΟ

Η φαμίλια

Ο αργεντίνος Πάμπλο Τραπέρο (Εφτά μέρες στην Αβάνα, Λευκός ελέφαντας) μας συστήνει την οικογένεια Πούτσιο. Μια οικογένεια φαινομενικά όπως όλες οι άλλες. Ο πατέρας μοιάζει φιλήσυχος, έντιμος οικογενειάρχης, που βοηθά και τα παιδιά του στο σχολείο. Η μητέρα πολύ καλή δασκάλα και τρομερή νοικοκυρά. Τα παιδιά είναι καλοί μαθητές, με το μέλλον να τους ανήκει. Η οικογένεια Πούτσιο, της οποίας η ιστορία είναι πραγματική, συνήθιζε να απαγάγει άτομα, να παίρνει λύτρα και μετά να τα σκοτώνει.

Η συγκεκριμένη οικογένεια φαινόταν να είναι μια τυπική οικογένεια από την παραδοσιακή συνοικία του Σαν Ισίντρο, με φιλοδοξίες για περιουσία και κοινωνική άνοδο. Στο τέλος του πολέμου των Νησιών Φόκλαντ το 1982, ο πατριάρχης της οικογένειας, που εργάστηκε για τις μυστικές υπηρεσίες του κράτους, μένει άνεργος. Έτσι, αποφασίζει να απαγάγει άτομα και να ζητά λύτρα. Ο Αλεχάντρο Πούτσιο, ο μεγαλύτερος γιος και πετυχημένος παίκτης του ράγκμπι, εκμεταλλευόμενος τη δημοτικότητά του, συνεργάζεται με τον πατέρα του και ψάχνει τα υποψήφια θύματα. Οι όμηροι κρατούνται στο σπίτι της οικογένειας και μετά την παραλαβή των λύτρων εκτελούνται.

Φυσικά, ο πατέρας φαίνεται να έχει πάρα πολλές διασυνδέσεις που του παρέχουν κάλυψη. Ο μόνος που κατάφερε να ξεφύγει από την οικογενειακή «μοίρα» ήταν ο νεότερος γιος της οικογένειας, ο οποίος εξαφανίστηκε στο εξωτερικό.

Ο Πάμπλο Τραπέρο επιλέγει συνειδητά να προσπαθήσει να κατανοήσει τους Πούτσιο. Δεν τους στήνει απλά στον τοίχο, δημιουργώντας μια ταινία δριμύ κατηγορώ και κατακραυγής. Προσπαθεί ταυτόχρονα να κατανοήσει πώς έφτασαν σ' αυτό το σημείο και πώς αισθάνονταν οι ίδιοι, προσπαθεί -όπως κάνει και με όλους τους ήρωες των ταινιών του- να δομήσει στέρεους χαρακτήρες. Σε αυτό συνέβαλαν και οι εξαιρετικές ερμηνείες των ηθοποιών του και ειδικά των Γκιγιέρμο Φρανσέλα και Πέτερ Λασάνι, που υποδύονται τον πατέρα και το γιο Αλεχάντρο, αντίστοιχα.

ΣΤΙΒΕΝ ΦΡΙΑΡΣ

Florence: Φάλτσο σοπράνο

Η κοσμική νεοϋορκέζα Φλόρενς Φόστερ Τζένκινς (Μέριλ Στριπ) πιστεύει πως είναι το αηδόνι της όπερας, ενώ στην πραγματικότητα είναι εντελώς φάλτσα. Ο σύζυγος και ατζέντης της, ο Σεντ Κλερ Μπέιφιλντ (Χιου Γκραντ), ένας άγγλος αριστοκράτης και ηθοποιός, συντηρεί αυτή της την ψευδαίσθηση. Όταν η Φλόρενς αποφασίζει να δώσει κονσέρτο στο θρυλικό Κάρνετζι Χολ το 1944, ο Σεντ Κλερ ξέρε ότι καλείται να αντιμετωπίσει τη μεγαλύτερη πρόκληση της ζωής του.

Η Φλόρενς Φόστερ Τζένκινς, υπαρκτό πρόσωπο κι αυτή, ήταν μια τραγουδίστρια που είχε τεράστια πίστη στο ταλέντο της, ενώ στην πραγματικότητα η φωνή της ήταν πολύ κακή. Παρολαυτά, στο μεσοπόλεμο έκανε εμφανίσεις, έγραψε δίσκους, είχε μια σχετική επιτυχία και φαίνεται ο κόσμος να διασκεδάζε στις πα-

Γαλλία τον Ιούνιο δε σημαίνει μόνο ποδόσφαιρο και EURO 2016. Εργαζόμενοι στη Χάβρη ζωγράφισαν μια υψωμένη γροθιά πάνω σε κοντέινερ και ποζάρουν με αυτό το φόντο κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων ενάντια στον εργασιακό μεσαίωνα που προωθεί η γαλλική αστική τάξη.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Ομαδικές απολύσεις pride

Κίνημα σβηστών μηχανών

Si no now dejan sonar, no los dejaremos dormir (Francia en huelga)

ΕΚΑΣ, οι βέβηλοι

► «Μείωση της κατανάλωσης πετρελαίου θέρμανσης πάνω από 50%» - κοινώς, τον χειμώνα κρυώνουμε (naftemporiki.gr, 12.6.2016).

► Ανεμοί 1 μποφόρ: (κανονική) νηνεμία.

► «Αριστερό άνεμο» έφερε ο Τσίπρας: τάδε έφη Ματέο (ματαιοτήτων...) Ρέντσι, έτσι, για να γελάσει το χεϊλάκι του κάθε πικραμένου (avg1.gr, 12.6.2016). Απ' τον πολύ αέρα... πουντιάσαμε.

► Όταν ο Αβραμό δηλώνει πως «κύρος στο αξίωμα θα προσδώσει η εκλογή του προέδρου της Δημοκρατίας από το λαό», φωτογραφίζει τον εαυτό του, άραγε;

► «Ο μεγάλος στόχος είναι η μείωση της ανεργίας». Γ. Κατρούγκαλος. (Την πέταξε την... πατάτα).

► Του Φίλη του έχει κολλήσει ο αριθμός 20 (χιλιάδες) και τον επαναλαμβάνει σε κάθε ευκαιρία.

► Μαυρίκος. Η... μαύρη αλήθεια να λέγεται.

► When I fall in love Ο Nat King Cole.

► Αυτός είναι αρθρογράφος: «Σιχάθηκαν την ΕΕ οι Ευρωπαίοι!» (Γ. Δελαστίκ, prin.gr, 12.6.2016). Οχι με βάση την κίνηση (ή και ακινησία) της κοινωνίας (τουλάχιστον). Αλλά με... γκάλοπ. Τόσος «μαρξισμός» πια...

► «Το τέλος του παλιού Ισραήλ» επιγράφεται άρθρο του Foreign Affairs. Αστείακία... Ο σιωνισμός καλά κρατεί.

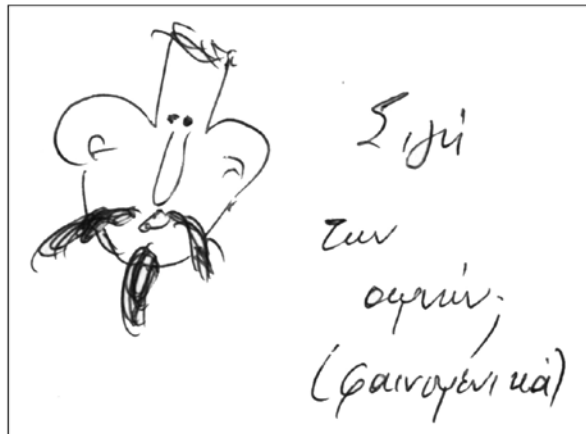
► Ξανάζησης τα αρχ... Νέμεα.

► Στην Αυστρία, στη διάρκεια των περασμένων εξήντα εν-

ραστάσεις της. Η ίδια είχε πει: «μπορεί να λένε ότι δεν μπορεί να τραγουδήσω, αλλά κανείς δεν μπορεί να πει ότι δεν τραγουδάω». Η Φλόρενς πέρασε τελικά στην ιστορία ως η χειρότερη τραγουδίστρια στον κόσμο.

Ο Στίβεν Φρίαρς (Η βασίλισσα, Φιλουμένα) έκανε μια ταινία συγκινητική και χαριτωμένη, για το πάθος και τη μουσική, την προσωπική προσπάθεια για την επίτευξη του ονείρου κτλ. Το ζήτημα είναι ότι η συγκεκριμένη περσόνα είχε όλα τα μέσα, οικονομικά κυρίως, για να πετύχει, ότι πέτυχε. Αν η Φλόρενς ήταν καμιά φτωχή κοπέλα της εργατικής τάξης, θα τραγουδούσε μόνο στο μπάνιο της. Τελικά, δηλαδή, παρακολουθούμε την αποθέωση μιας πλούσιας καπριτσιόζας.

Η Μέριλ Στριπ, για άλλη μια φορά, αποδεικνύει γιατί θεωρείται στο Χόλιγουντ η καλύτερη ηθοποιός της γενιάς της.

Ριχάρδος ο Τεροντόκας

νέα ετών, η δεξιά και οι σοσιαλιστές κυβέρνησαν μαζί επί τριανταεννιά συναπτά έτη...

► Σκηνές από μια έκθεση - Μοντέστ Μουσόργκσκυ.

► «Η σελίδα που γύρισε, το νέο κεφάλαιο» - από την «αφήγηση» της συγκυβέρνησης. Μια λέξη ισχύει. Κεφάλαιο...

► «Οψιμα» ανακάλυψε ο Περισσός το σημείο της «οπορτουниστικής στροφής» στο 20ό συνέδριο του ΚΚΣΕ (άρθρο στην «ΚΟΜ»ΕΠ, Β. Οψιμου, «20ό συνέδριο του ΚΚΣΕ - Σημείο οππορτουниστικής στροφής, τεύχος 3, 2016).

► «Με την προϋπόθεση βεβαίως ότι οι εκάστοτε διαμαρτυρόμενοι σέβονται τους νόμους και κυρίως δεν χρησιμοποιούν βίαια μέσα για να εκφράσουν την αντίθεσή τους» - tonima.gr/opinions/article/?aid=807690, 14/6/2016. Κοσμιότης, προ πάντων...

► Το μακρύ του και το κοντό του - «Αναβίωση του σχολαρχείου κομσομόλων-μελανοχιτώνων;». Πέτρος Μακρής,

tonima.gr, 14.6.2016. Βλέπεις η... EUROVISION;

► «Να προκαλέσουμε ένα ντόμινο θετικών εξελίξεων». Α. Τσίπρας. Όπως η κλοπή του ΕΚΑΣ: «θετική» εξελίξη με αρνητικό πρόσημο...

► Η λίμνη Στυμφαλίας και οι π...όρνιθες...

► Boys are back in tour - THIN LIZZY.

► Πετάει και μια «πατάτα» ο Ν. Ξυδάκης: «Η Ελλάδα σήμερα προσπαθεί να ανακτήσει την εθνική κυριαρχία που είχε πριν τα προγράμματα διάσωσης...» (avg1.gr, 14/6/2016). Τόση «εθνική κυριαρχία» που δεν την πήραμε χαμπάρι.

► «Η εμείς ή αυτοί» - Π. Ιγκλέσιος. Και φυσικά, το «αυτοί» ΔΕΝ είναι οι καπιταλιστές της Ισπανίας. Τι ζητάνε οι Unidos-Po(r)demos; Μια θέση στον ήλιο της διαχείρισης του συστήματος.

► Και γιατί να μην είναι ευχαριστημένη η Kathimerini.gr, 14.6.2016; «Το ΤΑΙΠΕΔ αρχίζει την αξιοποίηση ακόμα 23 αεροδρομίων».

► Εργοδοτικός τσαμπουκάς, ελαστικά ωράρια, ζωή λάστιχο + λευκές νύχτες.

► Συριζοκράτορες.

► 1η gay pride demo στο Κίεβο (άνευ σχολίου...).

► Μας πήραν και τα σώβρακα, μα μέσα τους όλο κλαίνε.

► Νόμος Κομρί: mission impossible.

► Να το πάρεις το κορίτσι, να

το πάρεις, μη μας πρήξεις.

► «Το νοσοκομείο του βόρειου Μίντλσεξ Α και Ε αντιμετωπίζει κλείσιμο για λόγους ασφαλείας» - theguardian.com, 14.6.2016. Ανεπτυγμένος καπιταλισμός, ε;

► Και έχει συνέχεια στην κινητοποίηση της 14ης Ιούνη στη Γαλλία, δύο φορές μέσα στο υπόλοιπο του μήνα. Οι οδηγοί των τραινών ετοιμάζονται να απεργήσουν.

► Οι «κακόμοιροι οι μπάτσοι» της Γαλλίας: «Είναι στην πρώτη γραμμή επί 18 περίπου μήνες. Κατάκοποι και με τεντωμένα νεύρα». Η εκτίμηση για τους μπασκίνες από theguardian.com, 14.6.2016, Agnès Poirier, «In France we've lost our joie de vivre». Για φτύσιμο κανονικό, εκφράζει τις ανησυχίες των νοικοκυραίων...

► «Η Ευρώπη δεν εργάζεται για τους εργάτες πλέον» - διαπίστωση του Frank Field, «Brexit would help us control immigration». Και τότε νοιαζότανε δηλαδή; (theguardian.com, 14.6.2016).

► Stairway to heaven - plagiarized?

► «Εχοντας αποτύχει να προστατέψει τους Σύριους από τον πόλεμο και την πείνα ο ΟΗΕ, τώρα, τους λείει να κόψουν το κάπνισμα... αλλά και τον ναργιλέ τον οποίο κάπνιζαν γενιές Αράβων σε συνθήκη πολέμου και ειρήνης». Ενδιαφέρουσα άποψη του Robert Fisk, Independent.co.uk, 13.6.2016.

► Πικέτες με τις μπουτσούνες των Ολάντ και Βαλς στις διαδηλώσεις των Γάλλων: μα, τον φίλο Ολάντ, του Τσίπρα τον κολλητό;

► Τους «σπάστες» (επί το ελληνικότερον «μπαχαλάκηδες») κατηγορεί η France Soir, 14.6.2016, «LOI TRAVAILQ MOBILISATION IMPORTANTE A PARIS, DE NOMBREUX INCIDENTS ET DEGATS», για τα βίαια επεισόδια που σημειώθηκαν (τις βιτρίνες, τις βιτρίνες!).

► Η Αλέκα είπε τους ότι δεν είναι ψεύτες, και ο Κουτσούμπας μπάλωσε (;) τις τρύπες που ανοίξαν.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Οι ματωμένες ποδιές είναι κρασασμένες έξω από το υπουργείο Υγείας. Εργαζόμενοι κραυγάζουν «ΠΕΙΝΑΜΕ» εν έτει 2016! Υπερβολή, θα 'λεγε κάποιος βιαστικός. Γιατί, όμως, τέτοιες «υπερβολές» δεν γράφονταν σε εργατικές κινητοποιήσεις κατά τα προμνημονιακά χρόνια; Αν σκεφτούμε ότι πρόκειται για 80 εργαζόμενους στην καθαριότητα, τη φύλαξη και την εστίαση του Δρομοκαΐτειου Νοσοκομείου, που είναι επί μήνες απλήρωτοι, θα ντραπούμε αν κάναμε τη σκέψη «υπερβολή». Πρόκειται για σύγχρονους σκλάβους, που υπογράφουν σύμβαση... ελεύθερου επαγγελματία. Σύμβαση έργου, βάσει της οποίας δεν παίρνουν 130 και 140 μισθό, δε δικαιούνται ούτε άδεια ασθένειας κι αν λείψουν πρέπει να εξασφαλίσουν μόνοι τους τον αντικαταστάτη τους, που είναι σκλάβος δεύτερης κατηγορίας. Ε, όταν τους αφήνουν και απλήρωτους, όταν τους στερούν αυτό το γλοιόσχο μεροκάματο, μόνο ασυνείδητοι θα μπορούσαν να πουν ότι υπερβάλλουν. Αυτές είναι οι... βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές τις οποίες η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων θα «διαπραγματευθεί» με την τρόικα το Σεπτέμβρη. Η Κωνσταντίνα Κούνεβα μετακόμισε στις Βρυξέλλες ως ευρωβουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ. Το δουλεμπόριο ζει και βασιλεύει στην Ελλάδα. Ο «πέτσας» αναπληρωτής υπουργός Υγείας, ο «πικραμένος μόδιστρος» υπουργός Εργασίας και ο «πολλά βαρύς» γενικός γραμματέας του υπουργείου Εργασίας (Πολάκης, Κατρούγκαλος, Νεφελούδης, κατά σειρά) έχουν, φυσικά, πιο σοβαρά ζητήματα για ν' ασχοληθούν.

*ΟΛΓΑ @OlgaPapaharitu - Jun 4
@fwnhlogikhs τα βλεπεις διπλά;
Olga Κεφαλογιάννη

◆ Της δεξιάς τα φρόκαλα ισορροπούν στα τσόκαρα! Η μία είναι η γνωστή βουλευτίνα και τώως υπουργός Ολγα Κεφαλογιάννη. Η άλλη (της οποίας το όνομα δεν συγκρατήσαμε) είναι σύζυγος κάποιου γαλάζιου δημοτικού άρχοντα. Φωτογραφίστηκαν σε νυχτερινή έξοδο και τροφοδότησαν τις κουτσομπολίστικες ιστοσελίδες με την εμφάνισή τους. Δεν ξέρουμε ποιανής από τις δύο είναι το smartphone με τη φωτογραφία του Μαρξ και το σήμα του STOP από πάνω. Οφείλουμε να τις ευχαριστήσουμε, πάντως. Διότι μας θυμίζουν ότι οι οννεδίτισες διαβάζουν από τα εφηβικά τους χρόνια το «Κεφάλαιο» και το απορρίπτουν με επιστημονικά επιχειρήματα. Μη γελάτε. Το έχει δηλώσει μια άλλη, που ειδικεύεται σε ημίγυμνες φωτογραφίες. Αυτή, λοιπόν, που τροφοδοτεί δημοσιεύματα με τίτλους όπως «Ελλη Παπαγγελή: το μέγεθος μετράει. Τα μικρά δεν έχουν τύχη» ή «Η σέξι ΟΝΝΕΔίτισσα Ελλη Παπαγγελή με πλούσιο μπούστο και αγγουράκι στο στόμα» ή «Η Ελλη Παπαγγελή φιλάει στο στόμα την Αλίσια Τρούση», έχει δηλώσει: «Στα 15 μου χρόνια απέρριψα τον κομμουνισμό γιατί διάβασα το «Κεφάλαιο» του Καρλ Μαρξ και είδα ότι ο άνθρωπος λείει βλακειές». Ευτυχώς που διαβάζουν νωρίς Μαρξ οι δεξιές...

Ελένη Π.

Τι θα έλεγαν τα παπαγαλάκια των ελληνικών ΜΜΕ αν στη διάρκεια των ολυμπιακών αγώνων έκλεινε η Ακρόπολη, λόγω απεργίας, κι αν για τον ίδιο λόγο η Αθήνα βρομοκοπούσε από τα σκουπίδια; Ξέρουμε όλοι τι θα έλεγαν. Αλλωστε, ακόμα και σήμερα που τα μεγάλα συγκροτήματα των αστικών ΜΜΕ δεν τρέφουν τα καλύτερα αισθήματα για τον Τσίπρα και την κυβέρνηση, δεν παραλείπουν να «μαλώσουν» τους λιμενεργάτες που απεργούν στον Πειραιά και δημιουργούν προβλήματα στη διαχείριση των κρουαζιερόπλοιων και τους εργαζόμενους της ΥΠΑ, που εξήγγειλαν πενθήμερη απεργία την ερχόμενη εβδομάδα και θα δημιουργήσουν προβλήματα στις πτήσεις και στον τουρισμό «μας».

Οι γάλλοι εργάτες, πάντως, δε μάσησαν. Ούτε από ευρωποδόσφαιρο καταλαβαίνουν ούτε από (υπαρκτές ή κατασκευασμένες) ισλαμικές απειλές. Είχε πολλά χρόνια να κλείσει ο πύρ-

ΓΑΛΛΙΑ

Ασίστα στις απεργίες και στους δρόμους

γος του Αιφελ λόγω απεργίας. Οι δρόμοι του Παρισιού ήδη κατακλύζονται από τη μπόχα των σκουπιδιών, ενώ οι πτήσεις της Air France ακυρώνονται η μία μετά την άλλη.

Την περασμένη Τρίτη, η «μεγάλη γιορτή του ποδοσφαίρου» δεν «αμαυρώθηκε» από τις συγκρούσεις ρώσων και άγγλων εθνικοφασιστών χούλιγκαν, αλλά από συγκρούσεις διαδηλωτών εργατών, εργαζόμενων και νέων με τις επίλεκτες δυνάμεις της γαλλικής αστυνομίας. Και τα πιο σοβαρά επεισόδια έγιναν αυτή τη φορά στο Παρίσι, στη διάρκεια της μεγάλης διαδήλωσης που οργάνωσαν τα συνδικάτα, συνεχίζοντας τον αγώνα ενάντια στο αντεργατικό έκτρωμα που δικτατορικά προσπαθεί να περάσει η «σοσιαλιστική» κυβέρνηση Ολάντ.

Σύμφωνα με την CGT, οι διαδηλωτές στο Παρίσι έφτασαν το ένα εκατομμύριο, ενώ σε όλη τη χώρα υπολογίζονται γύρω στους 1.300.000. Το υπουργείο Εσωτερικών έδωσε, φυσικά, μικρότερα! Μίλησε για 125.000 διαδηλωτές σε όλη τη Γαλλία και μόλις 75-80.000 στο Παρίσι. Η ίδια αβυσσαλέα διαφορά ως προς τον αριθμό των διαδηλω-

τών που δίνουν οι διοργανωτές και το υπουργείο αφορά και τις υπόλοιπες πόλεις. Στη Λιόν για 3.800 μιλά το υπουργείο, για 10.000 η CGT. Στη Ρεν, 1.900 «μέτρησε» το υπουργείο, για 5.000 μιλά η CGT. Για τη Μασσαλία η διαφορά φτάνει σε αστρονομικά ύψη. Οι διαδηλωτές ήταν 5.000 σύμφωνα με το υπουργείο, 140.000 σύμφωνα με την CGT! Στη δε Τουλούζ το υπουργείο έδωσε 6.000 διαδηλωτές και οι διοργανωτές 20.000.

Σύντροφος που βρέθηκε στη διαδήλωση του Παρισιού μας ανέφερε ότι ήταν τεράστια για τα ελληνικά δεδομένα. Χωρίς να μπορεί να έχει πλήρη εικόνα, θεωρεί ότι οι διαδηλωτές ήταν σίγουρα πάνω από 200.000. Επομένως ο αριθμός των 80.000 που έδωσε η αστυνομία είναι σαφώς υποεκτιμημένος. Η κυβέρνηση σκόπιμα προσπαθεί να μειώσει τον χαρακτήρα των αντιδράσεων για να περάσει στην κοινωνία το μήνυμα ότι είναι μια «μειοψηφία» που αντιδρά. Όμως η αντίσταση της γαλλικής εργατικής τάξης συνεχίζεται. Γι' αυτό και η αστυνομία έσπευσε να καταστείλει τις διαδηλώσεις.

Μισή ώρα μετά από την έναρξη της διαδήλωσης στο Παρίσι (γύρω στις 14:00 τοπι-

κή ώρα) ξεκίνησαν οι πρώτες αψιμαχίες με την αστυνομία. Οι μπάτσοι προκάλεσαν και «ψέκασαν» τους διαδηλωτές, οι οποίοι απάντησαν με πέτρες, μπουκάλια, καπνογόνα και βεγγαλικά. Τότε επιστρατεύθηκαν υδραντλίες και χειροβομβίδες κρότου-λάμψης για να διαλυθεί η διαδήλωση. Οι συγκρούσεις κράτησαν πάνω από τρεις ώρες. Η αστυνομία εξαπέλυσε αλληπάλληλα κύματα επιθέσεων και προχώρησε σε συλλήψεις διαδηλωτών, οι οποίοι όμως δεν διαλύονταν. Ανασυγκροτούνταν και αντεπιτίθονταν. Οι δρόμοι γέμισαν πέτρες και σπασμένα μπουκάλια, ενώ δεν έλειψαν οι σπασμένες βιτρίνες και στάσεις λεωφορείων. Ο απολογισμός ήταν πάνω από 58 συλλήψεις και 40 τραυματίες (οι 29 μπάτσοι).

Σχεδόν σε κάθε πόλη έγιναν συλλήψεις, ενώ οι πιο σοβαρές συγκρούσεις (εκτός από το Παρίσι) έγιναν στη Ναντ και τη Ρεν (όπου η αστυνομική καταστολή έχει χτυπήσει «κόκκινο»).

Εκτός από τις διαδηλώσεις που παίρνουν βίαιη τροπή, η κυβέρνηση έχει να αντιμετωπίσει τις απεργίες, που συνεχίζονται στην καθαριότητα και στα μέσα μεταφοράς. Ήδη στους δρόμους του Παρισιού άρχισαν να μαζεύονται οι πρώτοι σωροί

από σκουπίδια, ενώ πάνω από το ένα πέμπτο των πτήσεων της Air France ματαιώθηκε λόγω των απεργιών των τελευταίων ημερών.

Οι διαδηλώσεις και οι απεργίες θα συνεχιστούν, όπως φαίνεται, δημιουργώντας έναν μόνιμο πλέον πονοκέφαλο στον «σοσιαλιστή» Ολάντ που ζήτησε τους γερμανούς και αμερικάνους συναδέλφους του στον αντεργατικό κατήφορο. Η γαλλική εργατική τάξη, για μια ακόμα φορά, δείχνει εμμονή στις διεκδικήσεις της και προσηλώνει στο στόχο της. Δεν εγκαταλείπει αμαχητί δικαιώματα που κατέκτησε τις προηγούμενες δεκαετίες. Και δεν ρίχνει ντουφεκίες για την τιμή των όπλων. Από αυτή την άποψη το παράδειγμα της είναι σημαντικό για την εργατική τάξη σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Ειδικά σήμερα, που η επίθεση του κεφαλαίου έχει πάρει ολοκληρωτικό χαρακτήρα, ενθαρρυσμένη από

την απογοήτευση και τη διάλυση που βασιλεύουν στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα.

Λόγω της συνέχισης των απεργιών και των κινητοποιήσεων και της απειλής αυτές να κλιμακωθούν, δεν αποκλείεται ο Ολάντ να παίξει το χαρτί της «ανάμρφωσης» του νόμου, πετώντας το μπαλάκι στα συνδικάτα (κυρίως στη CGT) για να μαζέψουν το κίνημα. Η CGT αφήνει ανοιχτό το θέμα της απόσυρσης, αναφέροντας σε ανακοίνωσή της ότι θα καταθέσει δική της πρόταση για «έναν εργασιακό νόμο του 21ου αιώνα» κι ότι πέντε είναι τα άρθρα που πρέπει οπωσδήποτε να αποσυρθούν (<http://cgt.fr/1-300-000-manifestants-le.html>).

Το επόμενο διάστημα θα δείξει πώς θα χειριστεί η συνδικαλιστική ή γραφειοκρατία τον αγώνα. Το σίγουρο είναι ότι αν επιχειρήσουν ξεπούλημα, θα έχουν πρόβλημα και στις γραμμές τους. Στη διαδήλωση του Παρισιού, η περιφρούρηση της CGT δεν κατόρθωσε να συγκρατήσει τους διαδηλωτές ακόμα και μέσα στα δικά της μπλοκ, από τα οποία πέταξαν μπουκάλια και αυγά στους μπάτσους, αλλά και στην ίδια την περιφρούρηση!

βαθύ κόκκινο

Εξαχρείωση

Σ' ένα σημείωμά του ο συνθέτης Χανς Αισλερ, στενός φίλος και συνεργάτης του Μπέρτολτ Μπρεχτ, γράφει ότι επί τριάντα χρόνια προσπαθούσε να πείσει τον Μπρεχτ ότι ο Μπετόβεν είναι μεγάλος. Ο Μπρεχτ αντιπαθούσε τη μουσική του Μπετόβεν, ενώ αντίθετα αγαπούσε τη μουσική του Μπαχ και του Μότσαρτ. Συχνά έφτανε να παραδεχτεί ότι ο Μπετόβεν ήταν μεγάλος, αλλά μετά απ' αυτό ήταν κακοδιάθετος και με κοιτούσε δύσπιστα, διηγείται ο Αισλερ. «Η μουσική του θυμίζει πάντα πίνακες από μάχες», έλεγε. Μ' αυτό ο Μπρεχτ εννοούσε ότι ο Μπετόβεν είχε επαναλάβει τις μάχες που είχε δώσει ο Ναπολέοντας, αλλά πάνω στις παρτιτούρες. Κι επειδή ο Μπρεχτ δε θαύμαζε τα πρωτότυπα –δεν συμπαθούσε ιδιαίτερα τις μάχες– δεν του άρεσαν ούτε οι μιμήσεις.

Θυμηθήκαμε αυτή τη διήγηση του Αισλερ καθώς διαβάζουμε και ακούμε τις γνωστές αναλύσεις της δεκάρας για το τραγικό περιστατικό της Γέφυρας, όπου ένας 14χρονος σκότωσε τον συνομήλικό συμμαθητή και φίλο του. Αναλύσεις ψυχολογίζουσες, που εστιάζουν στο ίδιο το παιδί, στις σχέσεις μεταξύ εφήβων, στην αντανάκλαση της οικογενειακής κατάστασης στη συνείδηση ενός παιδιού, όμως αποφεύγουν όπως ο διάβολος το λιβάνι οποιοδήποτε συσχετισμό με τη γενικότερη κοινωνική κατάσταση και τον τρόπο που αυτή προσλαμβάνεται από κάθε άνθρωπο και ιδιαίτερα από ανθρώπους που βρίσκονται υπό οποιασδήποτε μορφής πίεση.

Ο Μπρεχτ μισούσε τον πόλεμο και γι' αυτό απεχθανόταν τη μουσική του Μπετόβεν. Υπερβολικό; Μπορεί να το πεις κι έτσι, όμως σημασία έχει ο πυρήνας της συμπεριφοράς του. Δεν ήθελε τίποτα που να θυμίζει πόλεμο. Γιατί οι αντιδραστικοί πόλεμοι εξαχρειώνουν τους ανθρώπους. Δεν είναι τυχαίο ότι ο μεγάλος αυτός συγγραφέας δημιούργησε μια αρχετυπική φιγούρα, τη «μάνα Κουράγιο», ως μια μάνα που κυνηγά το κέρδος από τον πόλεμο, πληρώνοντας το τίμημα της απώλειας των παιδιών της. Ως ένα πρότυπο μικροαστού που στις συνθήκες του πολέμου εξαχρειώνεται, αναισθητοποιείται, αποανθρωποποιείται. Θύμα μιας βάρβαρης κοινωνικής πραγματικότητας, αλλά και με το δικό της μερίδιο ευθύνης, επειδή δεν έκανε τίποτα για να αντιπαλέψει τη βαρβαρότητα, αλλά κλείστηκε στο ατομικιστικό καβούκι της δικής της επιβίωσης, με κάθε τίμημα.

Δύσκολα μπορείς ν' αναζητήσεις ευθύνες από ένα παιδί που έφτασε στο έγκλημα. Από τον περίγυρό του μπορείς να ζητήσεις. Θα ήταν, όμως, πρόκληση ν' αφήσεις στο απυρόβλητο τον ευρύτερο περίγυρο, αυτόν που εν πολλοίς δημιουργεί τις συνθήκες στις οποίες ζει και δρα ο στενός οικογενειακός και κοινωνικός περίγυρος.

Ποια είναι η πραγματικότητα που βιώνουν τα παιδιά των λαϊκών οικογενειών; Φτώχεια, μιζέρια, γκρίνια, πολιτιστική παρακμή, κλειστοί ορίζοντες, κανένα μέλλον. Ποιες είναι οι εικόνες με τις οποίες βομβαρδίζονται καθημερινά; Αδικοι πόλεμοι, σφαγές, βομβαρδισμοί αμάχων, ισοπέδωση ολόκληρων πόλεων από αέρος, πνιγμένα παιδιά στη Μεσόγειο, ορδές φασιστών να παρελαύνουν στα κέντρα των ευρωπαϊκών μεγαλουπόλεων κτλ. κτλ.

Η ανθρώπινη ζωή έχει ευτελιστεί στον ανώτατο βαθμό. Οι εικόνες της φρίκης είναι καθημερινά μπροστά στα μάτια κάθε παιδιού, καθώς η διακίνηση της πληροφορίας είναι σήμερα και εύκολη και γρήγορη. Όσο για τις νουθεσίες και τη διαπαιδαγώγηση από τους υπεύθυνους του κράτους, των ΜΜΕ, της εκπαίδευσης, το μόνο που προκαλούν είναι το σαρκαστικό επιφώνημα «για δεσ ποιοι μιλάνε».

Σ' αυτό το ευρύτερο κοινωνικό πλαίσιο, με τη βαρβαρότητα να ξεπηδά από κάθε πόρο του συστήματος, με το θάνατο να θεωρείται μια συνηθισμένη υπόθεση, η ίδια η νεανική παραβατικότητα παίρνει άλλα χαρακτηριστικά. Τείνει κι αυτή να προσαρμοστεί στο πλαίσιο της γενικευμένης βαρβαρότητας. Ο πόλεμος δεν είναι μόνο «εικόνα στις ειδήσεις». Δηλητηριάζει την κοινωνική συνείδηση κάθε μέρα και περισσότερο.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση